

Официален вестник

на Европейския съюз

L 144

Издание на български език

Законодателство

Година 50
6 юни 2007 г.

Съдържание

I Актове, приети по силата на договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително

РЕШЕНИЯ, ПРИЕТИ СЪВМЕСТНО ОТ ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

- ★ Решение № 573/2007/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 май 2007 година за създаване на Европейски фонд за бежанци за периода от 2008 до 2013 г. като част от Общата програма „Солидарност и управление на миграционните потоци“ и за отмяна на Решение 2004/904/ЕО на Съвета 1
- ★ Решение № 574/2007/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 май 2007 г. за създаване на Фонд за външните граници за периода от 2007 до 2013 г. като част от Общата програма „Солидарност и управление на миграционните потоци“ 22
- ★ Решение № 575/2007/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 май 2007 година за създаване на Европейски фонд за връщане за периода от 2008 до 2013 г. като част от Общата програма „Солидарност и управление на миграционните потоци“ 45

Цена: 18 EUR

Актовете, чиито заглавия се отпечатват с нормален шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшества от звездичка.

I

(Актове, приети по силата на договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително)

РЕШЕНИЯ, ПРИЕТИ СЪВМЕСТНО ОТ ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

РЕШЕНИЕ № 573/2007/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 23 май 2007 година

за създаване на Европейски фонд за бежанци за периода от 2008 до 2013 г. като част от Общата програма „Солидарност и управление на миграционните потоци“ и за отмяна на Решение 2004/904/ЕО на Съвета

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 63, параграф 2, буква б) от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

(1) С оглед постепенното установяване на пространство на свобода, сигурност и правосъдие, Договорът за създаване на Европейската общност предвижда както приемане на мерки за гарантиране свободното движение на хора в съчетание със съпътстващи мерки във връзка с контрола по външните граници, убежището и имиграцията, така и приемането на мерки относно убежището, имиграцията и гарантиране правата на граждани на трети страни.

(2) На своето заседание в Тампере на 15 и 16 октомври 1999 г. Европейският съвет отново потвърди решимостта си да създаде пространство на свобода, сигурност и правосъдие. Затова, една обща европейска политика в областта на убежището и миграцията следва да има за цел както справедливо третиране на граждани на трети страни, така и подобро управление на миграционните потоци. Изграждането на единна политика по въпросите на убежището, включително Обща европейска система за убежище, следва

да бъде неразделна част от целите на Европейския съюз за постепенно установяване на пространство на свобода, сигурност и правосъдие, отворено за онези, които, принудени от обстоятелствата, законно търсят закрила в Европейския съюз.

(3) Настоящото решение зачита основните права и спазва принципите, заложили в частност в Хартата за основните права на Европейския съюз и Женевската конвенция от 28 юли 1951 г. относно статута на бежанците, така както е допълнена с Нюйоркския протокол от 31 януари 1967 г. (наричана по-нататък „Женевската конвенция“).

(4) Относно третирането на лицата, попадащи в приложното поле на настоящото решение, държавите-членки са обвързани със задължения съгласно международно-правните инструменти, по които са страна и които забраняват дискриминацията.

(5) При изпълнение на настоящото решение, където това е приложимо, държавите-членки се ръководят основно от „висшите интереси на детето“ по смисъла на Конвенцията на ООН за правата на детето.

(6) Осъществяването на тази политика следва да се основава на солидарност между държавите-членки и изисква наличието на механизми за насърчване постигането на баланс между държавите-членки в усилията им за приемане и понасяне на последствията от приемането на бежанци и разселени лица. За тази цел с Решение 2000/596/ЕО на Съвета ⁽⁴⁾ бе създаден Европейски бежански фонд за периода от 2000 до 2004 г. Това решение бе заменено с Решение 2004/904/ЕО на Съвета от 2 декември 2004 г. за създаване на

⁽¹⁾ ОВ С 88, 11.4.2006 г., стр. 15.

⁽²⁾ ОВ С 115, 16.5.2006 г., стр. 47.

⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 14 декември 2006 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от 7 май 2007 г.

⁽⁴⁾ ОВ L 252, 6.10.2002 г., стр. 12.

- Европейския бежански фонд за периода 2005–2010 г. ⁽¹⁾. Това гарантира по-нататъшната солидарност между държавите-членки, предвид наскоро приетото законодателство на Общността в областта на убежището, като се отчети натрупаният опит от дейността на Европейския бежански фонд през периода от 2000 до 2004 г.
- (7) В Хагската програма от 4 и 5 ноември 2004 г. Европейският съвет постанови поредица от цели и приоритети с цел по-нататъшно развитие на Общата европейска система за убежище в нейната втора фаза.
- (8) В частност Европейският съвет подчерта необходимостта Европейският съюз да допринесе в дух на споделена отговорност за по-достъпна, по-справедлива и по-ефективна система за международна закрила и да предостави на възможно най-ранен етап достъп до закрила и трайни решения, като същевременно призова да бъдат разработени програми за регионална закрила в рамките на ЕС, включително съвместна програма за презаселване, предназначена за държавите-членки, които искат да участват в такава програма.
- (9) Европейският съвет призова също за установяване на подходящи структури с участието на националните служби за предоставяне на убежище в държавите-членки с цел улесняване на практическото и плодотворно сътрудничество, за изграждане на единна процедура в рамките на ЕС, за съвместно набиране, оценка и използване на информации относно страните на произход, както и за преодоляване на особено силен натиск върху системите за убежище или капацитета за прием, свързани с фактори като географското положение.
- (10) Следва да се създаде нов Европейски бежански фонд (наричан по-нататък „Фонд“) предвид предложенията на Комисията за създаване на Европейски фонд за интеграция на законно пребиваващи граждани на трети страни, Европейски фонд за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (наричан по-долу „Фонд за връщане“) и Фонд за външните граници за периода от 2007 до 2013 г. като част от общата програма „Солидарност и управление на миграционните потоци“, и по-специално с оглед установяване на механизми за съвместно управление, контрол и оценка.
- (11) Предвид обхвата и целта на Фонда той в никакъв случай не може да подпомага дейности, свързани с места и центрове за задържане на лица в трети страни.
- (12) Необходимо е срокът на действие на Фонда да се адаптира към срока на действие на многогодишната финансова рамка, който е определен в Междуинституционалното споразумение от 17 май 2006 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията относно бюджетната дисциплина и доброто финансово управление ⁽²⁾.
- (13) Настоящото решение има за цел да създаде част от цялостна рамка, която включва също Решение № 574/2007/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 май 2007 г. за създаване на Фонд за външните граници за периода 2007–2013 г. като част от общата програма „Солидарност и управление на миграционните потоци“ ⁽³⁾, Решение № 575/2007/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 май 2007 г. за създаване на Европейски фонд за връщане за периода 2008–2013 г. като част от общата програма „Солидарност и управление на миграционните потоци“ ⁽⁴⁾ и Решение 2007/.../ЕО на Съвета от ... за създаване на Европейски фонд за интеграция на граждани на трети страни за периода 2007–2013 г. като част от общата програма „Солидарност и управление на миграционните потоци“ ⁽⁵⁾, чиято цел е да реши въпроса за справедливото разпределение на отговорностите между държавите-членки по отношение на финансовата тежест, породена от въвеждането на интегрирано управление на външните граници на Европейския съюз и от осъществяването на общите политики в областта на убежището и имиграцията, разработени в съответствие с трета част, дял IV от Договора.
- (14) Целесъобразно е да се подкрепят и подобряват усилията на държавите-членки за осигуряване на подходящи условия за приемане на бежанци, разселени лица и лица, ползващи се със субсидиарна закрила в съответствие с Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила ⁽⁶⁾, за прилагане на справедливи и ефективни процедури за предоставяне на убежище и насърчаване на добрите практики в областта на убежището с цел защита правата на търсещите международна закрила и създаване на условия за ефикасна работа на системите за убежище в държавите-членки.
- (15) Интеграцията на бежанците в обществото на страната, в която са се установили, е една от целите на Женевската конвенция. Такива лица трябва да имат възможност да споделят ценностите, заложиени в Хартата за основните права на Европейския съюз. Затова държавите-членки следва да получат подкрепа за дейности по насърчаване на тяхната социална, икономическа и културна интеграция дотолкова, доколкото тя допринася за икономическото и социално сближаване, чието поддържане и укрепване е една от основните цели на Общността, предвидена в член 2 и член 3, параграф 1, буква к) от Договора.
- (16) В светлината на Хагската програма е необходимо да се гарантира, че средствата на Фонда се използват по най-ефикасен начин за постигане целите на политиката за предоставяне на убежище на ЕС при отчитане на потребността от подпомагане на презаселването и практическото сътрудничество между държавите-членки, *inter alia* като средства за преодоляване на особено силен натиск върху капацитета на прием и системите за убежище.

⁽³⁾ Виж стр. 22 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽⁴⁾ Виж стр. 45 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽⁵⁾ Все още непубликувано в Официален вестник.

⁽⁶⁾ ОВ L 304, 30.9.2004 г., стр. 12.

⁽¹⁾ ОВ L 381, 28.12.2004 г., стр. 52.

⁽²⁾ ОВ C 139, 14.6.2006 г., стр. 1.

- (17) Фондът следва също да подпомага усилията на държавите-членки, свързани с подобряването на капацитета им за разработване, наблюдение и оценяване на политиките им за предоставяне на убежище предвид техните задължения според законодателството на Общността, в частност с оглед осъществяване на практическо сътрудничество между държавите-членки.
- (18) Фондът следва да подпомага доброволните усилия на държавите-членки за предоставяне на международна закрила и постигане на трайно решение на тяхна територия за бежанците и разселените лица, определени като годни за презаселване от Върховния комисар на ООН за бежанците (ВКБООН), като например дейности, осъществявани от държавите-членки с оглед оценка на нуждите от презаселване и прехвърляне на заинтересованите лица на тяхна територия, за да им бъде даден сигурен законен статут и да бъде насърчена ефективната им интеграция.
- (19) В съответствие с характера на Фонда той следва да може да подпомага доброволни и съгласувани между държавите-членки дейности, насочени към равномерно поделение на тежестта между тях и състоящи се в прехвърляне на лица, ползващи се с международна закрила, от една държава-членка към друга, която им предоставя същата закрила, както и прехвърляне на лица, кандидатстващи за международна закрила.
- (20) Фондът следва също да може да подпомага по подходящ начин съвместните усилия на държавите-членки, насочени към определяне, споделяне и насърчаване на добрите практики, както и към установяване на структури за ефективно сътрудничество с цел повишаване качеството на вземането на решения в рамките на Общата европейска система за убежище.
- (21) Следва да бъде създаден финансов резерв за прилагане на спешните мерки по предоставяне на временна закрила в случай на масов приток на разселени лица съгласно Директива 2001/55/ЕО на Съвета от 20 юли 2001 г. относно минималните стандарти за предоставяне на временна закрила в случай на масово навлизане на разселени лица и за мерките за поддържане на баланса между държавите-членки в полагането на усилия за прием на такива лица и понасяне на последиците от този прием ⁽¹⁾.
- (22) Следва да е възможно този финансов резерв да бъде използван също за подпомагане усилията на държавите-членки за преодоляване на определени ситуации на натиск в резултат от внезапно пристигане на голям брой лица, които е възможно да се нуждаят от международна закрила и предизвикват сериозно и неотложно натоварване на съоръженията за прием или системите за убежище в държавите-членки. Следва да бъдат определени условията и процедурата за отпускане на финансова помощ в такива ситуации.
- (23) Подкрепата, предоставена от Фонда, би била по-ефикасна и по-целенасочена, ако съфинансирането на допустими дейности се основава на многогодишна програма, която подлежи на междинен преглед, и на годишна програма, изготвена от всяка държава-членка, като се отчетат нейните потребности и състояние.
- (24) Въпреки, че е целесъобразно на всяка държава-членка да бъде отпускана фиксирана сума, справедливо е значителен дял от наличните годишните средства да бъдат разпределяни пропорционално на понасяната от всяка държава-членка тежест съобразно усилията ѝ по приемане на бежанци и разселени лица, включително бежанци, ползващи се с международна закрила в рамките на национални програми.
- (25) Лицата, получили международна закрила и трайно решение посредством презаселване, следва да бъдат включени в броя на ползващите се с международна закрила, които се вземат предвид при разпределянето на наличните годишни средства между държавите-членки.
- (26) Предвид значението на стратегическото използване на презаселването от страни и региони, определени за прилагане на регионалните програми за закрила, е необходимо да се предостави допълнителна финансова подкрепа за презаселването на лица от Западните нови независими държави и подсахарска Африка, определени по този начин в Съобщение на Комисията до Европейския парламент и Съвета относно регионалните програми за закрила от 1 септември 2005 г. и в Заключенията на Съвета от 12 октомври 2005 г., както и на лица от всички други страни или региони, които ще бъдат определени така в бъдеще.
- (27) Също толкова необходимо е да се предостави допълнителна финансова подкрепа за дейности по презаселване на някои особено уязвими категории лица, при които презаселването се приема за най-подходящо решение, пригодно към специфичните им нужди.
- (28) В контекста на съвместното управление, както е посочено в член 53, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 г. относно Финансовия регламент, приложим към общия бюджет на Европейския съюз ⁽²⁾ (наричан по-долу „Финансовия регламент“), следва да се уточнят условията, позволяващи на Комисията да спазва задълженията си за изпълнение на общия бюджет на Европейските общности, и да се изяснят задълженията за сътрудничество на държавите-членки. Прилагането на тези условия би позволило на Комисията да се увери, че държавите-членки използват Фонда правилно, законосъобразно и в съответствие с принципа за добро финансово управление по смисъла на член 27 и член 48, параграф 2 от Финансовия регламент.
- (29) Държавите-членки следва да приемат съответни мерки, за да гарантират правилното функциониране на системата за управление и контрол, както и качеството на изпълнението. За тази цел е нужно да се създадат общи принципи и необходими функции, на които да отговарят всички програми.
- (30) В съответствие с принципите на субсидиарност и пропорционалност, държавите-членки следва да носят основната отговорност за изпълнението и контрола на интервенциите на Фонда.

⁽¹⁾ ОВ L 212, 7.8.2001 г., стр. 12.

⁽²⁾ ОВ L 248, 16.9.2002 г., стр. 1. Регламент, изменен с Регламент (ЕО, Евратом) № 1995/2006 (ОВ L 390, 30.12.2006 г., стр. 1).

- (31) Задълженията на държавите-членки по отношение на системите за управление и контрол, сертифицирането на разходите, и предотвратяването, откриването и отстраняването на нередности и нарушения на правото на Общността следва да бъдат уточнени, за да се гарантира ефикасното и правилно изпълнение на многогодишните и годишни програми. В частност, що се отнася до управлението и контрола, е необходимо да се определят условията, чието спазване от държавите-членки гарантира, че системите са въведени и функционират задоволително.
- (32) Без да се засягат правомощията на Комисията по отношение на финансовия контрол, сътрудничеството между държавите-членки и Комисията в тази област следва да бъде насърчавано.
- (33) Ефективността и влиянието на дейностите, подпомагани от Фонда, също зависят от тяхната оценка и от разпространението на резултатите. Отговорностите на държавите-членки и Комисията в това отношение и механизмите за гарантиране надеждността на оценката и качеството на свързаната информация, следва да бъдат формализирани.
- (34) Като се има предвид значението на прозрачността на финансирането по линия на Общността, Комисията следва да предостави ръководство, с което да улесни потвърждаване по надлежен начин на получената помощ от всички власти, неправителствени, международни или други организации, получаващи безвъзмездна помощ от Фонда, като се отчита практиката при други инструменти под съвместно управление, като например структурните фондове.
- (35) Дейностите следва да бъдат оценявани с оглед междинния преглед и оценката на въздействието, а процесът на оценяване следва да бъде включен в механизмите за наблюдение на проекти.
- (36) Настоящото решение създава финансова рамка за целия срок на програмата, която съставлява основната отправна точка за бюджетния орган по време на годишната бюджетна процедура съгласно точка 37 от Междунституционалното споразумение относно бюджетната дисциплина и доброто финансово управление.
- (37) Тъй като целта на настоящото решение, а именно да се насърчи балансът между държавите-членки в усилията им по приемане на бежанци и разселени лица, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки, а поради мащаба и въздействието на дейността може да бъде постигната по-успешно на общностно ниво, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, постановен в член 5 на Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, постановен в същия член, настоящото решение не излиза извън рамките на необходимото за постигане на тази цел.
- (38) Мерките, необходими за прилагането на настоящото решение, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽¹⁾.
- (39) Тъй като мярката от настоящото решение относно приемането на стратегически насоки е от общ характер и е предназначена да измени несъществени елементи от настоящото решение, *inter alia*, чрез заличаване на някои от тези елементи или чрез допълване на настоящото решение с нови несъществени елементи, те следва да се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО. С цел повишаване на ефикасността, при приемането на стратегическите насоки сроковете, приложими при процедурата по регулиране с контрол, следва да бъдат съкратени.
- (40) Решение 2004/904/ЕО следва да бъде отменено.
- (41) В съответствие с член 3 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейски съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, с писмо от 6 септември 2005 г. Ирландия е нотифицирала за желанието си да вземе участие в приемането и прилагането на настоящото решение.
- (42) В съответствие с член 3 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейски съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, с писмо от 27 октомври 2005 г. Обединеното кралство е нотифицирало за желанието си да вземе участие в приемането и прилагането на настоящото решение.
- (43) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейски съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Дания няма да вземе участие в приемането и прилагането на настоящото решение и не е обвързана с него, нито е предмет на неговото прилагане.
- (44) В съответствие с второ тире на параграф 2 от член 67 от Договора, Решение 2004/927/ЕО на Съвета от 22 декември 2004 г. относно определяне на някои области, обхванати от трета част, дял IV от Договора за създаване на Европейската общност, за които е приложима процедурата, определена в член 251 от посочения Договор ⁽²⁾ направи процедурата, посочена в член 251 от Договора, приложима за областите, попадащи в приложното поле на член 62, параграф 1, параграф 2, буква а), параграф 3, както и на член 63, параграф 2, буква б) и параграф 3, буква б) от Договора,

⁽¹⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23. Решение, изменено с Решение 2006/512/ЕО (ОВ L 200, 22.7.2006 г., стр. 11).

⁽²⁾ ОВ L 396, 31.12.2004 г., стр. 45.

ПРИЕХА НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ЦЕЛИ И ДЕЙНОСТИ

Член 1

Предмет и приложно поле

Настоящото решение създава за периода от 1 януари 2008 г. до 31 декември 2013 г. Европейски бежански фонд (наричан по-долу „Фонда“), като част от цялостна рамка, която включва също Решение № 574/2007/ЕО, Решение № 575/2007/ЕО и Решение № .../2007/ЕО с цел укрепване на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, и прилагане на принципа на солидарност между държавите-членки.

Настоящото решение определя целите, за които Фондът допринася, неговата дейност, наличните финансови средства, както и критериите за разпределянето на тези средства.

Настоящото решение определя правила за управление на Фонда, включително финансови такива, както и механизми за контрол и наблюдение, основани на споделяне на отговорности между Комисията и държавите-членки.

Член 2

Основна цел на Фонда

1. Основната цел на Фонда е да подкрепя и насърчава усилията на държавите-членки по приемането и понасянето на последствията от приемането на бежанци и разселени лица, при отчитане на законодателството на Общността по тези въпроси и чрез съфинансиране на предвидените в настоящото решение дейности.

2. Фондът участва във финансирането на техническата помощ по инициатива на държавите-членки или на Комисията.

Член 3

Допустими дейности в държавите-членки

1. Фондът подпомага дейности в държавите-членки, свързани с едно или повече от следните:

- a) условия за приемане и процедури по предоставяне на убежище;
- б) интегриране на лицата по член 6, чийто престой в определена държава-членка е продължителен и постоянен;
- в) подобряване капацитета на държавите-членки за разработване, наблюдение и оценяване на политиките им за предоставяне на убежище предвид техните задължения съгласно съществуващото и бъдещото законодателство на Общността в областта на Общата европейска система за убежище, в частност с цел осъществяване на практическо сътрудничество между държавите-членки;
- г) презаселване на лицата по член 6, буква д). По смисъла на настоящото решение презаселване означава процесът, при

който по искане на ВКБООН, мотивирано от необходимост от международна закрила, граждани на трети страни или лица без гражданство биват прехвърлени от трета страна към държава-членка, където пребиваването им е разрешено с един от следните статuti

- i) статут на бежанец по смисъла на член 2, буква г) от Директива 2004/83/ЕО на Съвета, или
 - ii) статут, предоставящ същите права и ползи съгласно националното и общностното законодателство, както и стаутът на бежанец;
- д) прехвърляне на лица, попадащи в посочените в член 6, букви а) и б) категории, от държавата-членка, предоставила им международна закрила, към друга държава-членка, където ще им бъде предоставена подобна закрила, както и на лица, попадащи в споменатата в член 6, буква в) категория, към друга държава-членка, където ще бъдат разгледани молбите им за международна закрила.
2. Що се отнася до условията за приемане и процедурите по предоставяне на убежище, допустимите дейности включват следното:
- a) инфраструктура или услуги, свързани с настаняване;
 - б) структури и обучение с цел осигуряване достъп на лицата, търсещи убежище до процедурите за предоставяне на убежище;
 - в) предоставяне на материална помощ и медицински или психологически грижи;
 - г) социална помощ, предоставяне на информация или подпомагане във връзка с административни и/или съдебни формалности, както и предоставяне на информация или консултации относно възможния изход на процедурата по предоставяне на убежище, включително относно аспекти като доброволното завръщане;
 - д) правна и езикова помощ;
 - е) образование, езиково обучение и други инициативи в съответствие със статута на съответното лице;
 - ж) предоставяне на помощни услуги като превод и обучение, целящи подобряване условията на прием и ефикасността и качеството на процедурите по предоставяне на убежище;
 - з) информация, предназначена за местните общности, както и обучение на персонала на местните власти, който ще бъде в контакт с приеманите лица в приемащата страна;
 - и) прехвърляне на лица, попадащи в посочената в член 6, буква в) категория, от държава-членка, където те реално се намират, към държавата-членка, отговорна за разглеждането на тяхната молба за предоставяне на убежище.

3. Що се отнася до интеграцията в обществата на държавите-членки на лицата посочени в параграф 1, буква б) и членовете на техните семейства, допустимите дейности включват следното:

- а) консултиране и подпомагане в области като жилищно настаняване, средства за съществуване, интеграция на трудовия пазар, медицински, психологически и социални грижи;
- б) дейности, позволяващи на такива лица да се адаптират към обществото на съответната държава-членка в социално-културно отношение и да споделят ценностите, заложи в Хартата на основните права на Европейския съюз;
- в) дейности, насърчаващи трайното и устойчиво участие в социалния и културния живот;
- г) мерки, свързани с образованието, професионалното обучение, признаването на квалификации и дипломи;
- д) дейности, насочени към насърчаване на самоизграждането и способстване за самоиздръжката на тези лица;
- е) дейности, насърчаващи смислените контакти и конструктивния диалог между тези лица и приемащото общество, включително дейности, насърчаващи участието на основни партньори като обществеността, местните власти, бежанските организации, доброволните групи, социалните партньори и широката гражданска общественост;
- ж) мерки в подкрепа на придобиването на умения от страна на тези лица, включително езиково обучение;
- з) дейности, насърчаващи както равните възможности за достъп, така и равните условия при взаимодействието на тези лица с институциите.

4. Що се отнася до дейности с оглед подобряване капацитета на държавите-членки за разработване, наблюдение и оценяване на политиките им за предоставяне на убежище, следните такива дейности са в частност допустими за подпомагане от Фонда:

- а) дейности по насърчаване на събирането, съпоставянето, използването и разпространяването на информацията относно страните на произход, включително превод;
- б) дейности по подобряване капацитета за набиране, анализирание и разпространяване на статистики относно процедурите за предоставяне на убежище, приемането, интеграцията и бенефициерите на международна закрила;
- в) дейности по подобряване капацитета за разглеждане на молби за убежище, включително обжалвания;
- г) дейности, които съдействат за оценяването на политиките за предоставяне на убежище, като например оценки на въздействието на национално равнище, проучвания сред целевите групи, разработването на показатели и прилагане на добрите практики.

5. Що се отнася до дейности с оглед презаселване, допустими за подпомагане от Фонда са в частност следните:

- а) дейности, свързани с установяването и разработването на програма за презаселване;
- б) дейности, свързани с оценка от компетентните органи в държавата-членка на потенциалните случаи за презаселване, като например провеждане на посещения в приемащата страна, интервюта, медицински прегледи и проучвания с оглед на сигурността;
- в) оценка на здравословното състояние преди заминаването и медицинско лечение;
- г) мерки за материално подпомагане преди заминаването;
- д) мерки за предоставяне на информация преди заминаването;
- е) организация на пътуването, включително осигуряване на медицински превоз;
- ж) предоставяне на информация и помощ непосредствено след пристигането, включително услуги за устен превод.

6. Що се отнася до прехвърляне на лица, ползващи се с международна закрила, между държавите-членки, допустими за подпомагане от Фонда са в частност следните дейности:

- а) мерки по предоставяне на информация преди заминаването;
- б) организация на пътуването, включително осигуряване на медицински превоз;
- в) предоставяне на информация и помощ непосредствено след пристигането, включително услуги за устен превод.

7. Посочените в параграфи 2 и 3 дейности са допустими за подпомагане от Фонда и в случаите, когато се отнасят до лицата по член 6, буква д).

8. Предвидените в параграфи 1—6 дейности насърчават поспециално прилагането на разпоредбите от съответното законодателство на Общността в областта на Общата европейска система за убежище.

9. Дейностите отчитат въпросите, свързани с равнопоставеността на половете, висшия интерес на детето, специфичното положение на уязвими лица като непълнолетни, непридружени непълнолетни, лица с увреждания, възрастни хора, бременни жени, самотни родители с непълнолетни деца, както и лица, които са били жертва на изтезание, изнасилване или други сериозни форми на психологическо, физическо или сексуално насилие, жертви на трафик или форми на сексуални престъпления, лица, нуждаещи се от спешни грижи и основно лечение на заболявания.

10. Фондът подпомага само дейности по настаняване на лица, посочени в член 6, буква в), отделно от местата и центровете, предназначени само за лица, на които е било отказано влизане, и

за такива, заловени след незаконно преминаване на границата или при приближаване на външните граници с цел незаконно влизане на територията на държавите-членки.

Член 4

Дейности на Общността

1. По инициатива на Комисията, до 10 % от наличните средства на Фонда могат да се използват за финансиране на транснационални дейности или дейности в интерес на Общността като цяло (наричани по-долу „дейности на Общността“), отнасящи се до политиката за предоставяне на убежище и мерките, приложими за целевите групи по член 6.
2. За да бъдат допустими за финансиране, дейностите на Общността по-конкретно трябва:
 - а) да задълбочават сътрудничеството в рамките на Общността по прилагане на общностното право и добрите практики, като това включва услуги за устен и писмен превод в подкрепа на това сътрудничество;
 - б) да способват за създаването на транснационални мрежи за сътрудничество и пилотни проекти, които се основават на транснационални партньорства между разположени в две или повече държави-членки организации, и предназначени да стимулират нововъведенията, да улесняват обмена на опит и добри практики, и да подобряват качеството на политиката за предоставяне на убежище;
 - в) да подпомагат транснационалните разяснителни кампании;
 - г) да подпомагат проучвания, разпространение и обмен на информация относно добрите практики и всички други аспекти на политиките за предоставяне на убежище, включително използване на най-съвременни технологии и сътрудничество на национално равнище между основни партньори, като местни и регионални власти, бежански сдружения и доброволни групи;
 - д) да подпомагат пилотни проекти, включително иновативни проекти и проучвания, изследващи възможността за нови форми на сътрудничество в рамките на Общността и на законодателство на Общността в тази област;
 - е) да подпомагат разработването и прилагането от страна на държавите-членки на общи статистически инструменти, методи и показатели за измерване развитието на политиката в областта на убежището;
 - ж) да предоставят на мрежите, обединяващи неправителствени организации за подпомагане на бежанци и търсещи убежище в поне 10 държави-членки, структурна помощ, предназначена да улесни обмена на опит и добри практики, както и да гарантира, че развитието на политиките и практиките на Общността в областта на убежището отразяват придобития от неправителствените организации опит и интересите на бежанците и търсещите убежище;
- 3) да предоставят помощни услуги на държавите-членки в случай на надлежно обосновани спешни ситуации, изискващи неотложни действия.

3. Годишната работна програма, определяща приоритетите в дейностите на Общността, се приема в съответствие с процедурата, посочена в член 52, параграф 2.

Член 5

Спешни мерки

1. В случай на прилагане на механизми за временна закрила по смисъла на Директива 2001/55/ЕО, Фондът също така финансира мерки за подпомагане на държавите-членки, като тези мерки са отделни от споменатите в член 3 дейности и представляват допълнение към тях.
2. Без да се засягат разпоредбите на параграф 1, Фондът предоставя също помощ на държавите-членки при прилагането на спешни мерки, насочени към преодоляване на ситуации на особено силен натиск. Тези ситуации се характеризират с внезапно пристигане на определени пунктове на границата на голям брой граждани на трети страни, които е възможно да се нуждаят от международна закрила и които предизвикват сериозно и неотложно натоварване на съоръженията за прием, системата за убежище или инфраструктурата в съответните държави-членки, при което може да възникне риск за човешкия живот, благополучието или достъпа до закрила, предвидени от законодателството на Общността.
3. Дейностите, осъществявани с цел преодоляване на посочените в параграф 2 ситуации на особен натиск, са допустими за подпомагане от Фонда, ако:
 - а) се предвижда да бъдат незабавно осъществени и практически не могат да бъдат включени в съответната годишна програма, и
 - б) продължителността им не надхвърля шест месеца.
4. Допустимите спешни мерки се отнасят до следните видове дейности:
 - а) приемане и настаняване;
 - б) осигуряване на средства за съществуване, включително храна и облекло;
 - в) медицинска, психологическа или друга помощ;
 - г) разходи за персонал и административни разходи, свързани с приемането на съответните лица и прилагането на мерките;
 - д) логистични и транспортни разходи;
 - е) правна и езикова помощ;
 - ж) предоставяне на услуги за писмен и устен превод, експертиза в областта на удостоверенията за самоличност и други мерки, способстващи за бързата идентификация на лицата, които е възможно да се нуждаят от международна закрила, както и за справедливото и ефикасно обработване на молбите за убежище.
5. Мерките по параграф 4 могат да се подпомагат от експертни екипи.

Член 6

Целеви групи

За целите на настоящото решение целевите групи включват следните категории лица:

- а) всички граждани на трети страни или лица без гражданство, притежаващи статута, определен в Женевската конвенция и на които е разрешено да пребивават в качеството на бежанци в една от държавите-членки;
- б) всички граждани на трети страни или лица без гражданство, които се ползват от определена форма на субсидиарна закрила по смисъла на Директива 2004/83/ЕО;
- в) всички граждани на трети страни или лица без гражданство, които са кандидатствали за една от формите на закрила, описани в букви а) и б);
- г) всички граждани на трети страни или лица без гражданство, ползващи се с временна закрила по смисъла на Директива 2001/55/ЕО;
- д) всички граждани на трети страни или лица без гражданство, които се презаселват или са били презаселени в държава-членка.

ГЛАВА II

ПРИНЦИПИ НА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ПОМОЩ

Член 7

Взаимно допълване, съответствие и съвместимост

1. Фондът предоставя помощ, която допълва националните, регионалните и местните дейности, като интегрира в тях приоритетите на Общността.
2. Комисията и държавите-членки гарантират, че предоставената от Фонда и държавите-членки помощ е в съответствие с дейностите, политиките и приоритетите на Общността. По-конкретно, това съответствие се отбелязва в многогодишната програма, посочена в член 18.
3. Финансираните от Фонда операции са в съответствие с разпоредбите на Договора и приетите съгласно тях актове.

Член 8

Програмиране

1. Целите на Фонда се осъществяват в рамките на многогодишен програмен период от 2008 до 2013 г., който подлежи на междинен преглед в съответствие с член 22. Многогодишната програмна система включва приоритетите и процес на управление, вземане на решения, одитиране и сертифициране.
2. Одобрените от Комисията многогодишни програми се осъществяват посредством годишни програми.

Член 9

Интервенция на принципите на субсидиарност и пропорционалност

1. За изпълнението на многогодишните и годишните програми, споменати в членове 18 и 20, са отговорни държавите-членки на съответното териториално ниво, в съответствие с институционалната система, характерна за всяка държава-членка. Тази отговорност се упражнява в съответствие с настоящото решение.
2. Във връзка с разпоредбите, касаещи одита, средствата, използвани от Комисията и от държавите-членки, варират в зависимост от степента на участие на Комисията. Същият принцип се прилага и относно разпоредбите за оценяване, и докладите за многогодишните и годишните програми.

Член 10

Методи за изпълнение

1. Бюджетът, отпуснат на Фонда от Общността, се изпълнява в съответствие с член 53, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета, с изключение на дейностите на Общността, споменати в член 4, и техническата помощ, посочена в член 15 от настоящото решение.
2. Комисията упражнява своята отговорност по изпълнението на общия бюджет на Европейския съюз чрез:
 - а) проверка на наличието и правилното функциониране на системи за управление и контрол в държавите-членки в съответствие с описаните в член 32 процедури;
 - б) задържане или временно преустановяване на всички или част от плащанията в съответствие с членове 41 и 42, ако националните системи за управление и контрол не изпълняват функцията си, и чрез прилагане на каквато и да е друга необходима финансова корекция в съответствие с описаните в членове 45 и 46 процедури.

Член 11

Партньорство

1. В съответствие с действащите национални правила и практики, всяка държава-членка организира партньорство с органите и организациите, които участват в изпълнението на многогодишната програма, или могат да дадат ползотворен принос за нейното развитие според съответната държава-членка.

Такива органи и организации могат да включват компетентните регионални, местни, градски и други административни органи, международни организации и структури, в частност ВКБООН, представляващи гражданското общество, като неправителствени организации или социални партньори.

2. Такова партньорство се осъществява при пълно зачитане на съответната институционална, правна и финансова юрисдикция на всяка категория партньори.

ГЛАВА III

ФИНАНСОВА РАМКА

Член 12

Общи ресурси

1. Финансовият пакет за изпълнение на настоящото решение от 1 януари 2008 г. до 31 декември 2013 г. се определя на 628 милиона EUR.
2. Годишните отпускани средства се одобряват от бюджетния орган в границите на финансовата рамка.
3. Комисията прави примерно годишно разпределение по държавите-членки в съответствие с определените в член 13 критерии.

Член 13

Годишно разпределение на средства за допустими дейности в държавите-членки

1. Всяка държава-членка получава фиксирана сума от 300 000 EUR от годишния бюджет на Фонда.

Тази сума се определя на 500 000 EUR годишно за периода 2008—2013 г. за държавите, присъединили се към Европейския съюз на 1 май 2004 г.

Тази сума се определя на 500 000 EUR годишно за държавите-членки, които ще се присъединят към Европейския съюз в периода 2007—2013 г., и покрива остатъка от периода 2008—2013 г., считано от годината след тяхното присъединяване.

2. Остатъкът от наличните годишни ресурси се разпределя между държавите-членки, както следва:

- a) 30 % пропорционално на броя лица, допуснати през предходните три години в една от категориите, споменати в член 6, букви а), б) и д);
- б) 70 % пропорционално на броя лица, които попадат в една от категориите, посочени по член 6, букви в) и г), регистрирани през предходните три години.

За целите на това разпределение лицата, посочени в член 6, буква д), се изключват от категорията, посочена в член 6, буква а).

3. Държавите-членки получават фиксирана сума от 4 000 EUR за всяко презаселено лице, което попада в една от следните категории:

- a) лица от страна или регион, определен за прилагане на регионална програма за закрила;
- б) непридружени непълнолетни лица;
- в) непълнолетни и жени, изложени на риск, по-специално от психологическо, физическо или сексуално насилие или експлоатация;

- г) лица със сериозни медицински нужди, на които може да се намери решение само чрез презаселване.

4. В случаите, когато държава-членка презаселва лице, попадащо в повече от една от посочените в параграф 3 категории, тя получава фиксираната сума за това лице еднократно.

5. За референтни стойности се приемат последните статистически данни, осигурени от Комисията (Евростат) въз основа на данни, предоставяни от държавите-членки в съответствие с правото на Общността.

Когато държавите-членки не са предоставили на Комисията (Евростат) съответните статистики, те осигуряват предварителни данни във възможно най-кратък срок.

Преди да приеме тези данни за референтни стойности, Комисията (Евростат) оценява качеството, съпоставимостта и пълнотата на статистическата информация в съответствие с нормалните процедури на работа. По искане на Комисията (Евростат), държавите-членки ѝ предоставят цялата необходима информация за извършване на горното.

6. До 1 май всяка година държавите-членки предоставят на Комисията прогноза за броя на лицата по параграф 3, които ще бъдат презаселвани през следващата година, включително разпределение по категории така, както е посочено в настоящия параграф. Комисията предава тази информация на Комитета, посочен в член 52.

Член 14

Структура на финансиране

1. Финансовото участие на Фонда се осъществява под формата на безвъзмездни помощи.

2. Подпомаганите от Фонда дейности са с нестопанска цел, съфинансират се от публични или частни източници, не отговарят на условията за финансирането им от други източници, обхванати от общия бюджет на Европейския съюз.

3. Отпусканията от Фонда суми представляват допълнение към публични или еквивалентни разходи, отпуснати от държавите-членки за мерките, предмет на настоящото решение.

4. Участието на Общността в подпомагани проекти, що се отнася до дейности, изпълнявани в държавите-членки съгласно член 3, не надвишава 50 % от общите разходи за определена дейност.

Това участие може да се увеличи до 75 % за проекти, свързани с конкретни приоритети, които са набелязани в стратегическите насоки, определени в член 17.

Участието на Общността се увеличава до 75 % в държавите-членки, които се ползват от Кохезионния фонд.

5. В рамките на осъществяването на националното програмиране съгласно глава IV държавите-членки подбират проекти за финансиране въз основа на следните минимални критерии:

- a) състоянието и потребностите в държавата-членка;
- b) съотношението себестойност/ефективност на разходите, *inter alia* предвид броя лица, обхванати от проекта;
- b) опитът, експертните умения, надеждността и финансовото участие на организацията, кандидатстваща за финансиране, както и на всяка организация партньор;
- г) степента на допълване между проектите и други дейности, финансирани от общия бюджет на Европейския съюз, или като част от национални програми.

6. По правило финансовата помощ на Общността, отпускана за подпомагани от Фонда дейности, се предоставя за период, не по-дълъг от три години, при условие, че се изготвят периодични отчетни доклади.

7. Участието на Общността в подпомагане на дейности, осъществявани съгласно член 3, параграф 4, не може да надвиши 15 % от общата сума на годишните средства, отпуснати на всяка държава-членка в съответствие с член 13.

Член 15

Техническа помощ по инициатива на Комисията

1. По инициатива на и/или от името на Комисията Фондът може да финансира до горна граница от 500 000 EUR от годишния си бюджет подготвителни мерки, мерки за наблюдение, за административно и техническо обслужване, както и мерки за оценка, одит и инспекции, необходими за прилагането на настоящото решение.
2. Тези дейности включват:
 - a) проучвания, оценки, експертни доклади и статистики, включително такива от общ характер, свързани с работата на Фонда;
 - b) мерки за информиране на държавите-членки, крайните бенефициери и широката общественост, включително разяснителни кампании и изграждане на обща база данни за проекти, финансирани по линия на Фонда;
 - b) изграждането, функционирането и осъществяването на взаимовръзка между електронни системи за управление, наблюдение, инспекция и оценка;
 - г) разработването на обща рамка за оценка и наблюдение, както и на системи от показатели, които при целесъобразност отчитат националните показатели;
 - д) въвеждане на подобрения в методите за оценка, както и обмен на информация относно практики в тази област;
 - e) мерки с цел осигуряване на информация и обучение на органите, определени от държавите-членки в съответствие с член 25, в допълнение към усилията на държавите-членки

за предоставяне на общи указания на същите органи съгласно член 31, параграф 2.

Член 16

Техническа помощ по инициатива на държавите-членки

1. По инициатива на съответната държава-членка Фондът може да финансира за всяка годишна програма подготвителни мерки, мерки за управление, наблюдение, оценка, информация и контрол, както и мерки за повишаване на административния капацитет с оглед изпълнение на дейностите по Фонда.
2. Сумата, определена за техническа помощ съгласно всяка годишна програма, не може да надхвърли:
 - a) за периода 2008–2010 г., 7 % от общата годишна сума на съфинансирането, отпуснато на държавата-членка, плюс 30 000 EUR; и
 - b) за периода 2011–2013 г., 4 % от общата годишна сума на съфинансирането, отпуснато на държавата-членка, плюс 30 000 EUR.

ГЛАВА IV

ПРОГРАМИРАНЕ

Член 17

Приемане на стратегически насоки

1. Комисията приема стратегически насоки, определящи рамка за интервенциите на Фонда, като взема под внимание напредъка в развитието и прилагането на законодателството на Общността в областта на политиката за предоставяне на убежище, както и примерното разпределение на финансовите средства на Фонда за периода на многогодишната програма.
2. Тези насоки прилагат в частност, за всяка от целите на Фонда, приоритетите на Общността, насочени към насърчаване изграждането на Общата европейска система за убежище.
3. Комисията приема стратегическите насоки за многогодишния програмен период до 31 юли 2007 г.
4. Стратегическите насоки се приемат в съответствие с процедура на регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 3. Щом бъдат приети, тези насоки се прилагат към настоящото решение.

Член 18

Подготовка и одобряване на националните многогодишни програми

1. Всяка държава-членка предлага, въз основа на споменатите в член 17 стратегически насоки, проект за многогодишна програма, който се състои от следните елементи:
 - a) описание на текущото състояние в държавата-членка по отношение на механизмите за прием, процедурите за предоставяне на убежище, консултациите с оглед добро-

волно завръщане, интеграцията и презаселване и прехвърляне от друга държава-членка на лицата по член 6, както и разработването, наблюдението и оценката на политиките за предоставяне на убежище;

- б) анализ на потребностите във въпросната държава-членка по отношение на приемането, процедурите за предоставяне на убежище, консултациите с оглед доброволно завръщане, интеграцията и презаселване и прехвърляне от друга държава-членка на лицата по член 6, както и разработването, наблюдението и оценката на политиките за предоставяне на убежище;
- в) представянето на подходяща стратегия за постигане на тези цели с посочване на приоритетите при осъществяването им, както и описание на дейностите, предвидени за изпълнение на тези приоритети;
- г) данни за съвместимостта на тази стратегия с други регионални, национални и общностни инструменти;
- д) информация за приоритетите и конкретните им цели. Тези цели се изразяват количествено чрез ограничен брой показатели при отчитане на принципа на пропорционалност. Показателите трябва да позволяват да се измери постигнатият спрямо изходното състояние напредък, както и ефективността на поставените цели при осъществяване на приоритетите;
- е) описание на избрания подход при прилагане принципа на партньорство, определен в член 11;
- ж) проект за план за финансиране, в който се определя за всеки приоритет и за всяка годишна програма предлаганото финансово участие на Фонда, както и общият размер на общественото или частно съфинансиране;
- з) разпоредбите, установени, за да се гарантира публичност на многогодишната програма.

2. Държавите-членки внасят проекта за многогодишна програма в Комисията най-късно до четири месеца, след като Комисията е предоставила стратегическите насоки за съответния период.

3. За да одобри проекта за многогодишна програма, Комисията разглежда:

- а) съвместимостта на проекта на многогодишната програма с целите на Фонда и стратегическите насоки, определени в член 17;
- б) основателността на дейностите, предвидени в проекта, от гледна точка на предлаганата стратегия;
- в) съответствието на многогодишните програми с механизмите за управление и контрол, установени от държавата-членка във връзка с осъществяването на интервенциите на Фонда, с разпоредбите на настоящото решение;
- г) съответствието на проекта на многогодишната програма с Общностното право, по-специално с Общностното право, целящо да гарантира свободното движение на лица в

съчетание с пряко свързаните съпътстващи мерки относно контрола на външните граници, убежището и имиграцията.

4. Когато Комисията прецени, че даден проект за многогодишна програма е несъвместим със стратегическите насоки и/или не съответства на разпоредбите на настоящото решение относно системите за управление и контрол, или на Общностното право, тя приканва съответната държава-членка да предостави цялата необходима допълнителна информация и, ако е целесъобразно, да внесе съответните изменения в проекта на многогодишната програма.

5. Комисията одобрява всяка многогодишна програма в тримесечен срок от нейното официално внасяне по реда на процедурата, посочена в член 52, параграф 2.

Член 19

Изменения на многогодишните програми

1. По инициатива на съответната държава-членка или на Комисията многогодишната програма се преразглежда и при необходимост в нея се внасят изменения за остатъка от програмния период с цел съобразяване в по-голяма степен или в по-различен аспект с приоритетите на Общността. Многогодишната програма може да бъде преразгледана и въз основа на оценки и/или вследствие на трудности в хода на изпълнението ѝ.

2. Комисията приема решение, с което се одобряват измененията в многогодишната програма, във възможно най-кратък срок след официалното подаване на молба в тази връзка от съответната държава-членка. Измененията на многогодишната програма се извършват по реда на посочената в член 52, параграф 2 процедура.

Член 20

Годишни програми

1. Одобрените от Комисията многогодишни програми се осъществяват посредством годишни програми.

2. Комисията предоставя на държавите-членки до 1 юли всяка година прогноза за сумите, които ще им бъдат отпуснати за следващата година в рамките на общия размер на отпуснатите на Фонда средства според годишната бюджетна процедура, като тези суми се изчисляват по реда на член 13.

3. До 1 ноември всяка година държавите-членки представят на Комисията проект за годишна програма за следващата година, изготвен в съответствие с многогодишната програма и състоящ се от следните елементи:

- а) общите правила за подбор на проекти за финансиране по годишната програма;
- б) описание на дейностите за подпомагане по годишната програма;
- в) предложеното финансово разпределение на средствата на Фонда между различните дейности по програмата; както и исканата сума за техническа помощ по член 16 за целите на изпълнението на годишната програма.

4. Чрез дерогация от параграф 3, държавите-членки представят на Комисията проекта на годишните програми за 2008 г. до 1 март 2008 г.

5. Когато разглежда проекта за годишна програма на дадена държава-членка, Комисията взема под внимание окончателния размер на средствата, отпуснати на Фонда според бюджетната процедура.

В едномесечен срок от официалното внасяне на проекта Комисията уведомява съответната държавата-членка дали може да го одобри, или не. В случай, че проектът за годишна програма е несъвместим с многогодишната програма, Комисията приканва държавата-членка да предостави цялата необходима информация и, когато е целесъобразно, да съответно да преразгледа проекта на годишна програма.

Комисията приема решението за финансиране, одобряващо годишната програма, до 1 март на съответната година. Решението указва размера на сумата, отпусната на съответната държава-членка, и периода, за който разходите са допустими.

6. С цел преодоляване на надлежно обосновани спешни ситуации, които не е могло да бъдат предвидени към момента на одобряване на годишната програма и изискват неотложни действия, държава-членка може да преразпредели до 10 % от финансовото разпределение на отпуснатите от Фонда средства между посочените в годишната програма дейности, или да пренасочи до 10 % от разпределението към други дейности в съответствие с настоящото решение. Комисията бива уведомена за преразгледаната годишна програма.

Член 21

Специални разпоредби относно спешните мерки

1. Държавите-членки предоставят на Комисията информация за потребностите и план за прилагане на спешните мерки, предвидени в член 5, включително описание на планираните мерки и организациите, отговорни за осъществяването им.

2. Държава-членка, която иска подпомагане от Фонда за преодоляване на ситуация, характеризираща се с особено силен натиск според описанието в член 5, параграф 2, внася пред Комисията молба, в която предоставя цялата информация в тази връзка, включително:

- подробно описание на текущата ситуация, в частност по отношение на броя пристигнали, въздействието върху съоръженията за прием и системата за убежище или инфраструктурата, спешните нужди, както и обоснована прогноза за възможното развитие на ситуацията в краткосрочен план;
- обосновано изложение на извънредния характер на ситуацията, представен с елементи, които могат да включват последни статистически и други данни за притока на лица на съответния определен пункт на границата;
- подробно описание на предвижданите спешни мерки, техният мащаб, тяхното естество, както и заинтересованите партньори;

- разпределение на прогнозните разходи по предвижданите мерки.

Комисията решава дали са изпълнени условията за отпускане от Фонда на финансова помощ за спешни мерки, и каква да бъде сумата на финансовата помощ, въз основа на посочената по-горе информация и всяка допълнителна информация, с която разполага по случая. Комисията уведомява държавите-членки за това си решение.

3. Финансовата помощ на Фонда за предвидените в член 5 спешни мерки се ограничава до период от шест месеца и не надхвърля 80 % от себестойността по всяка мярка.

4. В случай на механизъм за временна закрила съгласно разпоредбите на член 5, параграф 1, наличните ресурси се разпределят между държавите-членки въз основа на броя лица, ползващи се с временна закрила във всяка държава-членка, както е посочено в член 5, параграф 1.

Член 22

Междинен преглед на многогодишната програма

1. Комисията прави преглед на стратегическите насоки и при необходимост приема, до 31 март 2010 г., нови стратегически насоки за периода 2011–2013 г.

2. В случай, че такива стратегически насоки бъдат приети, всяка държава-членка преразглежда многогодишната си програма и ако е целесъобразно, внася изменения в нея.

3. Правилата, установени в член 18 относно подготовката и одобряването на многогодишните национални програми се прилагат *mutatis mutandis* при подготовката и одобряването на изменените многогодишни програми.

4. Изменените стратегически насоки се приемат в съответствие с процедурата на регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 3.

ГЛАВА V

СИСТЕМИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ И КОНТРОЛ

Член 23

Прилагане

Комисията отговаря за прилагането на настоящото решение и за целта приема необходимите правила.

Член 24

Общи принципи на системите за управление и контрол

Системите за управление и контрол на многогодишните програми, установени от държавите-членки, осигуряват следното:

- определяне на функциите на организациите, свързани с управлението и контрола, и разпределението на функциите в рамките на всяка организация;
- спазване принципа на разделение на функциите между и в рамките на тези организации;

- в) достатъчни ресурси за всяка организация с оглед изпълнение на функциите, които са ѝ били отредени за периода на осъществяване на съфинансираните от Фонда дейности;
- г) процедури за гарантиране на правилността и редовността на разходите, декларирани според годишните програми;
- д) надеждни счетоводни системи, системи за наблюдение и финансова отчетност в електронен вид;
- е) система за отчетност и наблюдение в случаите, когато отговорната организация делегира изпълнението на задачите си на друга;
- ж) процедурни ръководства относно функциите, които трябва да бъдат изпълнявани;
- з) механизми за извършване на одит на функционирането на системата;
- и) системи и процедури за осигуряване на надеждна одитна пътека;
- й) процедури за отчетност и наблюдение за нередности и възстановяване на неоснователно изплатени суми.

Член 25

Определяне на органите

1. С цел изпълнение на многогодишната и годишните си програми, държавата-членка определя, както следва:
 - а) отговорен орган: функционална структура на държавата-членка, национален обществен орган или организация, определени от държавата-членка, или частноправен субект на държавата-членка, изпълняващ обществени функции, който отговаря за управлението на многогодишната програма и годишните програми, подпомагани от Фонда, и осигурява цялата комуникация с Комисията;
 - б) сертифициращ орган: национален обществен орган или организация, или лице, действащо в качеството на такава организация или орган, определени от държавата-членка да заверяват декларациите за разходите, преди те да бъдат изпратени до Комисията;
 - в) одитен орган: национален обществен орган или организация, при условие, че е функционално независим от отговорния орган и сертифициращия орган, определен от държавата-членка и отговарящ за проверката на ефективното функциониране на системата за управление и контрол;
 - г) когато е целесъобразно, упълномощен орган.

2. Държавата-членка определя правила, уреждащи нейните отношения с органите, посочени в параграф 1, както и отношенията на тези органи с Комисията.

3. При спазване на член 24, буква б), някои или всички органи, посочени в параграф 1 от настоящия член, могат да се намират в една и съща организация.

4. Редът за прилагане на членове 26-30 се приема от Комисията в съответствие с процедурата, посочена в член 52, параграф 2.

Член 26

Отговорен орган

1. Отговорният орган се подчинява на следните минимални условия.

Той:

- а) е юридическо лице, освен ако е функционална структура на държавата-членка;
- б) разполага с необходимата инфраструктура за добра комуникация с широк обхват от потребители, както и с отговорните организации на останалите държави-членки и Комисията;
- в) работи в административна среда, която му предоставя възможност да изпълнява задачите си правилно, като избягва всякакви конфликти на интереси;
- г) е в състояние да прилага нормите за управление на фондовете на Общността;
- д) разполага с финансови и управленски ресурси, съответстващи на обема на средствата на Общността, които ще трябва да управлява;
- е) разполага със служители, които имат необходимата професионална квалификация за извършване на административна дейност в международни условия.

2. Държавата-членка предоставя на отговорния орган достатъчно финансиране, така че той да може да продължи да изпълнява задачите си правилно през периода 2008–2013 г.

3. Комисията може да подпомага държавите-членки в обучението на служители, в частност предвид правилното прилагане на глави V- IX.

Член 27

Задачи на отговорния орган

1. Отговорният орган отговаря за управлението и изпълнението на многогодишната програма в съответствие с принципа за добро финансово управление.

В частност той:

- а) се допитва до партньорите в съответствие с член 11;
- б) внася в Комисията предложения за многогодишна и годишни програми, на които се позовават членове 18 и 20;

- в) организира и публикува покани за обществени поръчки и предложения, ако е целесъобразно;
- г) организира процедури за подбор на проекти за съфинансиране от Фонда в съответствие с критериите, изложени в член 14, параграф 5;
- д) приема плащания, извършени от Комисията, и извършва плащания за крайните бенефициери;
- е) осигурява съгласуваност и допълняемост между съфинансирането от Фонда и от други национални и общностни финансови инструменти;
- ж) наблюдава предоставянето на съфинансирани продукти и услуги, проверява дали заявените за дейностите разходи са били действително извършени, и спазва общностните и националните разпоредби;
- з) следи за наличието на система за въвеждане и съхранение в електронен вид на счетоводната документация за всяка дейност от годишните програми, както и за събирането на данни за изпълнението, необходими за финансовото управление, наблюдение, контрол и оценка;
- и) следи крайните бенефициери и другите организации, участващи в изпълнението на съфинансираните от Фонда дейности, да поддържат отделна счетоводна система или отделна счетоводна сметка за всички трансакции, свързани с дейността, без да се нарушават националните счетоводни норми;
- й) следи оценяването на Фонда, посочено в член 49, да се извършва в сроковете, определени в член 50, параграф 2, и да отговаря на стандартите за качество, договорени между Комисията и държавата-членка;
- к) въвежда процедури, гарантиращи, че всички документи, свързани с разходите и одитите, необходими за осигуряване на съответната одитна пътека, се водят съгласно изискванията, посочени в член 43;
- л) следи одитният орган да получава за целите на извършване на одитите, посочени в член 30, параграф 1, цялата необходима информация за прилаганите управленски процедури и съфинансираните от Фонда проекти;
- м) следи сертифициращият орган да получава за целите на сертифицирането цялата необходима информация за процедурите и проверките, които се извършват във връзка с разходите;
- н) съставя и внася в Комисията междинни и заключителни доклади за изпълнението на годишните програми, декларации за разходите, заверени от сертифициращия орган, и молби за плащане, или при целесъобразност, декларации за възстановяване на разходи;
- о) извършва информационна и консултантска дейност; и разпространява резултатите от подпомаганите дейности;

- п) сътрудничи на Комисията и отговорните органи в останалите държави-членки;
- р) проверява изпълнението на споменатите в член 33, параграф 6 насоки от крайните бенефициери.

2. Управленските дейности на отговорния орган за проекти, изпълнявани в държавите-членки, могат да се финансират в рамките на договореностите за техническа помощ, посочени в член 16.

Член 28

Делегиране на задачи от отговорния орган

1. Когато всички или някои от задачите на отговорния орган се делегират на упълномощен орган, отговорният орган определя обхвата на делегираните задачи и установява подробни процедури за изпълнението на делегираните задачи съгласно условията, посочени в член 26.

2. Тези процедури включват предоставяне на отговорния орган на редовна информация относно ефективното изпълнение на делегираните задачи и описание на използваните средства.

Член 29

Сертифициращ орган

1. Сертифициращият орган:

- а) удостоверява, че:
 - i) декларацията за разходите е точна и е съставена въз основа на надеждни счетоводни системи и подлежащи на проверка оправдателни документи,
 - ii) декларираните разходи съответстват на приложимите общностни и национални разпоредби и са извършени в рамките на дейности, подбрани в съответствие с критериите, приложими за програмата и съответстващи на общностните и националните разпоредби;
- б) за целите на сертифицирането следи дали е получил необходимата информация от отговорния орган относно процедурите и проверките, извършвани във връзка с разходите, включени в декларациите за разходи;
- в) за целите на сертифицирането отчита резултатите от всички одити, извършени от или под ръководството на одитния орган;
- г) води счетоводна документация в електронен вид за разходите, декларирани пред Комисията;
- д) проверява възстановяването на всички средства на Общността, за които е установено, че са били изплатени неоснователно вследствие на установени нередности, както и на лихвите, когато е целесъобразно, като води сметка за подлежащите на възстановяване суми и внася възстановените суми в общия бюджет на Европейския съюз, приспадайки ги, когато е възможно, от следващата декларация за разходи.

2. Дейностите на сертифициращия орган по проекти, изпълнявани в държавите-членки, могат да се финансират в рамките на договореностите за техническа помощ, посочени в член 16, при условие, че се спазят правомощията на този орган, описани в член 25.

Член 30

Одитен орган

1. Одитният орган:

- a) следи за извършването на одити за проверка на ефективното функциониране на системата за управление и контрол;
- b) следи за извършването на одити на дейности въз основа на подходяща извадка за проверка на декларираните разходи; извадката представлява не по-малко от 10 % от общите допустими разходи за всяка годишна програма;
- в) внася в Комисията в срок до шест месеца след одобряването на многогодишната програма одитна стратегия, включваща организациите, които ще извършват посочените в букви а) и б) одити, като гарантира основните бенефициери, съфинансирани от Фонда, да бъдат одитирани, и одитите да бъдат разпределени равномерно през целия програмен период.

2. Когато определеният по силата на настоящото решение одитен орган е също така определен за одитен орган по силата на Решения № 574/2007/ЕО, № 575/2007/ЕО и № .../2007/ЕО, или когато за два или повече от тези фондове се прилагат общи системи, може да се предложи единна комбинирана стратегия за одитиране съгласно параграф 1, буква в).

3. За всяка годишна програма одитният орган съставя доклад, който включва:

- a) годишен одитен доклад, в който се излагат констатациите от одитите, извършени в съответствие с одитната стратегия в рамките на годишната програма, и се отчитат всички пропуски, открити в системите за управление и контрол на програмата;
- b) становище, въз основа на проверките и одитите, които са извършени под ръководството на одитния орган, дали функционирането на системата за управление и контрол дава достатъчно гаранции, че подадените в Комисията декларации за разходи са точни и всички свързани с тях трансакции са законосъобразни и редовни;
- в) декларация за оценка основателността на молбата за плащане или декларацията за възстановяване на остатъка, както и на законосъобразността и редовността на съответните разходи.

4. Одитният орган следи одитирането да отчита международно признатите одиторски стандарти.

5. Одитът по проекти, изпълнявани в държавите-членки, може да се финансира в рамките на договореностите за техническа помощ, посочени в член 16, при условие, че се спазят правомощията на този орган, описани в член 25.

ГЛАВА VI

ОТГОВОРНОСТИ И КОНТРОЛ

Член 31

Отговорности на държавите-членки

1. Държавите-членки отговарят за осигуряването на добро финансово управление на многогодишната и годишните програми, както и за законосъобразността и редовността на свързаните с тях трансакции.

2. Държавите-членки следят отговорните органи и всеки упълномощен орган, сертифициращи органи, одитни органи и всички други заинтересовани организации да получават необходимите указания относно въвеждане на системите за управление и контрол, посочени в членове 24-30, така че финансирането от Общността да се използва ефикасно и правилно.

3. Държавите-членки предотвратяват, установяват и отстраняват нередностите. Те нотифицират за тях Комисията и редовно уведомяват Комисията за напредъка в административните и правни процедури.

Когато неоснователно изплатени на краен бенефициер суми не могат да бъдат възстановени, съответната държава-членка отговаря за възстановяване на изразходваните суми в общия бюджет на Европейските общности, когато се установи, че загубата е понесена по нейна вина или вследствие на проявена от нея небрежност.

4. Държавите-членки носят основната отговорност за финансовия контрол на дейностите и следят системите за управление и контрол и одитите да се изпълняват така, че да гарантират правилното и ефективно използване на средствата на Общността. Те предоставят на Комисията описание на тези системи.

5. Подробните правила за прилагане на параграфи 1-4 се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 52, параграф 2.

Член 32

Системи за управление и контрол

1. Преди одобряването на многогодишната програма от Комисията, в съответствие с процедурата, посочена в член 52, параграф 2, държавите-членки осигуряват въвеждането на

системи за управление и контрол в съответствие с членове 24–30. Те отговарят за осигуряване на ефективното функциониране на системите през целия програмен период.

2. Държавите-членки предоставят на Комисията, заедно с техния проект за многогодишна програма, описание на организацията и процедурите на отговорните, упълномощените и сертифициращите органи, както и на системите за вътрешен одит, функциониращи в тези органи и организации, одитния орган и всички други органи, провеждащи одити под негово ръководство.

3. Комисията преразглежда прилагането на тази разпоредба при изготвянето на доклада, определен в член 50, параграф 3.

Член 33

Отговорности на Комисията

1. Комисията се уверява, по реда на процедурата, предвидена в член 32, че държавите-членки са въвели системи за управление и контрол, които съответстват на членове 24–30, и въз основа на годишните одитни доклади и на нейните собствени одити, че системите функционират ефективно през програмния период.

2. Без да се засягат одитите, извършвани от държавите-членки, служители на Комисията или упълномощени представители на Комисията могат да провеждат проверки на място, за да проверят ефективното функциониране на системите за управление и контрол, което може да включва одити на дейности, включени в годишните програми, с предизвестие не по-малко от три работни дни. В тези одити могат да участват служители или упълномощени представители на съответната държава-членка.

3. Комисията може да изиска от държава-членка да извърши проверки на място, за да провери правилното функциониране на системите или правилността на една или повече транзакции. В тези проверки могат да участват служители на Комисията или упълномощени представители на Комисията.

4. Комисията, в сътрудничество с държавите-членки, осигурява предоставянето на подходяща информация, публичност и последващ контрол за дейностите, подкрепяни от Фонда.

5. Комисията следи, в сътрудничество с държавите-членки, дейностите да съответстват и допълват други подобни политики, инструменти и инициативи на Общността.

6. Комисията определя насоки за осигуряване прозрачност на финансирането, отпуснато в съответствие с настоящото решение.

Член 34

Сътрудничество с одитните органи на държавите-членки

1. Комисията сътрудничи с одитните органи, за да координира съответните им планове за одит и методи, и незабавно споделя резултатите от проведените одити на системите за управление и

контрол с цел да използва възможно най-добре ресурсите за контрол и да избегне неоснователно дублиране на работата.

Комисията предоставя своите коментари за одитната стратегия, представена според условията на член 30, най-много в тримесечен срок от получаването ѝ.

2. Когато определя своята одитна стратегия, Комисията установява онези годишни програми, които счита за удовлетворителни на основата на съществуващите познания за системите за управление и контрол.

За тези програми Комисията може да заключи, че може да разчита основно на данните от одита, предоставени от държавите-членки, и че ще извършва собствени проверки на място, само ако има данни за предполагаеми пропуски в системите.

ГЛАВА VII

ФИНАНСОВО УПРАВЛЕНИЕ

Член 35

Допустимост – деклариране на разходите

1. Всички декларации за разходите включват сумата на разходите, направени от крайните бенефициери при извършване на дейностите, както и съответстващото участие на държавни или частни фондове.

2. Разходите съответстват на плащанията, извършени от крайните бенефициери. Те се доказват с получени фактури или счетоводни документи със същата доказателствена стойност.

3. Разходите могат да се считат за допустими за подпомагане от Фонда, само ако са действително платени не по-рано от 1 януари на годината, която е посочена в решението за финансиране, одобряващо годишната програма, посочена в третата алинея на член 20, параграф 5. Съфинансираните дейности не трябва да са завършени преди началната дата на допустимост.

4. Правилата, определящи допустимостта на разходите в рамките на извършените дейности, съфинансирани от Фонда в държавите-членки съгласно член 3, се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 52, параграф 2.

Член 36

Цялостно изплащане на крайните бенефициери

Държавите-членки се уверяват, че отговорният орган гарантира, че крайните бенефициери получават цялата сума на участието от държавни фондове възможно най-бързо. Не се удържат или приспадат никакви суми, нито се въвеждат допълнителни специфични такси или други такси с равностойно въздействие, които биха намалили тези суми за крайните бенефициери, при условие, че крайните бенефициери отговарят на всички изисквания относно допустимостта на дейностите и разходите.

Член 37

Употреба на еурото

1. Сумите, заложи в проекта за многогодишна и годишни програми на държавите-членки, посочени съответно в членове 18 и 20, заверените декларации за разходите, молбите за плащане, посочени в член 27, параграф 1, буква н), както и разходите, споменати в междинния доклад за изпълнението на годишната програма, посочен в член 39, параграф 4, и заключителният доклад за изпълнението на годишната програма, посочен в член 51, се изразяват в еуро.
2. Посочените в член 20, параграф 5 решения на Комисията за финансиране, одобряващи годишните програми на държавите-членки, както и ангажиментите и плащанията на Комисията, се изразяват и извършват в еуро.
3. Държавите-членки, които не са приели еурото като своя парична единица към датата на молбата за плащане, превръщат в еуро сумите на разходи, които са били извършени в националната парична единица. Тази сума се превръща в еуро, като се прилага месечният счетоводен обменен курс на Комисията за месеца, през който разходът е вписан в сметките на отговорния орган на съответната програма. Този курс се публикува в електронен вид от Комисията всеки месец.
4. Когато еурото стане парична единица на някоя държава-членка, процедурата по превръщане, описана в параграф 3, продължава да се прилага за всички разходи, вписани в сметките от сертифициращия орган преди датата на влизане в сила на фиксирания обменен курс между националната парична единица и еурото.

Член 38

Ангажименти

Бюджетните ангажименти на Общността се поемат ежегодно въз основа на решението на Комисията за финансиране, одобряващо годишната програма, посочено в член 20, параграф 5.

Член 39

Плащания – предварително финансиране

1. Комисията извършва плащанията на вноските от Фондовете в съответствие с бюджетните ангажименти.
2. Плащанията се извършват под формата на предварително финансиране и балансово плащане. Те се адресират до отговорния орган, определен от държавата-членка.
3. Държавата-членка получава първо авансово плащане, представляващо 50 % от сумата, отпусната в решението за финансиране, одобряващо годишната програма, в срок до шестдесет дни, считано от вземането на това решение.
4. Второ авансово плащане се прави не по-късно от три месеца, след като Комисията е утвърдила, в срок от два месеца след официалното внасяне на молба за плащане от държава-членка, междинен доклад за нейното изпълнение и заверена декларация за разходите, съставена в съответствие с член 29, параграф 1,

буква а) и член 35, отчитаща не по-малко от 60 % от размера на първоначалното плащане.

Размерът на второто авансово плащане, извършено от Комисията, не бива да превишава 50 % от общата сума, отпусната с решението за финансиране, одобряващо годишната програма, и при всички случаи, когато държавата-членка е отделила на национално ниво сума, по-малка от тази в решението за финансиране, одобряващо годишната програма – остатъкът от сумата от средствата на Общността, действително отпуснати от държавата-членка за избрани проекти по годишната програма, след приспадане на първото авансово плащане.

5. Всички лихви, натрупани от авансови плащания, се отнасят към съответната годишна програма, тъй като се смятат за ресурс за държавата-членка като национално публично участие, и се декларират пред Комисията при декларирането на разходите, свързани с окончателния доклад по прилагането на съответната годишна програма.

6. Сумите, изплатени като авансови плащания, се заличават от сметките при приключване на годишната програма.

Член 40

Балансово плащане

1. Комисията изплаща остатък при условие, че е получила следните документи не по-късно от девет месеца след срока за допустимост на разходите, определен в решението за финансиране, одобряващо годишната програма:
 - а) заверена декларация за разходи, надлежно съставена в съответствие с член 29, параграф 1, буква а) и член 35, и молба за плащане на остатък или декларация за възстановяване;
 - б) заключителният доклад за изпълнението на годишната програма, определен в член 51;
 - в) годишният одитен доклад, становище и декларация, предвидени в член 30, параграф 3.

Балансовото плащане се извършва след приемане на заключителния доклад за изпълнението на годишната програма, както и на декларацията за оценка на основателността на молбата за балансово плащане.

2. Ако отговорният орган не предостави документите, изисквани в параграф 1, в платежния срок и в приемлив формат, Комисията отменя всяка част от бюджетния ангажимент за съответната годишна програма, която не е била използвана за авансово плащане.

3. Процедурата за автоматично отменяне, посочена в параграф 2, се прекратява за сумата по съответните проекти, когато към момента на подаване на посочените в параграф 1 документи в държавата-членка са в ход съдебни производства или административно обжалване, водещи до временно преустановяване. Във внесената частичен заключителен доклад държавата-членка предоставя подробна информация за тези проекти и изпраща на всеки 6 месеца доклади за постигнатия по отношение на тези

проекти напредък. В срок от три месеца след приключване на съдебните действия или на процедурата за административно обжалване държавата-членка представя изискваните в параграф 1 документи за съответните проекти.

4. Деветмесечният период, посочен в параграф 1, спира да тече, ако Комисията приеме решение за временно преустановяване на плащанията по съфинансирането за съответната годишна програма, съгласно член 42. Срокът започва да тече от датата, на която решението на Комисията, посочено в член 42, параграф 3, е съобщено на държавата-членка.

5. Без да се засяга член 41, Комисията, в срок от шест месеца след получаване на документите, посочени в параграф 1 от настоящия член, уведомява държавата-членка за размера на разходите, признат от Комисията като разход за сметка на Фонда, и за всички финансови корекции, произтичащи от разликата между декларирания разход и признатия разход. Държавата-членка разполага с три месеца за внасяне на съображения.

6. В срок от три месеца след получаване на съображенията на държавата-членка, Комисията решава какъв е размерът на разходите, признати като разходи за сметка на Фонда, и възстановява остатъка, произтичащ от разликата между окончателно признатите разходи и сумите, които вече са изплатени на тази държава-членка.

7. При условие, че разполага със средства, Комисията изплаща остатъка в срок, не по-дълъг от шестдесет дни, считано от датата, на която приема посочените в параграф 1 документи. Остатъкът от бюджетния ангажимент се отменя в срок от шест месеца след плащането.

Член 41

Задържане на плащанията

1. Плащането се задържа от упълномощавания служител по смисъла на Финансовия регламент за максимален срок от шест месеца, ако:

- а) в доклад на национален или общностен одитен орган се съдържат данни за предполагаем съществен недостатък във функционирането на системите за управление и контрол,
- б) този служител трябва да извърши допълнителни проверки след получаване на сведения, които сочат, че разходите в заверена декларация за разходи са свързани със сериозна нередност, която не е отстранена.

2. Държавата-членка и отговорният орган се уведомяват незабавно за причините за задържането на плащането. Плащането се задържа, докато държавата-членка не вземе необходимите мерки.

Член 42

Временно преустановяване на плащания

1. Комисията може да преустанови изцяло или частично авансовите и балансните плащания в случаите, когато:

- а) е налице сериозен недостатък в системата за управление и контрол на програмата, който се отразява върху

надеждността на процедурата за заверка на плащанията и за чието отстраняване не са били предприети мерки; или

- б) разход, съдържащ се в заверена декларация за разходи, е свързан със сериозна нередност, която не е била отстранена; или
- в) дадена държава-членка не е изпълнила задълженията си по членове 31 и 32.

2. Комисията може да реши временно да преустанови авансовите плащания и плащанията на остатъка, след като даде на държавата-членка възможност да представи своите съображения в срок от три месеца.

3. Комисията преустановява временно авансовите и балансните плащания тогава, когато прецени, че държавата-членка е взела необходимите мерки, позволяващи да бъде прекратено временното преустановяване.

4. Ако държавата-членка не предприеме необходимите мерки, Комисията може да вземе решение да отмени изцяло или частично финансовото участие на Общността в годишната програма в съответствие с член 46.

Член 43

Съхранение на документите

Без да се засягат правилата за държавните помощи по член 87 от Договора, отговорният орган гарантира, че цялата поддържаща документация за разходите и одитите по съответните програми се съхранява така, че Комисията и Сметната палата да имат достъп до нея за срок от пет години след приключването на програмите, както е определено в член 40, параграф 1.

Този срок се прекъсва в случай на съдебно производство или при надлежно мотивирана молба от Комисията.

Документите се съхраняват на общоприетите информационни носители в оригинал или като заверени копия на оригиналите.

ГЛАВА VIII

ФИНАНСОВИ КОРЕКЦИИ

Член 44

Финансови корекции от държавите-членки

1. Държавите-членки носят на първо място отговорността за разследване на нередностите, като действат при наличие на данни за значителна промяна, която влияе върху характера или условията за изпълнение или контрол на програмите, и извършват необходимите финансови корекции.

2. Държавите-членки правят финансовите корекции, които са необходими във връзка с отделни или системни нередности, установени в дейностите или годишните програми.

Корекциите, извършвани от държавата-членка, се състоят в пълна или частична отмяна, или по целесъобразност, възстановяване на финансовото участие на Общността. Когато сумата не бъде

върната в предвидения срок от съответната държава-членка, се дължи наказателна лихва по курса, определен в член 47, параграф 2. Държавите-членки вземат предвид характера и тежестта на нередностите и финансовата загуба за Фонда.

3. В случай на системни нередности държавата-членка разширява обхвата на проучванията, като включва всички операции, които биха могли да бъдат засегнати.

4. Държавите-членки включват в заключителния доклад за прилагането на годишната програма, посочен в член 51, списък на предприетите процедури за отмяна във връзка със съответната годишна програма.

Член 45

Одит на сметки и финансови корекции, извършвани от Комисията

1. Без да се засягат правомощията на Сметната палата или проверките, извършвани от държавите-членки в съответствие с националните законови, подзаконови и административни разпоредби, служителите на Комисията или упълномощените представители на Комисията могат да извършват проверки на място, включително проверка на извадки, по финансираните от Фонда дейности, както и по системите за управление и контрол, като дават предизвестие от поне три работни дни. Комисията дава предизвестие на съответната държава-членка с оглед на това, да получи необходимото съдействие. Служители или упълномощени представители на съответната държава-членка могат да участват в тези проверки.

Комисията може да поиска от съответната държава-членка да извърши проверка на място, за да потвърди точността на една или повече транзакции. В тези проверки могат да участват служители на Комисията или упълномощени представители на Комисията.

2. Ако, след като извърши необходимите проверки, Комисията установи, че дадена държава-членка не спазва своите задължения по член 31, тя временно преустановява авансовото или окончателното плащане съгласно член 42.

Член 46

Критерии за корекциите

1. Комисията може да извършва финансови корекции, като отменя изцяло или частично финансовото участие на Общността в дадена годишна програма, когато след провеждане на необходимото разглеждане установи, че:

а) е налице сериозен недостатък в системата за управление и контрол на програмата, който излага на риск вече внесеното финансово участие на Общността в програмата;

б) разход, съдържащ се в заверена декларация за разходи, е нередовен и не е бил коригиран от държавата-членка преди започването на процедурата за корекция по настоящия параграф;

в) дадена държава-членка не е изпълнила задълженията си по член 31 преди започването на процедурата за нанасяне на корекции по настоящия параграф.

Комисията приема решение, след като вземе предвид съображенията, изложени от държавата-членка.

2. Комисията основава своите финансови корекции на констатираните конкретни случаи на нередности, като взема предвид системния характер на нередността, за да определи дали да се приложи фиксирана или екстраполирана корекция. В случаите, когато нередността е свързана с декларация за разходи, за които преди това са дадени разумни гаранции от одитния орган в съответствие с член 30, параграф 3, буква б), ще се направи презумпция за съществуването на системен проблем, водещ до прилагането на фиксирана или екстраполирана корекция, освен ако в рамките на три месеца държавата-членка не предостави доказателства, опровергаващи тази презумпция.

3. При определяне размера на корекцията Комисията взема предвид значимостта на нередността, както и степента и финансовите последици от недостатъците, констатирани в съответната годишна програма.

4. Когато Комисията основава позицията си на факти, установени от одитори, които не са нейни служители, тя прави свои изводи относно финансовите последици след преглед на мерките, взети от съответната държава-членка по член 32, докладите, уведомяващи за нередности, и всички отговори от държавата-членка.

Член 47

Възстановяване на суми

1. Възстановяването на суми в общия бюджет на Европейския съюз се извършва преди крайната дата, която е посочена в нареждането за възстановяване, изготвено в съответствие с член 72 от Финансовия регламент. Тази крайна дата е последният ден от втория месец след издаването на нареждането.

2. Всяко закъснение на плащането води до натрупване на лихва за забавено плащане, считано от крайната дата до датата, на която е извършено плащането. Размерът на тази лихва е три и половина процентни пункта над лихвата, прилагана от Европейската централна банка по основните ѝ операции за рефинансиране, която е публикувана в серия С на Официален вестник на Европейския съюз и влиза в сила на първия календарен ден от месеца, в който се пада крайната дата.

Член 48

Задължения на държавите-членки

Финансова корекция, извършена от Комисията, не засяга задължението на държавата-членка да осъществи възстановяване на сумите по член 44.

ГЛАВА IX

НАБЛЮДЕНИЕ, ОЦЕНКА И ДОКЛАДИ

Член 49

Наблюдение и оценка

1. Комисията извършва редовно наблюдение на Фонда в сътрудничество с държавите-членки.

2. Комисията, съвместно с държавите-членки, оценява Фонда, за да прецени уместността, ефективността и влиянието на дейностите в светлината на общата цел, упомената в член 2, в контекста на изготвянето на докладите по член 50, параграф 3.

3. Комисията взема предвид също допълняемостта между дейностите, изпълнявани по линия на Фонда, и дейностите по други свързани политики, инструменти и инициативи на Общността.

Член 50

Задължения за докладване

1. Отговорният орган във всяка държава-членка взема необходимите мерки за осигуряване на наблюдение и оценка на проектите.

За тази цел споразуменията и договорите, които този орган сключва с организациите, отговарящи за изпълнението на дейностите, включват клаузи, предвиждащи задължение за представяне на редовни и подробни доклади за напредъка в изпълнението и постигането на заложените цели, които формират основата съответно на междинния и заключителния доклад за изпълнението на годишната програма.

2. Държавите-членки внасят в Комисията оценителен доклад за резултатите и влиянието на дейностите, съфинансирани от Фонда, съответно до 30 юни 2012 г. за периода 2008-2010 г. и до 30 юни 2015 г. за периода от 2011 до 2013 г.

3. Комисията внася в Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета за регионите *ex post* оценителен доклад съответно до 31 декември 2012 г. за периода от 2008 до 2010 г. и до 31 декември 2015 г. за периода от 2011 до 2013 г.

Член 51

Заключителен доклад за изпълнението на годишната програма

1. Окончателният доклад за изпълнението на годишната програма включва следната информация с цел придобиване на ясна представа за изпълнението на програмата:

- a) финансовото и оперативното изпълнение на годишната програма;
- b) постигнатия напредък при изпълнението на многогодишната програма и нейните приоритети във връзка с техните

специфични, проверими цели, заедно с количествен израз на показателите във всички случаи, когато те могат да бъдат изразени количествено;

- в) мерките, предприети от отговорния орган за осигуряване качеството и ефективността на изпълнението, и по-специално:
 - i) мерки за наблюдение и оценка, включително схеми за събиране на данни,
 - ii) резюме на значимите проблеми, срещнати при изпълнението на оперативната програма, и взетите мерки,
 - iii) използваната техническа помощ.
- г) мерките, взети за предоставяне на информация и за уведомяване на обществеността за годишните и много-годишните програми.

2. Счита се, че докладът може да бъде приет, ако съдържа цялата информация, посочена в параграф 1. Комисията взема решение за съдържанието на доклада, внесен от отговорния орган, в срок от два месеца след получаването на цялата информация по параграф 1, за което се уведомяват държавите-членки. Ако Комисията не отговори в предвидения срок, докладът се счита за приет.

ГЛАВА X

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 52

Комитет

1. Комисията се подпомага от общия комитет „Солидарност и управление на миграционните потоци“, създаден с Решение № 574/2007/ЕО.

2. При позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 4 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, при спазване на разпоредбите на член 8 от него.

3. При позоваване на настоящия параграф, се прилага процедурата на регулиране с контрол, определена в член 5а, параграфи от 1 до 4 и параграф 5, буква б), както и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, при спазване на разпоредбите на член 8 от него.

Крайните срокове, постановени в член 5а, параграф 3, буква в), параграф 4, букви б) и д) от Решение 1999/468/ЕО, се определят на шест седмици.

Член 53

Преразглеждане

Европейският парламент и Съветът преразглеждат настоящото решение на базата на предложение от Комисията в срок до 30 юни 2013 г.

Член 54

Преходни разпоредби

1. Настоящото решение не засяга продължаването или модифицирането, включително цялостна или частична отмяна, на помощта, одобрена от Комисията на основание на Решение 2004/904/ЕО или на основание на друг законодателен акт, приложим за тази помощ към 31 декември 2007 г.

2. Когато приема решения за съфинансиране от Фонда, Комисията взема предвид мерките, приети на основание на Решение 2004/904/ЕО преди 7 юни 2007 г., които имат финансово отражение през периода, обхванат от това съфинансиране.

3. Средствата, предвидени за съфинансиране, одобрено от Комисията между 1 януари 2005 г. и 31 декември 2007 г., за които документите, необходими за закриване на програмите, не са били изпратени на Комисията до крайния срок за внасяне на заключителния доклад, автоматично се оттеглят от Комисията до 31 декември 2010 г., което води до възстановяване на неоснователно изплатените суми.

Сумите, свързани с операции или програми, които са временно преустановени заради съдебни производства или административни обжалвания, водещи до временно преустановяване, не се вземат предвид при изчисляването на сумата, която подлежи на автоматично оттегляне.

4. В срок до 30 юни 2009 г. държавите-членки внасят в Комисията оценителен доклад за резултатите и въздействието на дейностите, съфинансирани от Фонда през периода 2005–2007 г.

5. В срок до 31 декември 2009 г. Комисията внася в Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и

социален комитет и Комитета на регионите междинен доклад за постигнатите резултати и за количествените и качествените аспекти на работата на Фонда за периода 2005–2007 г.

Член 55

Отмяна

Решение 2004/904/ЕО се отменя, считано от 1 януари 2008 г.

Член 56

Влизане в сила и прилагане

Настоящото решение влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящото решение се прилага от 1 януари 2008 г., с изключение на членове 13, 17, 18, 20, 23 и 25, член 31, параграф 2, член 31, параграф 5, член 32, член 35, параграф 4 и член 52, които се прилагат от 7 юни 2007 г.

Член 57

Адресати

Адресати на настоящото решение са държавите-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

Съставено в Брюксел на 23 май 2007 година.

За Европейския парламент

Председател

H.-G. PÖTTERING

За Съвета

Председател

G. GLOSER

РЕШЕНИЕ № 574/2007/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 23 май 2007 г.

за създаване на Фонд за външните граници за периода от 2007 до 2013 г. като част от Общата програма „Солидарност и управление на миграционните потоци“

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 62, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) При все, че всяка държава-членка допринася за високото и единно равнище на контрол на лицата и наблюдение на външните граници на държавите-членки на Европейския съюз в рамките на установени общи правила, някои държави-членки понасят по-голяма тежест от други.
- (2) Разликата в тежестта се обяснява с това, че държавите-членки се намират в различно положение по отношение на географските характеристики на външната граница, броя на разрешените и действащи гранично-пропускателни пунктове, нивото на миграционния натиск, както законен, така и незаконен, срещнатите рискове и заплахи и на последно място работното натоварване на националните служби при разглеждането на молбите за визи и издаването на визи.
- (3) Поделянето на тежестта между държавите-членки и Европейския съюз при управлението на външните граници е един от петте компонента от общата политика за управление на външните граници, предложена от Комисията в нейно съобщение от 7 май 2002 г. „Към интегрирано управление на външните граници на държавите-членки на Европейския съюз“ и одобрена от Съвета в неговия „План за управление на външните граници на държавите-членки на Европейския съюз“ от 14 юни 2002 г.
- (4) При все, че Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета от 26 октомври 2004 г. за създаване на Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз ⁽⁴⁾ представлява важна стъпка към по-нататъшното развитие на функционалното измерение на общата система за интегрирано управление на границите, прилагането на ефективни и общи стандарти за контрол и наблюдение на външните граници изисква механизъм за финансова солидарност на Общността в подкрепа на държавите-членки, които за благо на Общността понасят значителна финансова тежест за продължителен период.

- (5) „Общият сборник“ законодателни актове, както е определен в Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на Шенгенските граници) ⁽⁵⁾, изисква граничните проверки да допринесат за борбата с незаконната имиграция и трафика на хора и да предотвратят всяка заплаха за вътрешната сигурност на държавите-членки, като същевременно предвижда граничните проверки да се извършват при пълно зачитане на човешкото достойнство.
- (6) Фондът за външни граници (наричан по-нататък „Фонда“) следва да изразява солидарност чрез финансово подпомагане на тези държави-членки, които прилагат шенгенските разпоредби по отношение на външните граници.
- (7) Това финансово подпомагане следва да бъде организирано по такъв начин, че същевременно да представлява логично продължение на досегашните финансови помощи от Европейския съюз за държавите-членки, които към момента на влизане в сила на настоящото решение все още не прилагат всички разпоредби от постиженията на правото от Шенген, но без все пак да бъде автоматично продължение на предходно финансирани дейности от други източници в рамките на общия бюджет на Европейския съюз. В такива случаи Фондът следва да подпомага държавите-членки, които се подготвят за пълно участие възможно най-бързо, в съответствие с Хагската програма от 4 и 5 ноември 2004 г.
- (8) Освен това, Фондът следва да отчита конкретни ситуации, като транзитното преминаване по суша на граждани от трети страни, които, при пътуването между две части от собствената си страна, които не са географски свързани, е необходимо да преминат през територията на една или повече държави-членки, не само в интерес на съответната(ите) държава(и)-членка(и), но на всички държави-членки, които са премахнали проверките по вътрешните си граници. В такива случаи дейностите, подлежащи на финансиране, следва да бъдат обстойно определени и разпределението на средствата следва да се направи въз основа на фактическата оценка на нуждите, свързани с тези дейности.
- (9) Фондът следва да допринася за създаването на Обща европейска система за интегрирано управление на границите, която включва целия набор от мерки, свързани с политиката, законодателството, системното сътрудничество, разпределението на тежестта, персонала, оборудването и технологията, взети на различни нива от страна на компетентните органи на държавите-членки, които сътруд-

⁽¹⁾ ОВ С 88, 11.4.2006 г., стр. 15.⁽²⁾ ОВ С 115, 16.5.2006 г., стр. 47.⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 14 декември 2006 г. (все още не публикувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от 7 май 2007 г.⁽⁴⁾ ОВ L 349, 25.11.2004 г., стр. 1.⁽⁵⁾ ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1.

ничат помежду си и, където е необходимо, с други участници, като използва, *inter alia*, четирипластовия модел за сигурност на границите и интегрирания анализ на риска на Европейския съюз, за да гарантира единен и висококачествен контрол на външните граници, както и гъвкав трансграничен трафик.

- (10) В съответствие с Протокол № 5 към Акта за присъединяване от 2003 г. ⁽¹⁾ относно транзитното преминаване на лица по суша между района на Калининград и другите части на Руската федерация, Фондът поема всякакви допълнителни разходи, понесени при прилагането на конкретните разпоредби на достиженията на правото, предвидени по отношение на транзитното преминаване.
- (11) Като допълнение към оперативното сътрудничество под егидата на Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество на външните граници на държавите-членки на Европейския съюз, създадена с Регламент (ЕО) № 2007/2004 (наричана по-нататък „Агенцията“) и в допълнение на разпределението на средствата между държавите-членки, Фондът следва да предвиди и възможността за реакция от страна на Общността по отношение на слабостите на стратегически гранични пунктове чрез съфинансиране на конкретни дейности за справянето с тези слабости, като участва с определена сума, заделена ежегодно за тези дейности.
- (12) Фондът следва да предвижда подкрепа на националните мерки и сътрудничеството между държавите-членки в областта на визовата политика и други предгранични дейности, извършвани в етап, предшестваш контролните проверки на външните граници. Ефективното управление на дейностите, организирани от консулските служби на държавите-членки в трети страни, е в интерес на общата визова политика като част от многопластовата система, целяща улесняване на законното пътуване и справянето с незаконната имиграция в Европейския съюз, и представлява неразделна част от общата система за интегрирано управление на границите.
- (13) С оглед обхвата и целта на Фонда, последният не може в никакъв случай да оказва подкрепа на дейности, свързани с места и центрове за задържане на лица в трети страни.
- (14) Следва да се определят обективни критерии за разпределяне на наличните годишни средства между държавите-членки. Критериите следва да се класифицират според вида на границите, като се вземат предвид потокът и нивата на заплаха на външните граници на държавите-членки на Европейския съюз.
- (15) През 2010 г. следва да се извърши преглед на прилагането на тези критерии, за да може всякакви нововъзникващи обстоятелства, включително тези, които произтичат от промените в самите външни граници, да бъдат взети предвид.
- (16) С оглед мисията на Агенцията да подпомага държавите-членки в прилагането на оперативните аспекти на управлението на външните граници и за целите на допълняемостта между нейната мисия и отговорностите на държавите-членки при контрола и наблюдението на външните граници, Комисията следва да се консултира с Агенцията относно проекта за многогодишните програми, предоставени

от държавите-членки и относно стратегическите насоки, подготвени от Комисията.

- (17) Освен това, Комисията може да поиска от Агенцията да предостави информация при оценяването от страна на Комисията на въздействието на Фонда върху развитието на политиката и законодателството относно контрола на външните граници, взаимодействията между Фонда и задачите на Агенцията, както и на целесъобразността на критериите за разпределение на средствата между държавите-членки с оглед на целите, към които се стреми Европейският съюз в тази област.
- (18) Настоящото решение е предвидено да стане част от цялостна рамка, която също включва Решение № 573/2007/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 май 2007 г. за създаване на Европейския бежански фонд за периода от 2008 до 2013 г. като част от Общата програма „Солидарност и управление на миграционните потоци“ ⁽²⁾, Решение 575/2007/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 май 2007 г. за създаване на Европейски фонд за връщане за периода от 2008 до 2013 г. като част от Общата програма „Солидарност и управление на миграционните потоци“ ⁽³⁾ и Решение №.../2007/ЕО на Съвета от ... за създаване на Европейски фонд за интеграция на граждани на трети страни за периода от 2007 до 2013 г. като част от Общата програма „Солидарност и управление на миграционните потоци“ ⁽⁴⁾ и чиято цел е да реши въпроса за справедливото разпределение на отговорностите между държавите-членки по отношение на финансовата тежест, произтичаща от въвеждането на интегрирано управление на външните граници на Европейския съюз и от осъществяването на общите политики в областта на убежището и имиграцията, разработени в съответствие с дял IV, част 3 от Договора.
- (19) Участието в този Фонд от страна на държава-членка не следва да съпада с участието ѝ в бъдещ временен инструмент, предназначен да подпомага държавите-членки, бенефициери на Фонда, при финансирането на дейности на нови външни граници на Европейския съюз за целите на прилагането на достиженията на правото от Шенген и осъществяването на контрол на външните граници.
- (20) Дейностите, подкрепяни от този Фонд, следва да са в хармония с дейностите, подкрепяни от актовете на Общността относно външното подпомагане и да се извършват в рамките на външната политика на Европейския съюз и по-специално стратегията за външните измерения на пространството на свобода, сигурност и правосъдие.
- (21) Подкрепата, предоставена от Фонда, би била по-ефикасна и по-добре насочена, ако съфинансирането на допустими дейности би се основавало на стратегическо многогодишно програмиране, изготвено от всяка държава-членка в диалог с Комисията.
- (22) Въз основа на стратегически насоки, приети от Комисията, всяка държава-членка следва да подготви многогодишен програмен документ, като отчете конкретното си положение и потребности, и очертае стратегията си за развитие, която да представлява рамката за подготовка на осъществяването на дейностите, които трябва да бъдат изброени в годишните програми.

⁽²⁾ Виж стр. 1 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽³⁾ Виж стр. 45 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽⁴⁾ Все още непубликувано в Официален вестник.

⁽¹⁾ ОВ L 236, 23.9.2003 г., стр. 946.

- (23) В контекста на съвместното управление, както е посочено в член 53, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 г. относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности ⁽¹⁾ (наричан по-нататък „Финансовия регламент“), следва да се уточнят условията, позволяващи на Комисията да спазва задълженията си за изпълнение на общия бюджет на Европейските общности, и да се изяснят задълженията за сътрудничество на държавите-членки. Прилагането на тези условия би позволило на Комисията да се увери, че държавите-членки използват Фонда правилно, законосъобразно и в съответствие с принципа за добро финансово управление по смисъла на член 27 и член 48, параграф 2 от Финансовия регламент.
- (24) Държавите-членки следва да приемат съответни мерки, за да гарантират правилното функциониране на системата за управление и контрол, и качеството на изпълнение. За тази цел е необходимо да се определят общи принципи и необходими функции, които всички програми да изпълняват.
- (25) Поради факта, че Фондът може да подкрепя националните мерки на държава-членка за прилагане на шенгенските разпоредби, простиращи се от външния контрол по границите до визовата политика, може да участват няколко органа от държава-членка на различни нива и с различни местоположения. Следователно държавите-членки следва да определят няколко сертифициращи и одитни органи или упълномощени органи, докато не се постигне ясно разпределение на функциите за всеки от тези органи.
- (26) В съответствие с принципите на субсидиарност и пропорционалност, държавите-членки следва да носят основната отговорност за прилагането и контрола на интервенциите на Фонда.
- (27) Задълженията на държавите-членки по отношение на системите за управление и контрол, сертифициране на разходите, и предотвратяване, откриване и отстраняване на нередности и нарушения на правото на Общността следва да бъдат уточнени, за да се гарантира ефикасното и правилно изпълнение на техните многогодишни и годишни програми. В частност, що се отнася до управлението и контрола, е необходимо да се определят условията, чието спазване от държавите-членки гарантира, че системите са въведени и функционират задоволително.
- (28) Без да се засягат правомощията на Комисията по отношение на финансовия контрол, сътрудничеството между държавите-членки и Комисията в тази област следва да бъде насърчавано.
- (29) Ефективността и влиянието на дейностите, подпомагани от Фонда, също зависят от тяхната оценка и от разпространението на резултатите. Отговорностите на държавите-членки и Комисията в това отношение и механизмите за
- гарантиране на надеждността на оценката и качеството на свързаната информация, следва да бъдат формализирани.
- (30) Дейностите следва да бъдат оценявани с оглед междинния преглед и оценката на въздействието, а процесът на оценяване следва да бъде включен в механизмите за наблюдение на проекта.
- (31) Като се има предвид значението на прозрачността на финансирането от Общността, Комисията следва да предостави указания, за да улесни правилното потвърждаване на получената помощ от който и да е орган, неправителствена, международна организация или друго юридическо лице, получаващи безвъзмездна помощ по настоящия фонд, като се отчита практиката с други инструменти под съвместно управление, като например структурните фондове.
- (32) Настоящото решение създава финансова рамка за целия период на програмата, която съставлява основната отправна точка за бюджетния орган по време на годишната бюджетна процедура, съгласно точка 37 от Междуинституционалното споразумение от 17 май 2006 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията относно бюджетната дисциплина и доброто финансово управление ⁽²⁾.
- (33) Тъй като целите на настоящото решение, а именно подкрепа на създаването на обща система за интегрирано управление на границите, което включва и управлението на дейностите, организирани от консулски и други служби на държавите-членки в трети страни във връзка с потоците от граждани на трети страни на територията на държавите-членки, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и поради това с оглед на степента и очакваните резултати от предложеното действие, могат да се постигнат по-добре на ниво Общност, то Общността може да вземе мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, определен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, постановен в същия член, настоящото решение не излиза извън рамките на необходимото за постигане на тази цел.
- (34) Мерките, необходими за прилагането на настоящото решение, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽³⁾.
- (35) Тъй като мярката от настоящото решение относно приемането на стратегически насоки е от общ характер и е предназначена да измени несъществени елементи от настоящото решение, *inter alia*, чрез заличаване на някои от тези елементи или чрез допълване на настоящото решение с нови несъществени елементи, тя следва да се приеме в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО. С цел повишаване на ефикасността, при приемането на стратегическите насоки сроковете, приложими при процедурата по регулиране с контрол, следва да бъдат съкратени.

⁽²⁾ ОВ С 139, 14.6.2006 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23. Решение, изменено с Решение 2006/512/ЕО (ОВ L 200, 22.7.2006 г., стр. 11).

⁽¹⁾ ОВ L 248, 16.9.2002 г., стр. 1. Регламент, изменен с Регламент (ЕО, Евратом) № 1995/2006 (ОВ L 390, 30.12.2006 г., стр. 1).

- (36) С цел гарантиране на своевременното изпълнение на дейностите по Фонда, настоящото решение следва да се прилага считано от 1 януари 2007 г.
- (37) По отношение на Исландия и Норвегия настоящото решение представлява развитие на постиженията на правото от Шенген, което попада в областите, посочени в член 1, букви А и Б от Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 г. относно определени условия по прилагането на Споразумението между Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоцииране на тези две държави при изпълнението, прилагането и развитието на постиженията на правото от Шенген ⁽¹⁾.
- (38) Следва да се предвиди разпоредба, която да позволява на представители на Исландия и Норвегия да се присъединят към работата на комитетите, подпомагащи Комисията при упражняването на изпълнителните ѝ правомощия. Такава разпоредба бе обсъдена в размяната на писма между Съвета на Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия относно комитети, които подпомагат Европейската комисия при упражняването на изпълнителните ѝ правомощия ⁽²⁾, приложена към споменатото в съображение 37 споразумение.
- (39) По отношение на Швейцария настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на постиженията на правото от Шенген по смисъла на споразумението, сключено между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоциирането на Конфедерация Швейцария при прилагането, изпълнението и развитието на постиженията на правото от Шенген, което попада в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО във връзка с член 4, параграф 1 от Решение 2004/860/ЕО на Съвета относно подписването от името на Европейската общност и временното прилагане на определени разпоредби на посоченото споразумение ⁽³⁾.
- (40) Следва да се предвиди разпоредба, която да позволява на представители на Швейцария да се присъединят към работата на комитетите, подпомагащи Комисията при упражняването на изпълнителните ѝ правомощия. Такава разпоредба бе обсъдена в размяната на писма между Съвета на Европейския съюз и Швейцария, приложена към споразумението, посочено в съображение 39.
- (41) За да се определят допълнителните правила, необходими за прилагането на настоящия инструмент, следва да се сключи споразумение между Общността и Исландия, Норвегия и Швейцария.
- (42) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейски съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Дания не участва в приемането му и нито е обвързана от него, нито е обект на прилагането му. Предвид това, че настоящото решение развива постиженията на правото от

Шенген съгласно разпоредбите на дял IV, трета част от Договора за създаване на Европейската общност, Дания, в съответствие с член 5 от посочения протокол, решава в шестмесечен срок след датата на приемане на настоящото решение, дали да го транспонира, или не в своето национално право.

- (43) Настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на постиженията на правото от Шенген, в което Обединеното кралство не участва в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от постиженията на правото от Шенген ⁽⁴⁾ и последващото Решение 2004/926/ЕО на Съвета от 22 декември 2004 г. относно влизането в сила на части от постиженията на правото от Шенген за Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия ⁽⁵⁾. Следователно Обединеното кралство не участва в приемането им и не е обвързано от тях, нито е обект на прилагането им.
- (44) Настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на постиженията на правото от Шенген, в което Ирландия не участва в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от постиженията на правото от Шенген ⁽⁶⁾. Следователно Ирландия не участва в приемането му и нито е обвързана от него, нито е обект на прилагането му.
- (45) В съответствие с второто тире от параграф 2 от член 67 от Договора, Решение 2004/927/ЕО на Съвета от 22 декември 2004 г., което предвижда определени области, обхванати от дял IV, трета част от Договора за създаване на Европейската общност, да се регулират съгласно процедурата по член 251 от този договор ⁽⁷⁾ направи процедурата по член 251 от Договора приложима в областите, обхванати от член 62, параграф 1, параграф 2, буква а) и параграф 3 и член 63, параграф 2, буква б) и параграф 3, буква б) от Договора.

ПРИЕХА НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ЦЕЛИ И ДЕЙНОСТИ

Член 1

Предмет и приложно поле

Настоящото решение създава за периода от 1 януари 2007 г. до 31 декември 2013 г. Европейски фонд за външните граници (наричан по-нататък „Фонда“), като част от една цялостна рамка, която също включва Решение № 573/2007/ЕО, Решение № 575/2007/ЕО и Решение .../2007/ЕО, за да допринесе за утвърждаването на пространството на свобода, сигурност и правосъдие и прилагането на принципа на солидарност между държавите-членки.

⁽¹⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31.

⁽²⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 53.

⁽³⁾ ОВ L 370, 17.12.2004 г., стр. 78.

⁽⁴⁾ ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43.

⁽⁵⁾ ОВ L 395, 31.12.2004 г., стр. 70.

⁽⁶⁾ ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20.

⁽⁷⁾ ОВ L 396, 31.12.2004 г., стр. 45.

Настоящото решение определя целите, за които Фондът допринася, изпълнението на дейностите по него, наличните финансови средства и критериите за разпределяне на наличните финансови средства.

Настоящото решение определя правила за управление на Фонда, включително финансови правила, механизми за контрол и наблюдение, основани на отговорности, разпределени между Комисията и държавите-членки.

Член 2

Определения

По смисъла на настоящото решение:

1. „външни граници“ означава сухопътните граници на държавите-членки, включително реки и езера, морета и техните летища, речни пристанища, морски пристанища и езерни пристанища, за които се прилагат разпоредбите на правото на Общността относно пресичането на външните граници, независимо дали тези граници са временни или не;
2. „временни външни граници“ означава
 - а) общата граница между държава-членка, която прилага изцяло достиженията на правото от Шенген и държава-членка, задължена да прилага изцяло достиженията на правото от Шенген съгласно техните съответни актове за присъединяване, но за която съответното решение на Съвета, упълномощаващо я да прилага изцяло посочените достижения на правото, все още не е влязло в сила;
 - б) общата граница между две държави, задължени да прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген съгласно техните съответни актове за присъединяване, но за които съответното решение на Съвета, упълномощаващо ги да прилагат изцяло споменатите достижения на правото, все още не е влязло в сила;
3. „гранично-пропускателен пункт“ означава всеки пропускателен пункт, където компетентните органи са разрешили преминаването на външните граници в съответствие с член 34, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 562/2006;
4. „Агенция“ означава Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество на външните граници на държавите-членки на Европейския съюз, създадена с Регламент (ЕО) № 2007/2004.

Член 3

Общи цели

1. Фондът допринася за постигането на следните цели:
 - а) ефективно организиране на задачи, свързани с контрола и наблюдението на външните граници;
 - б) ефективно управление на потоците от лица на външните граници от страна на държавите-членки, за да се гарантира, от една страна, високо ниво на защита по външните граници, и от друга страна, безпроблемно преминаване на

външните граници в съответствие с достиженията на правото от Шенген, включително принципите на уважително отношение и опазване на достойнството;

- в) единно прилагане от страна на граничната охрана на разпоредбите на правото на Общността относно преминаването на външните граници, в частност Регламент (ЕО) № 562/2006;
 - г) подобряване на управлението на дейности, организирани от консулските и други служби на държавите-членки в трети страни във връзка с потока на граждани на трети страни към територията на държавите-членки и сътрудничеството между държавите-членки в това отношение.
2. Фондът участва във финансирането на техническата помощ по инициатива на държавите-членки или на Комисията.

Член 4

Конкретни цели

1. По отношение на целта, определена в член 3, параграф 1, буква а), Фондът подпомага следните дейности в държавите-членки:
 - а) прилагането на препоръките, оперативните стандарти и най-добрите практики, произтичащи от оперативното сътрудничество между държавите-членки в сферата на граничния контрол;
 - б) разработване и прилагане на мерките, необходими за подобряване на системите за наблюдение между гранично-пропускателните пунктове;
 - в) въвеждане на мерки или разработване на ефективни системи, позволяващи методичното събиране на информация за променящото се положение в участъка пред, непосредствено зад и на външните граници;
 - г) гарантиране на целесъобразно регистриране на броя лица, преминаващи всякакви видове външни граници (сухоземни, въздушни, морски);
 - д) въвеждане или модернизация на система за събиране на статистически и административни данни за категориите пътници, броя и естеството на проверките и мерките за наблюдение на различните видове вътрешни граници, въз основа на регистрация и други източници за събиране на данни;
 - е) установяването на ефективно, структурирано, стратегическо и оперативно сътрудничество между всички органи, функциониращи на гранично-пропускателните пунктове;
 - ж) подобряване на капацитета и квалификацията на граничната охрана при изпълнение на техните задачи, свързани с наблюдение, консултиране и контрол;
 - з) подобряване на обмена на информация на национално ниво между органите, отговорни за управлението на външните граници и между тези органи и други органи, отговорни за

миграция, убежище и други свързани с тях въпроси;

- и) разпространение на стандартите за управление на качеството.

2. По отношение на целта, определена в член 3, параграф 1, буква б), Фондът подпомага следните дейности в държавите-членки:

- а) освен по отношение на временните външни граници, разработването на нови работни методи, логистични мерки и най-съвременна технология за засилването на системния контрол върху лицата при влизане и излизане от гранично-пропускателните пунктове;
- б) насърчаване на използването на технологии и специализирано обучение на персонала, който носи отговорност за ефективното им използване;
- в) насърчаване на обмена на информация и подобряване на обучението върху подправени пътни документи, включително разработване и разпространение на общи инструменти и практики за разкриването на такива документи;
- г) насърчаване на ефективното извършване на справки със съществуващи данни в реално време на гранично-пропускателните пунктове чрез използване на широко разпространени ИТ системи, като Шенгенската информационна система (ШИС) и Визовата информационна система (ВИС), и ефективен обмен на информация между всички гранично-пропускателни пунктове по външните граници в реално време;
- д) гарантиране на оптимално прилагане на оперативното и техническо ниво на резултатите от анализите на риска.

3. По отношение на целта, предвидена в член 3, параграф 1, буква в) Фондът подпомага следните конкретни цели:

- а) постепенно установяване във всяка държава-членка на единно образование, обучение и квалификации на граничната охрана, в частност чрез прилагането на обща базова програма за обучение, разработена от Агенцията, както и чрез целесъобразни допълнения към дейността на Агенцията в тази област;
- б) подпомагане и увеличаване на обмена и командироването на гранична охрана между държавите членки като допълнение към насоките и дейностите на Агенцията в тази област;
- в) насърчаване на използването на съвместими най-съвременни технологии по външните граници винаги, когато това е безусловно необходимо за правилното, ефективно или единно прилагане на правилата;
- г) увеличаване на капацитета на органи за прилагане на едни и същи процедури и за взимане на последователни, бързи и целесъобразни решения по въпросите на преминаването на външните граници, включително издаването на визи;

- д) насърчаване на използването на общо Практическо ръководство за гранична охрана;

- е) изграждане и модернизирание на места и центрове за лица, които не са получили разрешение за влизане и за лица, които са задържани след като са преминали границата незаконно или когато приближават външните граници с цел незаконно влизане на територията на държави-членки;

- ж) повишаване на сигурността на помещенията в гранично-пропускателните пунктове, за да се гарантира безопасността на граничната охрана и защитата на оборудването, системите за сигурност и транспортните средства.

4. По отношение на целта, предвидена в член 3, параграф 1, буква г) Фондът подпомага следните конкретни цели:

- а) увеличаване на оперативния капацитет на мрежата от служители за връзка по въпросите на миграцията и насърчаването на по-ефективното сътрудничество чрез тази мрежа между службите на държавите-членки;
- б) въвеждане на мерки, целящи подпомагане на държавите-членки и превозвачите при изпълнението на задълженията, наложени им по силата на Директива 2004/82/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г. относно задължението на превозвачите да съобщават данни на пътниците ⁽¹⁾ и член 26 от Конвенцията от 19 юни 1990 г. за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г. между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на контрола по техните общи граници ⁽²⁾ (наричана по-нататък „Шенгенската конвенция“), с цел предотвратяване на незаконното достигане до външните граници;
- в) насърчаване на по-ефективно сътрудничество с превозвачите на летищата в страните на отпътуване, включително единно обучение на персонала на превозвачите по отношение на пътните документи;
- г) насърчаване на управлението на качеството, доброто обслужване и инфраструктурните съоръжения в процеса на кандидатстване за виза;
- д) насърчаване на сътрудничеството между държавите-членки в увеличаването на капацитета на консулските служби за разглеждане на молбите за виза;
- е) насърчаване на общите практики за разследване, единните административни процедури и решения относно визите на консулските служби на държава-членка в различни трети страни;
- ж) насърчаване на напредъка към системно и редовно сътрудничество между консулските и други служби на различни държави-членки, и по-конкретно във връзка с

⁽¹⁾ ОВ L 261, 6.8.2004 г., стр. 24.

⁽²⁾ ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 19. Конвенция, последно изменена с Регламент (ЕО) № 1987/2006 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 381, 28.12.2006 г., стр. 4).

ВИС, включително обединяването на ресурси и средства за издаване на визи, обмен на информация, проучвания и разследвания относно молбите за визи и създаването на общи центрове за кандидатстване за визи;

- з) насърчаване на националните инициативи, насочени към общи практики за разследване, единни административни процедури и решения относно визи от страна на консулските служби на различните държави-членки;
- и) създаване на общи консулски представителства.

Член 5

Допустими дейности в държавите-членки

1. Фондът подпомага дейности в държавите-членки, свързани с конкретните цели, определени в член 4, и в частност следното:

- а) гранично-пропускателните инфраструктури и свързаните с тях сгради, като гранични пунктове, хеликоптерни площадки или алеи и кабинни за нареждане на опашка на автомобили или лица на гранично-пропускателните пунктове;
- б) инфраструктури, сгради и системи, необходими за наблюдението на участъците между гранично-пропускателните пунктове и защитата срещу незаконното преминаване на външната граница;
- в) оперативно оборудване като сензори, видео-наблюдение, инструменти за проверка на документите, уреди за разкриване и подвижни или стационарни терминали за справка със ШИС, ВИС, Европейската система за архивиране на изображения (FADO) и други европейски и национални системи;
- г) транспортни средства за контрола на външните граници, като автомобили, плавателни съдове, хеликоптери и леки самолети, специално снабдени с електронно оборудване за наблюдението на границата и забелязване на лица в транспортни средства;
- д) оборудване за обмен на информация в реално време между съответните органи;
- е) ИКТ системи;
- ж) програми за командироване и обмен на персонал като гранична охрана, служители, отговарящи за имиграцията и консулски служители;
- з) обучение и подготовка на персонал в рамките на съответните органи, включително езиково обучение;
- и) инвестиране в разработването, тестването и монтирането на най-съвременни технологии;
- й) проучвания и пилотни проекти за прилагане на препоръки, оперативни стандарти и най-добрите практики, произтичащи от оперативното сътрудничество между държавите-членки в сферата на граничния контрол;

- к) проучвания и пилотни проекти, целящи да стимулират нововъведенията, да улеснят обмена на опит и добра практика, и да подобрят качеството на управлението на дейностите, организирани от консулските и други служби на държавите-членки в трети страни във връзка с потока от граждани на трети страни към територията на държавите-членки и сътрудничеството между държавите-членки във връзка с това.

2. Фондът не подпомага дейности, свързани с временните външни граници, когато подобни дейности изискват структурна инвестиция, несъвместима с целта за премахване на проверките на лица на тези граници и по-специално в съответствие с букви а) и б) от параграф 1.

Член 6

Специална транзитна схема Калининград

1. Фондът оказва подкрепа по отношение на неосъществените такси върху транзитни визи и допълнителните разходи, понесени в процеса на прилагане на схемата за документ за улеснен транзит и документ за улеснен транзит с влак съгласно Регламент (ЕО) № 693/2003 на Съвета ⁽¹⁾ и Регламент (ЕО) № 694/2003 на Съвета ⁽²⁾.

2. По смисъла на параграф 1, допълнителни разходи означава разходи, които произтичат пряко от конкретните изисквания за привеждането в действие на специалната транзитна схема и които не са понесени в резултат на издаването на транзитни или други визи.

Следните видове допълнителни разходи са допустими за финансиране:

- а) инвестиция в инфраструктури;
- б) подготовка на персонала, който привежда в действие специалната транзитна схема;
- в) допълнителни оперативни разходи, включително заплатите на персонала, който привежда в действие специалната транзитна схема.

3. Неосъществените такси, предвидени в параграф 1, се изчисляват въз основа на сумите на таксите за транзитни визи, определени в приложение 12 към Общите консулски инструкции относно визите, в границите на финансовата рамка, предвидена в член 14, параграф 9.

Член 7

Дейности на Общността

1. По инициатива на Комисията, до 6 % от наличните средства на Фонда могат да се използват за финансиране на транс-национални дейности или дейности в интерес на Общността като цяло (наричани по-нататък „дейности на Общността“), касаещи следните цели:

- а) принос към разширяването на дейностите, организирани от консулските и други служби на държавите-членки в трети страни във връзка с потока на граждани на трети страни към

⁽¹⁾ ОВ L 99, 17.4.2003 г., стр. 8.

⁽²⁾ ОВ L 99, 17.4.2003 г., стр. 15.

територията на държавите-членки и сътрудничеството между държавите-членки в това отношение, включително дейностите на ALO и ILO;

- б) насърчаване на по-нататъшното включване на митническите, ветеринарните и фитосанитарните проверки в интегрираното гранично управление в съответствие с развитието на политиката в тази област;
- в) предоставяне на помощни услуги на държавите-членки в случай на надлежно обосновани спешни ситуации, изискващи неотложни действия.

2. За да отговарят на изискванията за финансиране, дейностите на Общността по параграф 1, букви а) и б), по-конкретно трябва:

- а) да способстват за сътрудничеството от страна на Общността при прилагането на законодателството и добрите практики на Общността;
- б) да способстват за създаването на транснационални мрежи за сътрудничество и пилотни проекти, основаващи се на транснационални партньорства между организации, намиращи се в две или повече държави-членки, предназначени да стимулират нововъведенията и да улесняват обмена на опит и добра практика;
- в) да подпомагат проучванията, разпространението и обмена на информацията относно добрите практики и всички други аспекти на общата цел за допринасяне към разширяването на дейностите, организирани от консулските служби на държавите-членки в трети страни и сътрудничеството между държавите-членки в тази област, включително при използването на най-съвременни технологии;
- г) да подпомагат пилотни проекти и проучвания, изследващи възможността за нови форми на сътрудничество от страна на Общността и на законодателство на Общността в тази област, в частност общите центрове за кандидатстване;
- д) да подпомагат разработването и прилагането от страна на държавите-членки на общи статистически инструменти, методи и показатели за измерване развитието на политиката в областта на визовата политика и консулското сътрудничество.

3. Годишната работна програма, определяща приоритетите в дейностите на Общността, се приема в съответствие с процедурата, посочена в член 56, параграф 2.

ГЛАВА II

ПРИНЦИПИ НА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ПОМОЩ

Член 8

Взаимно допълване, съответствие и съвместимост

1. Фондът предоставя помощ, която допълва националните, регионалните и местните дейности, като ги включва в приоритетите на Общността.

2. Комисията и държавите-членки гарантират, че предоставената от Фонда и държавите-членки помощ е в съответствие с дейностите, политиките и приоритетите на Общността. По-конкретно това съответствие се отбелязва в многогодишната програма, спомената в член 21.

3. Финансираните от Фонда операции са в съответствие с разпоредбите на Договора и приетите съгласно тях актове.

Член 9

Програмиране

1. Целите на Фонда се осъществяват в рамките на многогодишния програмен период от 2007 до 2013 г., като подлежат на междинен преглед в съответствие с член 24. Многогодишната програмна система включва приоритетите и процес на управление, вземане на решения, одитиране и сертифициране.

2. Одобрената от Комисията многогодишна програма се изпълнява посредством годишни програми.

Член 10

Интервенция на принципа на субсидиарност и пропорционалност

1. За изпълнението на многогодишните и годишните програми, споменати в членове 21 и 23, са отговорни държавите-членки на съответното териториално ниво, в съответствие с институционалната система, която е специфична за всяка държава-членка. Тази отговорност се упражнява в съответствие с настоящото решение.

2. Средствата, използвани от Комисията и от държавите-членки, варират в зависимост от степента на участие на Комисията във връзка с разпоредбите за одит. Разграничаване се прилага и по отношение на разпоредбите за оценяване и докладите за многогодишните и годишните програми.

Член 11

Методи за изпълнение

1. Отпуснатият от Общността бюджет за Фонда се изпълнява в съответствие с член 53, параграф 1, буква б) от Финансовия регламент, с изключение на дейностите на Общността, споменати в член 7 и техническата помощ по член 17 от настоящото решение.

2. Комисията упражнява своята отговорност по изпълнението на общия бюджет на Европейските общности чрез:

- а) проверка на наличието и правилното функциониране на системи за управление и контрол в държавите-членки в съответствие с описаните в член 34 процедури;
- б) задържане или временно преустановяване на всички или част от плащанията в съответствие с членове 43 и 44, ако националните системи за управление и контрол не изпълняват функцията си, и чрез прилагане на каквато и да е друга необходима финансова корекция в съответствие с описаните в членове 47 и 48 процедури.

3. Страните, които участват в прилагането, изпълнението и развитието на достиженията на правото от Шенген, участват във Фонда в съответствие с настоящото решение.

4. Сключват се договарености, в които се посочват допълнителни правила, необходими за такова участие, включително разпоредби, гарантиращи защитата на финансовите интереси на Общността и правомощията за извършване на одит на Сметната палата.

Член 12

Партньорство

1. Всяка държава-членка създава, в съответствие със своите действащи национални правила и практики, партньорство с органите и организациите, участващи в изпълнението на многогодишната програма, или способни да допринесат за нейното развитие, според съответната държава-членка.

Тези органи и организации може да включват компетентните регионални, местни, градски и други административни органи, международни организации, в частност Върховния комисар за бежанците на ООН (ВКБООН) и структури, представляващи гражданското общество, като неправителствени организации или социални партньори.

2. Това партньорство се осъществява при пълно зачитане на съответната институционална, правна и финансова юрисдикция на всяка категория партньори.

ГЛАВА III

ФИНАНСОВА РАМКА

Член 13

Общи ресурси

1. Финансовият пакет за изпълнение на настоящото решение от 1 януари 2007 г. до 31 декември 2013 г. е в размер на 1 820 милиона EUR.

2. Годишните отпуснати средства за Фонда се одобряват от бюджетния орган в границите на финансовата рамка.

3. Комисията прави примерни годишни разбивки по държави-членки в съответствие с определените в член 14 критерии.

Член 14

Годишно разпределение на ресурсите за допустими дейности в държавите-членки

1. Наличните годишни ресурси се разпределят между държавите-членки, както следва:

- а) 30 % за външната сухоземна граница;
- б) 35 % за външните морски граници;
- в) 20 % за летищата;

г) 15 % за консулските представителства.

2. Наличните ресурси съгласно параграф 1, буква а) се разпределят между държавите-членки, както следва:

- а) 70 % за дължината на границата, която се изчислява въз основа на тепловните коефициенти за всеки конкретен участък, определен съгласно член 15, параграф 3, буква а); и
- б) 30 % за работното натоварване на външните им сухопътни граници, както е определено съгласно параграф 7, буква а).

3. Наличните ресурси съгласно параграф 1, буква б) се разпределят между държавите-членки, както следва:

- а) 70 % за дължината на границата, която се изчислява въз основа на тепловните коефициенти за всеки конкретен участък, определен съгласно член 15, параграф 3, буква б) и
- б) 30 % за работното натоварване на външните им сухопътни граници, както е определено съгласно параграф 7, буква а).

4. Наличните ресурси съгласно параграф 1, буква в) се разпределят между държавите-членки в съответствие с работното натоварване на техните летища, както е определено съгласно параграф 7, буква б).

5. Наличните ресурси съгласно параграф 1, буква г) се разпределят между държавите-членки, както следва:

- а) 50 % за броя консулски представителства на държавите членки в страните, изброени в приложение I към Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета от 15 март 2001 г., в който се изброяват третите страни, чиито граждани е необходимо да имат визи, когато пресичат външните граници и тези, чиито граждани са освободени от това изискване ⁽¹⁾; и
- б) 50 % за натоварването във връзка с управлението на визовата политика в консулските представителства на държавите-членки в страните, изброени в приложение I към Регламент (ЕО) № 539/2001, както е определено съгласно параграф 7, буква в) от настоящия член.

6. С оглед на годишното разпределение на ресурсите по отношение на параграф 1, букви а) и б)

- а) се взема предвид, макар и да не представлява външна сухоземна граница, линията между областите, споменати в член 1 от Регламент (ЕО) № 866/2004 на Съвета от 29 април 2004 г. под режима съгласно член 2 от Протокол № 10 от Акта за присъединяване, докато са приложими разпоредбите на член 1 от Протокол № 10 от Акта за присъединяване от 2003 г. ⁽²⁾, но не и морската граница северно от тази линия;
- б) „външни морски граници“ означава, външната граница на териториалното море на държавите-членки, така както е

⁽¹⁾ ОВ L 81, 21.3.2001 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 851/2005 (ОВ L 141, 4.6.2005 г., стр. 3).

⁽²⁾ ОВ L 161, 30.4.2004 г., стр. 128. Поправен вариант в ОВ L 206, 9.6.2004 г., стр. 51. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1283/2005 на Комисията (ОВ L 203, 4.8.2005 г., стр. 8).

определена съгласно членове 4 и 16 от Конвенцията на ООН по морско право с ограничението, че в случаите когато регулярни ширококомашабни операции са необходими за предотвратяване на неправомерна миграция/незаконно влизане, това е външната граница на зоната с висока опасност, която се определя като се отчитат оперативните данни през последните две години, предоставени от въпросните държави-членки. Това определение на „външни морски граници“ се използва изключително за целите на настоящото решение и всички операции зачитат международното право.

7. Работното натоварване се основава на средните стойности за последните две години на следните фактори:

- a) на външните сухопътни и външните морски граници:
 - i) броя на лицата, преминаващи външните граници на определените гранично-пропускателни пунктове;
 - ii) броя на гражданите на трети страни, които са получили отказ за влизане през тази външна граница;
 - iii) броя на гражданите на трети страни, задържани след като са преминали границата незаконно, включително броя на лицата, задържани при преминаване по море;
- б) на летищата:
 - i) броя на лицата, преминаващи външните граници на определените гранично-пропускателни пунктове;
 - ii) броя на гражданите на трети страни, които са получили отказ за влизане през тази външна граница;
- в) в консулските представителства:

броя на молбите за визи.

За 2007 г. работното натоварване се основава само на стойностите от 2005 г.

8. Претеглянето съгласно параграфи 2 и 3 се определя от Агенцията в съответствие с член 15.

9. По отношение на дължината на външните сухопътни граници съгласно параграф 2, буква а), при изчислението на годишното разпределение на ресурсите не се отчитат временните външни граници. Все пак се отчитат временните външни граници на държава-членка, която се е присъединила към Европейския съюз до 1 май 2004 г., с държава-членка, която се е присъединила след 1 май 2004 г.

10. За референтни стойности за работното натоварване, посочено в параграф 7 се приемат последните статистически данни, осигурени от Комисията (Евростат) въз основа на данни, предоставяни от държавите-членки в съответствие с Общностното право.

Когато държавите-членки не са предоставили на Комисията (Евростат) съответните статистики, те осигуряват предварителни данни във възможно най-кратък срок.

Преди да приеме тези данни за референтни стойности, Комисията (Евростат) оценява качеството, съпоставимостта и пълнотата на статистическата информация в съответствие с нормалните процедури на работа. По искане на Комисията (Евростат), държавите-членки ѝ предоставят цялата необходима информация за извършване на гореспоменатото.

11. Когато референтните стойности не са налични под формата на статистика, предоставена от Статистическата служба на Европейските общности в съответствие с правото на Общността, държавите-членки предоставят временни данни на Комисията до 1 ноември всяка година, за да се направи прогноза за сумата, която ще им бъде разпределена за следващата година в съответствие с член 23, параграф 2.

Преди да приеме тези данни за референтни стойности, Комисията (Евростат) може да оценява качеството, съпоставимостта и пълнотата на статистическата информация в съответствие с нормалните процедури на работа. По искане на Комисията (Евростат), държавите-членки ѝ предоставят цялата необходима информация за извършване на гореспоменатото.

12. Разпределението на ресурсите съгласно параграф 1 не включва ресурсите, разпределени за целите на членове 6 и 19. Ресурсите, разпределени за целите на член 6, не надхвърлят 108 милиона EUR за периода от 2007 до 2013 г.

Член 15

Анализ на риска, извършен от Агенцията за целите на годишното разпределение на ресурсите

1. За извършване на претеглянето по член 14, параграф 8, до 1 април всяка година Агенцията предоставя на Комисията конкретен доклад, описващ трудностите при наблюдението на границите и положението на външните граници на държавите-членки, като отдава специално внимание на особената близост на държавите-членки до високорискови зони на незаконна имиграция за предходната година, като също така отчита и броя лица, които са влезли в тези държави-членки незаконно, както и големината на тези държави-членки.

2. Този доклад, в съответствие с Общия модел за интегриран анализ на риска по член 4 от Регламент (ЕО) № 2007/2004 анализира заплахите, засегнали сигурността на външните граници на държавите-членки в предходната година, като отчита политическия, икономическия и социален напредък в третите страни, в частност в съседните трети страни и определя евентуални бъдещи тенденции в миграционните потоци и незаконните дейности по външните граници.

Този анализ се основава главно на следната информация, предоставена на Агенцията от държавите-членки или получена от Комисията (Евростат):

- a) броя граждани на трети страни, получили отказ за влизане на външната граница;
- б) броя граждани на трети страни, задържани при незаконното преминаване или при опит за незаконно преминаване на външната граница;

- в) броя задържани лица, които умишлено са подпомогнали неразрешеното влизане на граждани на трети страни;
- г) броя подправени или фалшиви пътни документи и броя пътни документи и визи, издадени въз основа на неверни данни, които са забелязани на гранично-пропускателните пунктове в съответствие със Кодекса на Шенгенските граници.

Когато референтните стойности не са предоставени под формата на статистика, осигурена от Комисията (Евростат), а от държавите-членки, Агенцията може да поиска от тези държави-членки информация, необходима за оценяване на качеството, сравнимостта и пълнотата на статистическата информация. Агенцията може да поиска помощ от Комисията (Евростат) за извършването на това оценяване.

3. Накрая, докладът посочва, в съответствие с параграфи 1 и 2, съответните нива на заплахата по външните граници за всяка държава-членка и определя следните специфични фактори за претегляне за всеки участък от външната граница на конкретната държава-членка:

- а) външна сухопътна граница:
- i) фактор 1 за нормална заплаха
 - ii) фактор 1,5 за средна заплаха
 - iii) фактор 3 за голяма заплаха;
- б) външна морска граница:
- i) фактор 0 за минимална заплаха
 - ii) фактор 1 за нормална заплаха
 - iii) фактор 3 за средна заплаха
 - iv) фактор 8 за голяма заплаха.

Член 16

Структура на финансиране

1. Финансовото участие на Фонда се осъществява под формата на безвъзмездни помощи.
2. Подпомаганите от Фонда дейности са с нестопанска цел, съфинансират се от публични и частни източници, като финансирането им от други източници, обхванати от общия бюджет на Европейския съюз, не е допустимо.
3. Годишно отпусканите от Фонда суми представляват допълнение към публични или еквивалентни разходи, отпуснати от държавите-членки за мерките, предмет на настоящото решение.
4. Участието на Общността в подпомагани от нея проекти, що се отнася до дейности, изпълнявани в държавите-членки съгласно член 4, не надвишава 50 % от общите разходи за определена дейност.

Това участие може да се увеличи до 75 % за проекти, свързани с конкретни приоритети, които са набелязани в стратегическите насоки, определени в член 20.

Участието на Общността се увеличава до 75 % в държавите-членки, които се ползват от Кохезионния фонд.

5. В рамките на осъществяването на националното програмиране съгласно глава IV държавите-членки подбират проекти за финансиране въз основа на следните минимални критерии:

- а) състоянието и потребностите на държавата-членка;
- б) съотношението себестойност/ефективност на разходите, *inter alia* предвид броя лица, обхванати от проекта;
- в) опита, експертните умения, надеждността и финансовото участие на организацията, кандидатстваща за финансиране, както и на всяка организация партньор;
- г) степента на допълване между проектите и други дейности, финансирани от общия бюджет на Европейския съюз, или включени в рамките на национални програми.

6. По правило финансовата помощ на Общността, отпускана за подкрепяни от Фонда дейности, се предоставя за период, не по-дълъг от три години, при условие, че се изготвят периодични отчетни доклади.

Член 17

Техническа помощ по инициатива на Комисията

1. По инициатива на и/или от името на Комисията Фондът може да финансира до горна граница от 500 000 EUR от годишния си бюджет подготовителни мерки, мерки за наблюдение, за административно и техническо обслужване, както и мерки за оценка, одит и инспекции, необходими за прилагането на настоящото решение.

2. Тези мерки включват:

- а) проучвания, оценки, експертни доклади и статистики, включително такива от общ характер, свързани с дейността на Фонда;
- б) мерки за информиране на държавите-членки, крайните бенефициери и широката общественост, вкл. разяснителни кампании и изграждане на обща база данни за проекти, финансирани по линия на Фонда;
- в) изграждането, функционирането и осъществяването на взаимовръзка между компютърни системи за управление, наблюдение, инспекция и оценка;
- г) разработването на обща рамка за оценка и наблюдение, както и на системи от показатели, които отчитат при целесъобразност националните показатели;

д) дейности по подобряване на методите за оценка, както и обмен на информация относно практики в тази област;

е) мерки с цел осигуряване на информация и обучение на органите, определени от държавите-членки в съответствие с член 27, в допълнение към усилията на държавите-членки за предоставяне на общи указания на същите съгласно член 33, параграф 2.

Член 18

Техническа помощ за държави-членки

1. По инициатива на съответната държава-членка Фондът може да финансира за всяка годишна програма подготвителни мерки, мерки за управление, наблюдение, оценка, информация и контрол, както и мерки за повишаване на административния капацитет с оглед изпълнение на дейностите по Фонда.

2. Сумата, определена за техническа помощ по всяка годишна програма, не може да надхвърли:

- а) за периода от 2007 до 2010 г., 7 % от общата годишна сума на съфинансирането, отпуснато на държавата-членка, плюс 30 000 EUR; и
- б) за периода от 2011 до 2013 г., 4 % от общата годишна сума на съфинансирането, отпуснато на държавата-членка, плюс 30 000 EUR.

Член 19

Конкретни дейности

1. Комисията ежегодно съставя списък с конкретни дейности, които да се извършат от държавите-членки и, когато е целесъобразно, в сътрудничество с Агенция, допринасящи за разработването на обща интегрирана система за управление на границите чрез преодоляване на слабостите на стратегически гранични пунктове, посочени в анализите на риска съгласно член 15.

2. Годишната работна програма, спомената в член 7, параграф 3, определя рамката за финансиране на тези дейности, включително целите и критериите за оценка.

3. Набелязаните дейности се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 56, параграф 2.

4. Финансовата помощ на Фонда за предвидените в член 5 конкретни дейности се ограничава до период от шест месеца и не надхвърля 80 % от себестойността на всяка дейност.

5. Наличните годишни ресурси за тези дейности не надхвърлят 10 милиона EUR. Ресурсите, налични след извършване на подбора съгласно параграф 3, може да използват за финансиране на дейностите, определени в член 7.

ГЛАВА IV

ПРОГРАМИРАНЕ

Член 20

Приемане на стратегически насоки

1. Комисията приема стратегически насоки, определящи рамка за дейността на Фонда, като взема под внимание напредъка в развитието и прилагането на законодателството на Общността в областта на политиката за предоставяне на убежище, както и примерното разпределение на финансовите средства на Фонда за периода на многогодишната програма.

2. За общите цели, посочени в член 3, параграф 1, букви а), б) и в), тези насоки по-конкретно привеждат в действие приоритетите на Общността с оглед постепенно напредване в създаването на обща система за интегрирано управление на границите по отношение на външните граници и засилване на контрола и наблюдението на външните граници на Съюза.

3. За общите цели, посочени в член 3, параграф 1, буква г), тези насоки по-конкретно привеждат в действие приоритетите на Общността с оглед развитието на общата визова политика като част от многопластова система, целяща улесняване на законното пътуване и справяне с незаконната имиграция чрез оптимизиране на процедурите в местните консулски мисии.

4. Комисията приема стратегическите насоки за многогодишния програмен период до 31 юли 2007 г.

5. Стратегическите насоки се приемат в съответствие с процедурата на регулиране с контрол, посочена в член 56, параграф 3. Веднъж приети, тези стратегически насоки се добавят като приложение към настоящото решение.

Член 21

Подготовка и одобряване на националните многогодишни програми

1. Всяка държава-членка предлага, въз основа на споменатите в член 20 стратегически насоки, проект за многогодишна програма, който се състои от следните елементи:

а) описание на текущата ситуация в държавата-членка що се отнася до инфраструктура, оборудване, транспортни средства, ИКТ системи и договорки за подготовка и обучение на персонал от службите на граничните и консулските власти;

б) анализ на изискванията на въпросните държави-членки що се отнася до инфраструктурата, оборудването, транспортните средства, ИКТ системите и договорености за подготовка и обучение на персонала от службите на граничните и консулските власти, и определяне на оперативните цели за изпълнението на тези изисквания по време на периода, обхванат от многогодишната програма;

- в) представяне на подходяща стратегия за постигане на споменатите цели с посочване на приоритетите при осъществяването им, както и описание на дейностите, предвидени за изпълнение на тези приоритети;
- г) данни за съвместимостта на тази стратегия с други регионални, национални и общностни инструменти;
- д) информация за приоритетите и конкретните им цели. Тези цели се изразяват количествено чрез ограничен брой показатели при отчитане на принципа на пропорционалност. Показателите трябва да позволяват да се определи постигнатият спрямо изходното състояние напредък, както и ефективността на поставените цели при осъществяване на приоритетите;
- е) описание на избрания подход при прилагане принципа на партньорство, определен в член 12;
- ж) проект за план за финансиране, в който за всеки приоритет и за всяка годишна програма се определя предлаганото финансово участие на Фонда, както и общият размер на общественото или частно съфинансиране;
- з) разпоредбите, установени, за да се гарантира публичност на многогодишната програма.

2. Държавите-членки внасят многогодишната си програма в Комисията най-късно до четири месеца, след като Комисията е предоставила стратегическите насоки.

3. За да одобри проекта за многогодишна програма, Комисията разглежда

- а) съвместимостта на проекта за многогодишната програма с целите на Фонда и стратегическите насоки, определени в член 20;
- б) основателността на дейностите, предвидени в проекта на многогодишната програма, от гледна точка на предлаганата стратегия;
- в) съответствието многогодишните програми с механизмите за управление и контрол, определени от държавата-членка във връзка с осъществяването на интервенциите на Фонда, с разпоредбите на настоящото решение;
- г) съответствието на проекта за многогодишна програма с правото на Общността, по-специално с Общностното право, целящо да гарантира свободното движение на лица в съчетание с пряко свързаните съпътстващи мерки относно контрола на външните граници, убежището и имиграцията.

4. Когато Комисията прецени, че даден проект за многогодишна програма е несъвместим със стратегическите насоки и/или не съответства било на разпоредбите на настоящото решение относно системите за управление и контрол, било на правото на Общността, тя приканва държавата-членка да предостави цялата необходима информация и, ако е целесъобразно, да внесе съответните изменения в предложената многогодишна програма.

5. Комисията одобрява всяка многогодишна програма в тримесечен срок от нейното официално внасяне, по реда на процедурата, посочена в член 56, параграф 2.

Член 22

Преразглеждане на многогодишни програми

1. По инициатива на съответната държава-членка или на Комисията многогодишната програма се преразглежда и при необходимост в нея се внасят изменения за остатъка от програмния период с цел съобразяване в по-голяма степен или в по-различен аспект с приоритетите на Общността. Многогодишната програма може да бъде преразгледана и от гледна точка на извършено оценяване и/или вследствие на срещнати трудности при нейното изпълнение.

2. Комисията приема решение, с което се одобряват измененията в многогодишната програма, във възможно най-кратък срок след официалното подаване на искане от съответната държава-членка. Измененията на многогодишната програма се извършват в съответствие с посочената в член 56, параграф 2 процедура.

Член 23

Годишни програми

1. Одобрените от Комисията многогодишни програми се изпълняват посредством годишни програми.

2. Комисията предоставя на държавите-членки най-късно до 1 юли всяка година разчет на сумите, които ще им бъдат отпуснати за следващата година в рамките на общия размер на отпуснатите на Фонда средства според годишната бюджетна процедура, като тези суми се изчисляват по реда на член 14.

3. До 1 ноември всяка година държавите-членки представят на Комисията проект за годишна програма за следващата година, изготвен в съответствие с многогодишната програма и включващ следните елементи:

- а) общите правила за подбор на проекти за финансиране по годишната програма;
- б) описание на дейностите за подпомагане по годишната програма;
- в) предложеното финансово разпределение на средствата на Фонда между различните дейности по програмата и исканата сума за техническа помощ по член 18 за целите на изпълнението на годишната програма.

4. Когато разглежда проекта за годишна програма на държава-членка, Комисията взема под внимание окончателния размер на средствата, отпуснати на Фонда според бюджетната процедура.

В едномесечен срок от официалното внасяне на проекта Комисията уведомява държавата-членка дали той може да бъде одобрен, или не. В случай, че проектът за годишна програма е несъвместим с многогодишната програма, Комисията приканва държавата-членка да предостави цялата необходима информация и, когато е целесъобразно, да внесе съответните изменения в проекта за годишна програма.

Комисията приема решението за финансиране, одобряващо годишната програма, до 1 март на въпросната година. Решението указва размера на сумата, отпусната на държавата-членка, и периода, за който разходите са допустими.

5. С цел разрешаване на надлежно обосновани спешни ситуации, които не е могло да бъдат предвидени към момента на одобряване на годишната програма и изискват неотложни действия, държава-членка може да преразпредели до 10 % от финансовото разпределение на отпуснатите от Фонда средства между посочените в годишната програма дейности, или да пренасочи до 10 % от разпределението за други дейности при спазване на настоящото решение. Комисията бива уведомена от съответната държава-членка за измененията в годишната програма.

Член 24

Междинен преглед на многогодишната програма

1. Комисията прави преглед на стратегическите насоки и при необходимост приема, до 31 март 2010 г., нови стратегически насоки за периода от 2011 до 2013 г.

2. В случай че такива стратегически насоки бъдат приети, всяка държава-членка преразглежда многогодишната си програма и ако е целесъобразно, внася изменения в нея.

3. Разпоредбите на член 21 относно подготовката и одобряването на многогодишните национални програми се прилагат *mutatis mutandis* относно подготовката и одобряването на изменените многогодишни програми.

4. Изменените стратегически насоки се приемат в съответствие с процедурата на регулиране с контрол, посочена в член 56, параграф 3.

ГЛАВА V

СИСТЕМИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ И КОНТРОЛ

Член 25

Прилагане

Комисията отговаря за прилагането на настоящото решение и за целта приема необходимите правила по прилагането.

Член 26

Общи принципи на системите за управление и контрол

Системите за управление и контрол на многогодишните програми, приети от държавите-членки, включват следното:

- определение за функциите на организациите, свързани с управлението и контрола, и разпределение на функциите в рамките на всяка организация;
- спазване принципа на разделение на функциите между и в рамките на тези организации;

- достатъчни ресурси за всяка организация или звено за изпълнение на функциите, отредени им за периода на осъществяване на съфинансираните от Фонда дейности;
- процедури за гарантиране на правилността и редовността на разходите, декларирани според многогодишните програми;
- надеждни счетоводни системи, системи за наблюдение и финансова отчетност в електронен вид;
- система за отчетност и наблюдение в случаите, когато отговорната организация делегира изпълнението на задачите си на друга;
- процедурни ръководства относно функциите, които ще бъдат изпълнявани;
- механизми за извършване на одит на функционирането на системата;
- системи и процедури за осигуряване на надеждна одитна пътека;
- процедури за отчетност и наблюдение за нередности и възстановяване на неоснователно изплатени суми.

Член 27

Определяне на органите

- С цел изпълнение на многогодишната и годишните си програми, държавата-членка определя следното:
 - отговорен орган: функционална структура на държавата-членка, национален обществен орган или организация, определени от държавата-членка, или частноправен субект на държавата-членка, изпълняващ обществени функции, която отговаря за управлението на многогодишната програма и годишните програми, подпомагани от Фонда, и осигурява цялата комуникация с Комисията;
 - сертифициращ орган: национален обществен орган или организация, или лице, действало в качеството на такава организация или орган, определени от държавата-членка да заверяват декларациите за разходите преди те да бъдат изпратени до Комисията;
 - одитен орган: национален обществен орган или организация, при условие, че е функционално независим от отговорния орган и сертифициращия орган, определен от държавата-членка и отговарящ за проверката на ефективното функциониране на системата за управление и контрол;
 - когато е целесъобразно, упълномощен орган.
- Държавата-членка определя правила, уреждащи нейните отношения с органите, посочени в параграф 1, както и отношенията на тези органи с Комисията.
- Съгласно член 26, буква б), някои или всички органи, посочени в параграф 1 от настоящия член, могат да представляват част от една и съща организация.

4. Редът за прилагане на членове 28-32 се приема от Комисията в съответствие с процедурата, посочена в член 56, параграф 2.

Член 28

Отговорен орган

1. Отговорният орган отговаря най-малко на следните условия. Той:

- а) е юридическо лице, освен ако е функционална структура на държавата-членка;
- б) разполага с необходимата инфраструктура за добра комуникация с широк обхват от потребители, както и с отговорните организации на останалите държави-членки и Комисията;
- в) работи в административна среда, която му предоставя възможност да изпълнява задачите си правилно, като избягва всякакви конфликти на интереси;
- г) е в състояние да прилага правилата за управление на фондовете на Общността;
- д) притежава финансов и управленски капацитет, съответстващи на обема на средствата на Общността, които ще се изисква да управлява;
- е) разполага със служители, които имат необходимата професионална квалификация за извършване на административна дейност в международни условия.

2. Държавата-членка предоставя на отговорния орган достатъчно финансиране, така че той да може да продължи да изпълнява задачите си правилно през периода 2007–2013 г.

3. Комисията може да подпомага държавите-членки в обучението на служители, в частност предвид правилното прилагане на глави V–IX.

Член 29

Задачи на отговорния орган

1. Отговорният орган отговаря за управлението и изпълнението на многогодишната програма в съответствие с принципа за добро финансово управление.

В частност той:

- а) се допитва до партньорите съгласно член 12;
- б) внася в Комисията предложения за многогодишна и годишни програми, определени в членове 21 и 23;
- в) организира и публикува покани за обществени поръчки и предложения, ако е целесъобразно;
- г) организира процедури за подбор на проекти за съфинансиране от Фонда в съответствие с критериите, изложени в член 16, параграф 5;

- д) приема плащания, извършени от Комисията, и извършва плащания за крайните бенефициери;
- е) осигурява съгласуваност и взаимно допълване между съфинансиране от Фонда и от други национални и общностни финансови инструменти;
- ж) наблюдава предоставянето на съфинансирани продукти и услуги, проверява дали заявените за дейностите разходи са били действително извършени, и спазва общностните и националните разпоредби;
- з) следи за прилагането на система за въвеждане и съхранение в електронен вид на счетоводната документация за всяка дейност от годишните програми, както и за събирането на данни за изпълнението, необходими за финансовото управление, наблюдение, контрол и оценка;
- и) следи крайните бенефициери и другите организации, участващи в изпълнението на съфинансираните от Фонда дейности, да поддържат отделна счетоводна система или съответна счетоводна сметка за всички трансакции, свързани с дейността, без да се засягат националните счетоводни норми;
- й) следи оценката на Фонда, посочена в член 51, да се извършва в сроковете, определени в член 52, параграф 2 и да отговаря на стандартите за качество, договорени между Комисията и държавата-членка;
- к) въвежда процедури, гарантиращи, че всички документи, свързани с разходите и одитите, необходими за осигуряване на съответната одитна пътека, се водят съгласно изискванията, посочени в член 45;
- л) следи одитният орган да получава за целите на извършване на одитите, посочени в член 32, параграф 1, цялата необходима информация за прилаганите управленски процедури и съфинансираните от Фонда проекти;
- м) следи сертифициращият орган да получава за целите на сертифицирането цялата необходима информация за процедурите и проверките, които се извършват във връзка с разходите;
- н) съставя и внася в Комисията междинни и заключителни доклади за изпълнението на годишните програми, декларации за разходите, заверени от сертифициращия орган, и заявления за плащане, или при целесъобразност, декларации за възстановяване на разходи;
- о) извършва информационна и консултантска дейност; и разпространява резултатите от подпомаганите дейности;
- п) сътрудничи на Комисията и отговорните органи в останалите държави-членки;
- р) проверява изпълнението на споменатите в член 35, параграф 6 насоки от крайните бенефициери.

2. Управленските дейности на отговорния орган за проекти, изпълнявани в държавите-членки, могат да се финансират в рамките на договореностите за техническа помощ, посочени в член 18.

Член 30

Делегиране на задачите от отговорния орган

1. Когато всички или част от задачите на отговорния орган се делегират на упълномощен орган, отговорният орган определя обхвата на делегираните задачи и установява подробни процедури за изпълнението на делегираните задачи съгласно условията, посочени в член 28.

2. Тези процедури включват предоставяне на отговорния орган на редовна информация относно ефективното изпълнение на делегираните задачи и описание на използваните средства.

Член 31

Сертифициращ орган

1. Сертифициращият орган:

- a) удостоверява, че:
 - i) декларацията за разходите е точна и е съставена на основата на надеждни счетоводни системи и подлежащи на проверка подкрепящи документи;
 - ii) декларираните разходи съответстват на приложимите общностни и национални разпоредби и са извършени в рамките на дейности, избрани в съответствие с критерии, приложими за програмата и съответстващи на общностните и националните разпоредби;
 - b) за целите на сертифицирането следи дали е получил необходимата информация от отговорния орган относно процедурите и проверките, извършвани във връзка с разходите, включени в декларациите за разходи;
 - в) за целите на сертифицирането отчита резултатите от всички одити, извършени от или под ръководството на одитния орган;
 - г) води счетоводна документация в електронен вид за разходите, декларирани пред Комисията;
 - д) следи за възстановяването на всички средства на Общността, за които е установено, че са били изплатени неоснователно вследствие на установени нередности, както и на лихвите, когато е целесъобразно;
 - е) води сметка за подлежащите на възстановяване суми и внася възстановените суми в общия бюджет на Европейските общности, приспадайки ги, когато е възможно, от следващата декларация за разходи.
2. Дейностите на сертифициращия орган по проекти, изпълнявани в държавите-членки, могат да се финансират в рамките на

договореностите за техническа помощ, посочени в член 18, при условие че се съблюдват прерогативите на този орган, описани в член 27.

Член 32

Одитен орган

1. Одитният орган:

- a) следи за извършването на одити за проверка на ефективното функциониране на системата за управление и контрол;
 - б) следи за извършването на одити на дейности на основата на подходяща извадка за проверка на декларираните разходи; извадката представлява не по-малко от 10 % от общите допустими разходи за всяка годишна програма;
 - в) внася в Комисията в срок до шест месеца след одобряването на многогодишната програма одитна стратегия, включваща организациите, които ще извършват одитите, посочени в букви а) и б), като гарантира основните бенефициери, съфинансирани от Фонда, да бъдат одитирани, и одитите да бъдат разпределени равномерно за целия програмен период.
2. Когато определеният по силата на настоящото решение одитен орган е също така определен одитен орган по силата на Решения № 573/2007/ЕО, № 575/2007/ЕО и/2007/ЕО, или когато за два или повече от тези фондове се прилагат общи системи, може да се предложи единна комбинирана стратегия за одитиране съгласно параграф 1, буква в).
3. За всяка годишна програма одитният орган съставя доклад, който включва:
- a) годишен одитен доклад, в който се излагат констатациите на одитите, извършени в съответствие с одитната стратегия в рамките на годишната програма, и се отчитат всички пропуски, открити в системите за управление и контрол на програмата;
 - б) становище, на основата на проверките и одитите, които са извършени под ръководството на одитния орган, дали функционирането на системата за управление и контрол дава достатъчно гаранции, че подадените в Комисията декларации за разходи са точни и всички свързани с тях трансакции са законосъобразни и редовни;
 - в) декларация за оценка на основателността на молбата за плащане или декларацията за възстановяване на остатъка, както и на законосъобразността и редовността на съответните разходи.
4. Одитният орган следи одитирането да отчита международно признатите одиторски стандарти.

5. Одитът, свързан с проекти, изпълнявани в държавите-членки, може да се финансира в рамките на договореностите за техническа

помощ, посочени в член 18, при условие че се съблюдают прерогативите на този орган, описани в член 27.

ГЛАВА VI

ОТГОВОРНОСТИ И КОНТРОЛ

Член 33

Отговорности на държавите-членки

1. Държавите-членки отговарят за осигуряването на добро финансово управление на многогодишната и годишните програми, както и за законосъобразността и редовността на свързаните с тях трансакции.

2. Държавите-членки следят отговорните органи и всеки упълномощен орган, сертифициращи органи, одитни органи и всички други заинтересовани организации да получават необходимите указания относно въвеждане на системите за управление и контрол, посочени в членове 26–32, така че финансирането от Общността да се използва ефикасно и правилно.

3. Държавите-членки предотвратяват, установяват и отстраняват нередностите. Те съобщават за тях на Комисията и уведомяват Комисията за напредъка в административните и правни процедури.

Когато неоснователно изплатени на краен бенефициер суми не могат да бъдат възстановени, съответната държава-членка отговаря за възстановяване на изразходваните суми в общия бюджет на Европейските общности, когато се установи, че загубата е понесена по нейна вина или вследствие на проявена от нея небрежност.

4. Държавите-членки носят основната отговорност за финансовия контрол на дейностите и следят системите за управление и контрол и одитите да се изпълняват така, че да гарантират правилното и ефективно използване на средствата на Общността. Те предоставят на Комисията описание на тези системи.

5. Подробните правила за прилагане на параграфи 1–4 се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 56, параграф 2.

Член 34

Системи за управление и контрол

1. Преди одобряването на многогодишната програма от Комисията, в съответствие с процедурата, посочена в член 56, параграф 2, държавите-членки осигуряват въвеждането на системи за управление и контрол в съответствие с членове 26–32. Те отговарят за осигуряване на ефективното функциониране на системите през целия програмен период.

2. Държавите-членки предоставят на Комисията, едновременно с техния проект за многогодишна програма, описание на организацията и процедурите на отговорните, упълномощените и сертифициращите органи, както и на системите за вътрешен одит, функциониращи в тези органи и организации, одитния орган и всички други органи, провеждащи одити под негово ръководство.

3. Комисията преразглежда прилагането на тази разпоредба в контекста на изготвянето на доклада за периода от 2007 до 2010 г., постановен в член 52, параграф 3.

Член 35

Отговорности на Комисията

1. Комисията се уверява, в съответствие с процедурата, предвидена в член 34, че държавите-членки са въвели системи за управление и контрол, които съответстват на членове 26–32, и на основата на годишните одитни доклади и на нейните собствени одити, че системите функционират ефективно през програмния период.

2. Без да се засягат одитите, извършвани от държавите-членки, служители на Комисията или упълномощени представители на Комисията могат да провеждат одити на място, за да проверят ефективното функциониране на системите за управление и контрол, което може да включва одити на дейности, включени в годишните програми, с предизвестие не по-малко от три работни дни. В тези одити могат да участват служители или упълномощени представители на съответните държави-членки.

3. Комисията може да изиска от държава-членка да извърши проверки на място, за да провери правилното функциониране на системите или правилността на една или повече трансакции. В тези проверки могат да участват служители или упълномощени представители на Комисията.

4. Комисията, в сътрудничество с държавите-членки, осигурява предоставянето на подходяща информация, публичност и последващ контрол за дейностите, подкрепяни от Фонда.

5. Комисията следи, в сътрудничество с държавите-членки, дейностите да съответстват и допълват други подобни политики, инструменти и инициативи на Общността.

6. Комисията определя насоки за осигуряване прозрачност на финансирането, отпуснато в изпълнение на настоящото решение.

Член 36

Сътрудничество с одитните органи на държавите-членки

1. Комисията сътрудничи с одитните органи, за да координира съответните им планове за контрол и методи за одит, и незабавно споделя резултатите от проведените одити на системите за управление и контрол, за да използва възможно най-добре ресурсите за контрол и да избегне неоснователно дублиране на работата.

Комисията предоставя своите коментари за одитната стратегия, представена според условията на член 32, в тримесечен срок от получаването ѝ.

2. Когато определя своята одитна стратегия, Комисията решава кои годишни програми счита за удовлетворителни въз основа на съществуващите познания за системите за управление и контрол.

За тези програми Комисията може да заключи, че може да разчита основно на данните от одита, предоставени от държавите-

членки, и че ще извършва свои проверки на място само ако има данни за възможни пропуски в системите.

ГЛАВА VII

ФИНАНСОВО УПРАВЛЕНИЕ

Член 37

Допустимост – деклариране на разходите

1. Всички декларации за разходите включват сумата на разходите, направени от крайните бенефициери при извършване на дейностите, както и съответстващото участие на публични или частни фондове.

2. Разходите съответстват на плащанията, извършени от крайните бенефициери. Те се доказват с получени фактури или счетоводни документи със същата доказателствена стойност.

3. Разходите могат да се считат за допустими за подпомагане от Фонда само ако са действително платени не по-рано от 1 януари на годината, посочена в решението за финансиране, одобряващо годишната програма, посочена в член 23, параграф 4. Съфинансираните дейности не трябва да са завършени преди началната дата на допустимост.

По изключение периодът, за който разходите са допустими, се определя на три години за разходите по изпълнение на дейностите, подпомагани съгласно годишните програми за 2007 г.

4. Правилата, определящи допустимостта на разходите в рамките на извършените дейности, съфинансирани от Фонда в държавите-членки съгласно член 4, се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 56, параграф 2.

Член 38

Цялостно изплащане на крайните бенефициери

Държавите-членки се уверяват, че отговорният орган гарантира, че крайните бенефициери получават цялата сума на участието от държавни фондове възможно най-бързо. Не се удържат или приспадат никакви допълнителни специфични или други такси с равностоен характер, които биха намалили тези суми за крайните бенефициери, при условие, че крайните бенефициери отговарят на всички изисквания относно допустимостта на дейностите и разходите.

Член 39

Употреба на еурото

1. Сумите, заложили в проекта за многогодишна и годишна програма на държавите-членки, посочени съответно в членове 21 и 23, заверените декларации за разходите, заявленията за плащания, посочени в член 29, параграф 1, буква н), както и разходите, споменати в междинния доклад за изпълнението на годишната програма, посочен в член 41, параграф 4, и заключителния доклад за изпълнението на годишната програма, посочен в член 53, се изразяват в еуро.

2. Решенията на Комисията за финансиране, одобряващи годишните програми на държавите-членки, посочени в член 23, параграф 4, както и ангажиментите и плащанията на Комисията, се изразяват и извършват в еуро.

3. Държавите-членки, които не са приели еурото като своя парична единица към датата на молбата за плащане, превръщат в еуро сумите по разходи, направени в националната парична единица. Тази сума се превръща в еуро, като се прилага месечният счетоводен обменен курс на Комисията за месеца, през който разходът е вписан в сметките на отговорния орган на съответната програма. Този курс се публикува в електронен вид от Комисията всеки месец.

4. Когато еурото стане парична единица на някоя държава-членка, процедурата по превръщане, описана в предходния параграф, продължава да се прилага за всички разходи, вписани в сметките от сертифициращия орган преди датата на влизане в сила на фиксирания обменен курс между националната парична единица и еурото.

Член 40

Ангажименти

Бюджетните ангажименти на Общността се поемат ежегодно на основата на решението на Комисията за финансиране, одобряващо годишната програма, посочена в член 23, параграф 4.

Член 41

Плащания – предварително финансиране

1. Комисията извършва плащанията на вноските от Фондовете в съответствие с бюджетните ангажименти.

2. Плащанията се извършват под формата на предварително финансиране и балансово плащане. Те се адресират до отговорния орган, определен от държавата-членка.

3. Държавата-членка получава първото авансово плащане, представляващо 50 % от сумата, отпусната в решението за финансиране, одобряващо годишната програма, в срок до шестдесет дни, считано от вземането на това решение.

4. Второ авансово плащане се прави не по-късно от три месеца след като Комисията е одобрила, в срок до два месеца след официалното внасяне, междинен доклад за изпълнението на годишната програма и заверена декларация за разходите, съставена в съответствие с член 31, параграф 1, буква а), и член 37, отчитаща не по-малко от 60 % от размера на първоначалното плащане.

Размерът на второто авансово плащане, извършено от Комисията, не бива да превишава 50 % от общата сума, отпусната с решението за финансиране, одобряващо годишната програма, и при всички случаи, когато държавата-членка е отделила на национално ниво сума, по-малка от тази в решението за финансиране, одобряващо годишната програма – остатъкът от сумата от средствата на Общността, действително отпуснати от

държавата-членка за избрани проекти в рамките на годишната програма, след приспадане на първото авансово плащане.

5. Всички лихви, натрупани от авансови плащания, се отнасят към съответната програма, тъй като се смятат за ресурс за държавата-членка като национално публично участие, и се декларират пред Комисията при окончателното деклариране на разходите за съответната програма.

6. Сумите, изплатени като авансови плащания, се заличават от сметките при приключване на годишната програма.

Член 42

Балансово плащане

1. Комисията изплаща остатъка при условие, че е получила следните документи не по-късно от девет месеца след срока за допустимост на разходите, определен в решението за финансиране, одобряващо годишната програма:

- a) заверена декларация за разходи, надлежно съставена в съответствие с член 31, параграф 1, буква а) и член 37, и молба за плащане на остатъка или декларация за възстановяване на разходи;
- b) заключителния доклад за изпълнението на годишната програма по член 53;
- b) годишния одитен доклад, становище и декларация, предвидени в член 32, параграф 3.

Балансовото плащане се извършва след приемане на заключителния доклад за изпълнението на годишната програма и декларацията за оценка на основателността на молбата за балансово плащане.

2. Ако отговорният орган не предостави документите, изисквани в параграф 1, в изискуемия срок и в приемлив формат, Комисията отменя всяка част от бюджетния ангажимент за съответната годишна програма, която не е използвана за авансово плащане.

3. Процедурата за автоматично отменяне, посочена в параграф 2, се прекратява за сумата по съответните проекти, когато към момента на подаване на посочените в параграф 1 документи в държавата-членка са в ход съдебни производства или административно обжалване, водещи до временно преустановяване. Във внесенния частичен заключителен доклад държавата-членка предоставя подробна информация за тези проекти и на всеки 6 месеца изпраща доклади за постигнатия по отношение на тези проекти напредък. В срок от 3 месеца след приключване на съдебните действия или на процедурата за административно обжалване държавата-членка представя изискуваните в параграф 1 документи за съответните проекти.

4. Деветмесечният период, посочен в параграф 1, се прекъсва, ако Комисията е приела решение за временно преустановяване на плащанията по съфинансирането за съответната годишна програма в съответствие с разпоредбите на член 44. Срокът започва да тече от датата, на която решението на Комисията, посочено в член 44, параграф 3, е нотифицирано на държавата-членка.

5. Без да се засяга член 43, Комисията, в срок от шест месеца след получаване на документите, посочени в параграф 1 от

настоящия член, уведомява държавата-членка за размера на разходите, признат от Комисията като разход за сметка на Фонда, и за всички финансови корекции, произтичащи от разликата между декларирания разход и признатия разход. Държавата-членка разполага с три месеца за внасяне на съображения.

6. В срок от три месеца след получаване на съображенията на държавата-членка, Комисията решава какъв е размерът на разходите, признати като разходи за сметка на Фонда, и възстановява остатъка, произтичащ от разликата между окончателно признати разходи и суми, вече изплатени на държавите-членки.

7. При условие, че разполага със средства, Комисията изплаща остатъка в срок не по-дълъг от шестдесет дни от датата, на която приема документите, посочени в параграф 1. Остатъкът от бюджетния ангажимент се отменя в срок от шест месеца след плащането.

Член 43

Задържане на плащанията

1. Срокът за плащане се задържа от упълномощавания служител по смисъла на Финансовия регламент за максимален срок от шест месеца, ако:

- a) в доклад на национален или общностен одитен орган се съдържат данни, сочещи значителен недостатък във функционирането на системите за управление и контрол,
- b) този служител трябва да извърши допълнителни проверки след получаване на сведения, които го предупреждават, че разходите в заверена декларация за разходи са свързани със сериозна нередност, която не е отстранена.

2. Държавата-членка и отговорният орган биват уведомявани незабавно за причините за задържането на плащането. Задържането приключва веднага щом държавата-членка вземе необходимите мерки.

Член 44

Временно преустановяване на плащанията

1. Комисията може да преустанови изцяло или частично авансовите и балансните плащания в случаите, когато:

- a) е налице сериозен недостатък в системата за управление и контрол на програмата, който се отразява върху надеждността на процедурата за заверка на плащанията и за чието отстраняване не са били предприети мерки; или
- b) разход, съдържащ се в заверена декларация за разходи, е свързан със сериозна нередност, която не е била отстранена; или
- b) дадена държава-членка не е изпълнила задълженията си по членове 33 и 34.

2. Комисията може да реши временно да преустанови авансовите и балансните плащания, след като даде на държавата-членка възможност да представи своите съображения в срок от три месеца.

3. Комисията прекратява временното преустановяване на авансовите и балансовите плащания тогава, когато прецени, че държавата-членка е взела необходимите мерки, позволяващи да бъде прекратено временното преустановяване.

4. Ако държавата-членка не предприеме необходимите мерки, Комисията може да вземе решение отмени изцяло или частично финансовото участие на Общността в годишната програма в съответствие с член 48.

Член 45

Съхранение на документите

Без да се засягат правилата за държавните помощи по член 87 от Договора, отговорният орган гарантира, че цялата оправдателна документация за разходите и одитите по съответните програми се съхранява така, че Комисията и Сметната палата да имат достъп до нея за срок от пет години след приключването на програмите, в съответствие с член 42, параграф 1.

Този срок се прекъсва в случай на съдебно производство или при надлежно мотивирана молба на Комисията.

Документите се съхраняват на общоприетите информационни носители в оригинал или като заверени копия на оригиналите.

ГЛАВА VIII

ФИНАНСОВИ КОРЕКЦИИ

Член 46

Финансови корекции от държави-членки

1. Държавите-членки носят на първо място отговорност за разследване на нередностите, като действат при наличие на данни за значителна промяна, която влияе върху характера или условията за изпълнение или контрол на програмите, и извършват необходимите финансови корекции.

2. Държавите-членки правят финансовите корекции, които са необходими във връзка с отделни или системни нередности, установени в дейностите или годишните програми.

Корекциите, извършвани от държавите-членки, се състоят в пълна или частична отмяна на финансовото участие на Общността, и в случаите, когато сумата не бъде върната в предвидения срок от съответната държава-членка, се дължи наказателна лихва по курса, определен в член 49, параграф 2. Държавите-членки вземат предвид характера и тежестта на нередностите и финансовата загуба на Фонда.

3. В случай на системни нередности съответната държава-членка разширява обхвата на проучванията, като включва всички операции, които биха могли да бъдат засегнати.

4. Държавите-членки включват в заключителния доклад за прилагането на годишната програма, посочен в член 53, списък на предприетите процедури за отмяна във връзка със съответната годишна програма.

Член 47

Одит на сметки и финансови корекции, извършвани от Комисията

1. Без да се засягат правомощията на Сметната палата или проверките, извършвани от държавите-членки в съответствие с националните закони, подзаконови и административни разпоредби, служителите на Комисията или упълномощените представители на Комисията могат да извършват проверки на място, включително проверка на извадки, на операциите, финансирани от Фонда, и на системите за управление и контрол, като дават предизвестие от поне три работни дни. Комисията дава предизвестие на съответната държава-членка с оглед получаване на необходимото съдействие. В тези проверки могат да участват служители или упълномощени представители на съответната държава-членка.

Комисията може да поиска от съответната държава-членка да извърши проверка на място, за да потвърди правилността на една или повече транзакции. В тези проверки могат да участват служители на Комисията или упълномощени представители на Комисията.

2. Ако, след като извърши необходимите проверки, Комисията установи, че дадена държава-членка не спазва своите задължения по член 33, тя временно преустановява авансовото или окончателното плащане съгласно член 44.

Член 48

Критерии за корекциите

1. Комисията може да извършва финансови корекции, като отменя изцяло или частично финансовото участие на Общността в дадена годишна програма, когато, след провеждане на необходимото разглеждане, установи, че:

- a) е налице сериозен недостатък в системата за управление и контрол на програмата, който излага на риск вече внесеното финансово участие на Общността в програмата;
- b) разход, съдържащ се в заверена декларация за разходи, е нередовен и не е бил коригиран от държавата-членка преди започването на процедурата за корекция по настоящия параграф;
- в) дадена държава-членка не е изпълнила задълженията си по член 33 преди започването на процедурата за корекция по настоящия параграф.

Комисията приема решение, след като вземе предвид бележките, дадени от държавата-членка.

2. Комисията основава своите финансови корекции на констатираните конкретни случаи на нередности, като при определянето на това дали да се приложи фиксирана или екстраполирана корекция взема предвид системния характер на нередността. В случаите, когато нередността е свързана с декларация за разходи, за които преди това са дадени разумни гаранции в съответствие с член 32, параграф 3, буква б) в годишен доклад, ще се направи презумпция за съществуването на системен проблем, водещ до прилагането на фиксирана или екстраполирана корекция, освен ако държавата-членка не предостави доказателства, опровергаващи тази презумпция в срок от три месеца.

3. Когато решава какъв да бъде размерът на корекцията, Комисията взема предвид значимостта на нередността, както и степента и финансовите последици от недостатъците, констатирани в съответната годишна програма.

4. В случаите, когато Комисията основава позицията си на факти, установени от одитори, които не са нейни служители, тя прави свои изводи относно финансовите последици след преглед на мерките, взети от съответната държава-членка по член 34, докладите, уведомяващи за нередности, и отговорите от държавата-членка.

Член 49

Възстановяване на суми

1. Възстановяването на суми в общия бюджет на Европейските общности се извършва преди крайната дата, която е посочена в нареждането за възстановяване, изготвено в съответствие с член 72 от Финансовия регламент. Тази крайна дата е последният ден от втория месец след издаването на нареждането.

2. Всяко закъснение на плащането води до натрупване на лихва за забавено плащане, считано от крайната дата до датата, на която е извършено плащането. Размерът на тази лихва е три и половина процентни пункта над лихвата, прилагана от Европейската централна банка по основните ѝ операции за рефинансиране, която е публикувана в серия С на Официален вестник на Европейския съюз и влиза в сила на първия календарен ден от месеца, в който се пада крайната дата.

Член 50

Задължения на държавите-членки

Финансовите корекции, извършени от Комисията, не засягат задължението на държавите-членки да осъществяват възстановяване на сумите по член 46.

ГЛАВА IX

НАБЛЮДЕНИЕ, ОЦЕНКА И ДОКЛАДИ

Член 51

Наблюдение и оценка

1. Комисията извършва редовно наблюдение на Фонда в сътрудничество с държавите-членки.

2. Комисията, съвместно с държавите-членки, оценява Фонда, за да прецени уместността, ефективността и влиянието на дейностите в светлината на общата цел, упомената в член 3, в контекста на изготвянето на доклада по член 52, параграф 3.

3. Освен това Комисията взема предвид допълняемостта между дейностите, изпълнявани чрез Фонда, и дейностите по други свързани политики, инструменти и инициативи на Общността.

4. Като част от доклада за периода от 2007 до 2010 г., споменат в член 52, параграф 3, буква в), Комисията оценява влиянието на Фонда върху развитието на политиката и законодателството относно контрола по външните граници, оценява взаимодействието между Фонда и задачите на Агенцията, както и доколко са целесъобразни критериите за разпределение на средствата между държавите-членки с оглед на целите на Европейския съюз в тази област.

Член 52

Задължения за докладване

1. Отговорният орган във всяка от държавите-членки взема необходимите мерки за осигуряване на наблюдение и оценка на проектите.

За тази цел споразуменията и договорите, които този орган сключва с организациите, отговарящи за изпълнението на дейностите, включват клаузи, предвиждащи задължение за представяне на редовни и подробни доклади за напредъка в изпълнението и постигането на заложените цели, които формират основата съответно на междинния и заключителния доклад за изпълнението на годишната програма.

2. Държавите-членки представят на Комисията:

- а) не по-късно от 30 юни 2010 г. оценъчен доклад за изпълнението на дейностите, съфинансирани от Фонда;
- б) не по-късно от 30 юни 2012 г. (за периода от 2007 до 2010 г.) и 30 юни 2015 г. (за периода от 2011 до 2013 г.) съответно, оценъчен доклад за резултатите и влиянието на дейностите, съфинансирани от Фонда.

3. Комисията внася в Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета за регионите:

- а) до 30 юни 2010 г. доклад за прегледа на членове 14 и 15, заедно с предложения за изменения, ако това се счита за необходимо;
- б) до 31 декември 2010 г. – междинен доклад за постигнатите резултати и за количествените и качествените аспекти на работата на Фонда, както и предложение за бъдещото развитие на Фонда;
- в) до 31 декември 2012 г. (за периода от 2007 до 2010 г.) и 31 декември 2015 г. (за периода от 2011 до 2013 г.) съответно – последващ оценъчен доклад.

Член 53

Окончателен доклад за изпълнението на годишната програма

1. Окончателният доклад за изпълнението на годишната програма включва следната информация, с оглед придобиване на ясна представа за изпълнението на програмата:

- a) финансовото и оперативното изпълнение на годишната програма;
- b) постигнатия напредък в изпълнението на многогодишната програма и нейните приоритети във връзка с техните специфични, проверими цели, заедно с количествен израз на показателите във всички случаи, когато те могат да бъдат изразени количествено;
- b) мерките, предприети от отговорния орган за осигуряване на качеството и ефективността на изпълнението, в частност:
 - i) мерки за наблюдение и оценка, включително схеми за събиране на данни;
 - ii) резюме на значимите проблеми, срещнати при изпълнението на оперативната програма, и взетите мерки;
 - iii) използваната техническа помощ;
- г) мерките, взети за предоставяне на информация и за уведомяване на обществеността за годишните и многогодишните програми.

2. Счита се, че докладът може да бъде приет, ако съдържа цялата информация, посочена в параграф 1. Комисията взема решение за съдържанието на доклада, внесен от отговорния орган, в срок от два месеца след получаването на цялата информация по параграф 1, за което се уведомяват държавите-членки. Ако Комисията не отговори в предвидения срок, докладът се счита за приет.

3. Комисията предоставя на Агенцията одобрените заключителни доклади по изпълнението на годишната програма.

ГЛАВА X

ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 54

Подготовка на многогодишната програма

1. Чрез дерогация от член 20 държавата-членка
 - a) възможно най-скоро след 7 юни 2007 г., но не по-късно от 22 юни 2007 г. определя отговорния орган, посочен в член 27, параграф 1, буква а), както и, когато е целесъобразно, упълномощения орган;
 - b) до 30 септември 2007 г. предоставя описанието на системите за управление и контрол, посочени в член 34, параграф 2.

2. До 1 юли 2007 г. Комисията предоставя на държавите-членки

- a) прогноза за сумите, които ще им бъдат отпуснати за финансовата 2007 година;
- b) прогнози за сумите, които ще им бъдат отпуснати за финансовите години от 2008 до 2013, въз основа на екстраполация на изчислението на прогнозата за финансовата 2007 година, като се имат предвид предложените годишни средства за периода от 2007 до 2013 г., определени във финансовата рамка.

Член 55

Подготовка на 2007 и 2008 годишна програма

1. Чрез дерогация от член 23, се въвежда следният график за финансовите 2007 и 2008 година:

- a) до 1 юли 2007 г. Комисията предоставя на държавите-членки прогноза за сумите, които са им бъдат отпуснати за финансовата 2007 година;
- b) до 1 декември 2007 г. държавите-членки представят проекта за годишна програма за 2007 г. на Комисията;
- b) до 1 март 2008 г. държавите-членки представят проекта за годишна програма за 2008 г. на Комисията.

2. По отношение на годишната програма за 2007 г. разходи, действително извършени между 1 януари 2007 г. и датата, на която е прието решението за финансиране, одобряващо годишната програма на съответната държава-членка, могат да бъдат одобрени за подпомагане от Фонда.

3. За да позволи приемането през 2008 г. на решения за финансиране, одобряващи годишната програма за 2007 г., Комисията поема бюджетния ангажимент на Общността за 2007 г. на основата на прогноза за сумите, които ще бъдат отпуснати на държавите-членки, като тези суми се изчисляват по реда на членове 14 и 15.

ГЛАВА XI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 56

Комитет

1. Комисията се подпомага от общия комитет „Солидарност и управление на миграционните потоци“, създаден с настоящото решение.

2. При позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 4 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, при спазване на разпоредбите на член 8 от него.

3. При позоваване на настоящия параграф, се прилагат член 5а, параграфи 1 до 4, член 5, буква б) и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, при спазване на разпоредбите на член 8 от него.

Сроковете по член 5а, параграф 3, буква в) и параграф 4, букви б) и д) от Решение 1999/468/ЕО се определят на шест седмици.

Член 57

Преразглеждане

Европейският парламент и Съветът преразглеждат настоящото решение на базата на предложение от Комисията в срок до 30 юни 2013 г.

Член 58

Влизане в сила и прилагане

Настоящото решение влиза в сила от деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящото решение се прилага от 7 юни 2007 г., с изключение на членове 14, 15, 20, 21, 23, 27, член 33, параграф 2, член 33, параграф 5, член 34, член 37, параграф 4 и член 56, които се прилагат от 1 януари 2007 г.

Член 59

Адресати

Адресати на настоящото решение са държавите-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

Съставено в Брюксел на 23 май 2007 година.

За Европейския парламент

Председател

H.-G. PÖTTERING

За Съвета

Председател

G. GLOSER

РЕШЕНИЕ № 575/2007/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 23 май 2007 година****за създаване на Европейски фонд за връщане за периода от 2008 до 2013 г. като част от Общата програма „Солидарност и управление на миграционните потоци“**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 63, параграф 2, буква б) и член 63, параграф 3, буква б) от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) С оглед постепенното установяване на пространство на свобода, сигурност и правосъдие, Договорът за създаване на Европейската общност предвижда както приемане на мерки за осигуряване на свободното движение на хора в съчетание със съпътстващи мерки за контрола по външните граници, убежището и имиграцията, така и приемане на мерки относно убежището, имиграцията и гарантиране правата на граждани на трети страни.
- (2) По време на заседанието си в Тампере на 15 и 16 октомври 1999 г. Европейският съвет отново потвърди решимостта си да създаде пространство на свобода, сигурност и правосъдие. Затова, една обща европейска политика в областта на убежището и миграцията следва да има за цел както справедливо третиране на граждани на трети страни, така и подобро управление на миграционните потоци.
- (3) Една ефективна политика на Общността в областта на връщането е необходимо допълнение към изпълнимата политика в областта на законната имиграция и убежището, както и съществен компонент на борбата с незаконната имиграция. Държавите-членки предвиждат значителни средства за изпълнение на програми в областта на връщането и операции по принудително връщане. Общите действия на Европейския съюз в тази област, подкрепени с целесъобразни финансови средства от Общността, биха могли да подпомогнат държавите-членки, да открият необходимостта от връщането на незаконно пребиваващи лица и да допринесат за засилване на солидарността между държавите-членки.
- (4) На 28 февруари 2002 г. Съветът прие Подробен план за борба с незаконната имиграция и трафика на хора в Европейския съюз ⁽⁴⁾, в който бе посочено, че политиките в

областта на обратното приемане и връщането са неотменим и жизненоважен компонент на борбата с незаконната имиграция, и отбеляза два елемента, на които следва да се основава политиката на Общността в областта на връщането, а именно общи принципи и общи мерки в рамките на усъвършенстването на административното сътрудничество между държавите-членки.

- (5) Програмата на Съвета за действие в областта на връщането от 28 ноември 2002 г., създадена въз основа на Съобщение на Комисията от 14 октомври 2002 г. относно политика на Общността за връщане на незаконно пребиваващи лица, проследява цялата последователност на действията по управление на връщането в държавите-членки, и обхваща както принудителното, така и доброволното връщане на граждани на трети страни, а също и основните етапи на връщането, включително подготвителния и последващия.
- (6) На срещата си в Солун на 19 и 20 юни 2003 г. Европейският съвет прикани Комисията да разгледа всички аспекти, свързани с отделен правен инструмент на Общността в областта на връщането, с цел да бъдат подпомогнати в частност приоритетите, определени в Програмата за действие в областта на връщането.
- (7) В заключенията си относно приоритетите за успешното разработване на обща политика за обратно приемане от 2 ноември 2004 г. Съветът подчерта, че споразуменията на Общността за обратно приемане значително допринасят за ефективното съвместно управление на миграцията и играят важна роля в борбата с незаконната имиграция. Тези споразумения представляват съществен елемент в рамките на диалога и сътрудничеството между Европейския съюз и страните на произход, предишно пребиваване и транзит на незаконни мигранти.
- (8) В изпълнение на Заключенията от 8 юни 2004 г., в които Съветът призова бюджетния орган да извърши възможните подготвителни дейности и прикани Комисията да вземе под внимание становището му за разработването на интегрирани планове в областта на връщането в тясно сътрудничество с държавите-членки, бяха предприети подготвителни действия за периода 2005-2006 г.
- (9) По време на срещата си в Брюксел на 4 и 5 ноември 2004 г. Европейският съвет призова в Хагската програма да бъде стартирана подготвителната фаза на Европейски фонд за връщане (наричан по-нататък „Фонд“), който да бъде създаден до 2007 г., като се вземе предвид оценката на подготвителната фаза.

⁽¹⁾ ОВ С 88, 11.4.2006 г., стр. 15.

⁽²⁾ ОВ С 115, 16.5.2006 г., стр. 47.

⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 14 декември 2006 г. (все още не публикувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от 7 май 2007 г.

⁽⁴⁾ ОВ С 142, 14.6.2002 г., стр. 23.

- (10) През м. ноември 2004 г. Съветът взе под внимание доклада на Председателството, в който се анализират добрите практики в областта на връщането в конкретни страни. Докладът отчете широки възможности и необходимост от сътрудничество с по-голяма практическа насоченост между държавите-членки в областта на връщането. Бяха очертани възможности за по-интегриран подход както на национално, така и на общностно равнище, както и най-общи политики. В доклада също така бяха отразени добрите практики на държавите-членки в областта на доброволното и принудителното връщане на граждани на трети държави в страната им на произход или транзит, като например насърчаването на програми за подпомагане на доброволното връщане с цел постигане на трайно връщане, съвети в тази област, както и организиране на съвместни операции по връщането на лица, включително чартърни полети.
- (11) Необходимо е да се създаде правен инструмент на Общността, който да подпомага и насърчава усилията на държавите-членки за подобряване управлението на връщането във всичките му аспекти, въз основа на принципа на интегрирано управление на връщането и с цел спомагане за справедливото и ефективно прилагане на общи стандарти в тази област, така както са определени в законодателството на Общността относно връщането на лица.
- (12) Настоящото решение не следва да предвижда отпускане на средства за 2007 г., за да могат да бъдат отчетени резултатите от подготвителните дейности в областта на връщането през 2005 г. и 2006 г., въз основа на доклад на Комисията за оценка на подготвителните дейности.
- (13) Въпросните общи стандарти са в частност Директива 2001/40/ЕО на Съвета от 28 май 2001 г. относно взаимното признаване на решения за експулсиране на граждани на трети страни ⁽¹⁾ и нейното продължение, Решение 2004/191/ЕО на Съвета от 23 февруари 2004 г. за определяне на критериите и практическите договорености за компенсирането на финансовите дисбаланси, получени в резултат на прилагането на Директива 2001/40/ЕО относно взаимното признаване на решенията относно експулсирането на граждани на трети страни ⁽²⁾, и Решение 2004/573/ЕО на Съвета относно организацията на общите полети за извеждане от територията на две или повече държави-членки на граждани на трети страни, които подлежат на индивидуални мерки за извеждане ⁽³⁾;
- (14) Това също така касае бъдещи правни инструменти на Общността, като например инструмент за общи стандарти относно процедурите в държавите-членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни, който следва да създаде равни условия в рамките на Европейския съюз относно процедурите в областта на връщането и по тази причина следва да определи условия и граници, в чиито рамки държавите-членки да взимат мерки в областта на връщането.
- (15) Държавите-членки следва да гарантират, че действията, предприети чрез Фонда за връщане, зачитат задълженията, произтичащи от основните права, така както са изразени в частност в Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи (Европейската конвенция за правата на човека), Хартата на основните права на Европейския съюз, Женевската конвенция за статута на бежанците от 28 юли 1951 г., допълнена с Нюйоркския протокол от 31 януари 1967 г. и други свързани международни инструменти, като Конвенцията на ООН относно правата на детето от 1989 г., където е приложимо.
- (16) Като се има предвид, че колективното експулсиране е забранено съгласно протокол 4 от Европейската конвенция за правата на човека, само лица, които подлежат на индивидуални мерки за извеждане, следва да бъдат връщани чрез съвместни операции по връщане, допустими за финансиране съгласно настоящото решение.
- (17) Предвид обхвата и целта на Фонда той в никакъв случай не може да подпомага дейности, свързани с места и центрове за задържане на лица в трети страни.
- (18) Съгласно Програмата за действие в областта на връщането, одобрена от Съвета през ноември 2002 г. и постоянно препотвърждавана в правните инструменти на Европейския съюз в тази област, като например заключенията на Съвета относно доброволното връщане от 2 ноември 2005 г., доброволното връщане е важен елемент от един балансиран, ефективен и устойчив подход към връщането. Държавите-членки следва да се насърчават да отдават предпочитание, доколкото е възможно, на доброволното връщане.
- (19) Допустимите действия в рамките на интегрираното управление на връщането следва да отчетат специфичната ситуация на уязвимите лица.
- (20) За постигане на по-голяма ефективност в управлението на връщането на национално равнище, Фондът също така следва да обхваща дейности, свързани с доброволното връщане на лица, които не са задължени да напуснат територията, като търсещите убежище, които все още не са получили отрицателно решение или лицата, ползващи се от международна закрила по смисъла на Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила ⁽⁴⁾ или от временна закрила по смисъла на Директива 2001/55/ЕО на Съвета от 20 юли 2001 г. относно минималните стандарти за предоставяне на временна закрила в случай на масово навлизане на разселени лица и за мерките за поддържане на баланса между държавите-членки в полагането на усилия за приемане на такива лица и понасяне на последиците от този прием ⁽⁵⁾.
- (21) Насърчаването на интегрирано управление на връщането на национално равнище следва да бъде основна цел на настоящото решение. Държавите-членки се насърчават да изпълняват операции в областта на връщането, като отчетат интегрираните планове за действие в тази област, които

⁽¹⁾ ОВ L 149, 2.6.2001 г., стр. 34.

⁽²⁾ ОВ L 60, 27.2.2004 г., стр. 55.

⁽³⁾ ОВ L 261, 6.8.2004 г., стр. 28.

⁽⁴⁾ ОВ L 304, 30.9.2004 г., стр. 12.

⁽⁵⁾ ОВ L 212, 7.8.2001 г., стр. 12.

- анализират ситуацията в държавите-членки с оглед на целевото население, определят цели с оглед на предвидените операции и предлагат, в сътрудничество с определени участници като Върховния комисар на ООН за бежанците (ВКБООН) и Международната организация за миграция (МОМ), схеми за постигане на ефективно и трайно връщане посредством различни мерки. При целесъобразност, интегрираните планове в областта на връщането следва да бъдат редовно оценявани и коригирани.
- (22) За насърчаване на доброволното връщане на лица, в частност лица, които не са задължени да напускат територията, следва да се предвидят стимули за връщани лица, като преференциално третиране чрез осигуряване на засилена помощ при връщането. Този вид доброволно връщане е както в интерес на достойното връщане на връщаните лица, така и в интерес на властите с оглед на съотношението себестойност/ефективност. Държавите-членки следва да се насърчават да отдават предпочитание на доброволното връщане.
- (23) От политическа гледна точка, обаче, доброволното и принудителното връщане са взаимно свързани и имат взаимно подсилващ ефект, ето защо държавите-членки следва да бъдат насърчавани да подсилват взаимната допълняемост на тези две форми при управлението на връщането. Налице е обективна необходимост от принудително връщане с цел запазване на надеждността на политиката в областта на имиграцията и убежището на Европейския съюз и системите за имиграция и убежище на държавите-членки. По този начин възможността за принудително връщане е предпоставка за гарантиране, че тази политика не се подценява и че се прилага принципа на правовата държава, който сам по себе си е от основно значение за създаването на пространство на свобода, сигурност и справедливост. По тази причина настоящото решение следва да подкрепи действията на държавите-членки за подпомагане на принудителното връщане.
- (24) Освен това основните препятствия, които срещат държавите-членки в областта на връщането, често съпътстват принудителното връщане. Едно от основните препятствия е несигурността относно самоличността на съответно лице и/или липсата на необходимите пътни документи. За преодоляването на тези проблеми държавите-членки следва да бъдат насърчавани да осъществяват по-добро сътрудничество с консулските служби на трети страни и да увеличат обмена на информация и оперативното сътрудничество помежду си в рамките на сътрудничеството с тези служби.
- (25) На последно място, наложително е настоящото решение да подкрепи в държавите-членки, които считат това за целесъобразно, приемането на специални мерки за връщаните лица в страната на връщане, за да може на първо място да се осигури ефективно връщане в добро състояние до техния град или район на произход и на второ място да се подпомогне трайната им реинтеграция в тяхната общност. Тези мерки не следва да представляват подпомагане на съответната трета страна в качеството ѝ на такава и следва да бъдат допустими за финансиране, единствено когато и ако е налична приемственост с дейности, стартирани и извършени в по-голямата си част на територията на държавите-членки съгласно интегриран план за връщане.
- (26) Освен това, тези мерки следва да си взаимодействат с дейностите, подкрепяни от правните инструменти на Общността относно външното подпомагане, в частност тематичната програма за убежище и миграция.
- (27) Настоящото решение има за цел да създаде част от цялостна рамка, която също включва Решение № 573/2007/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 май 2007 г. за създаване на Европейски бежански фонд за периода от 2008 до 2013 г. като част от Общата програма „Солидарност и управление на миграционните потоци“⁽¹⁾, Решение № 574/2007/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 май 2007 г. за създаване на Фонд за външните граници за периода от 2007 до 2013 г. като част от Общата програма „Солидарност и управление на миграционните потоци“⁽²⁾ и Решение 2007/.../ЕО на Съвета от ... за създаване на Европейски фонд за интеграция на граждани на трети страни за периода от 2007 до 2013 г. като част от Общата програма „Солидарност и управление на миграционните потоци“⁽³⁾, чиято цел е да реши въпроса за справедливото разпределение на отговорностите между държавите-членки по отношение на финансовата тежест, породена от въвеждането на интегрирано управление на външните граници на Съюза и от осъществяването на общите политики в областта на убежището и имиграцията, разработени в съответствие с дял IV, част 3 на Договора за създаване на Европейската общност.
- (28) Една от задачите Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз, създадена в съответствие с Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета⁽⁴⁾ (наричана по-нататък „Агенцията“), е да предостави необходимата помощ за организиране на съвместни операции в областта на връщането на държавите-членки и да определи най-добрите практики за получаване на пътни документи и извеждане на граждани на трети страни, незаконно пребиваващи на териториите на държавите-членки. Съответно Агенцията следва да гарантира, че са спазени условията за едно ефективно усилие за връщане, съгласувано между държавите-членки, като остави изпълнението и организацията на съвместните операции в областта на връщането на компетентните национални служби. В такъв случай Агенцията следва да може да използва средствата, осигурени чрез дейности на Общността в настоящото решение.
- (29) Подкрепата, предоставена от Фонда, би била по-ефикасна и по-целенасочена, ако съфинансирането на допустими дейности е основано на стратегическо многогодишно програмиране, изготвено от всяка държава-членка в диалог с Комисията.
- (30) Въз основа на стратегическите насоки, приети от Комисията, всяка държава-членка следва да подготви многогодишен програмен документ, като отчете конкретното си положение и потребности, и очертае стратегията си за развитие, която да представлява рамката за осъществяването на дейностите, посочени в годишните програми.

⁽¹⁾ Виж стр. 1 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽²⁾ Виж стр. 22 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽³⁾ Все още непубликувано в Официален вестник.

⁽⁴⁾ ОВ L 349, 25.11.2004 г., стр. 1.

- (31) В контекста на съвместното управление, както е посочено в член 53, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 г. относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности ⁽¹⁾ (наричан по-нататък „Финансовия регламент“), следва да се уточнят условията, позволяващи на Комисията да спазва задълженията си за изпълнение на общия бюджет на Европейските общности, и да се изяснят задълженията за сътрудничеството на държавите-членки. Прилагането на тези условия би позволило на Комисията да се увери, че държавите-членки използват Фонда правилно, законосъобразно и в съответствие с принципа за добро финансово управление по смисъла на член 27 и член 48, параграф 2 от Финансовия регламент.
- (32) Комисията следва да направи примерно разпределение на наличните бюджетни ангажименти, като използва обективен и прозрачен метод.
- (33) Държавите-членки следва да приемат подходящи мерки, за да гарантират правилното функциониране на системата за управление и контрол и качеството на изпълнението. За тази цел е необходимо да се определят общите принципи и необходимите функции, които всички програми да изпълняват.
- (34) В съответствие с принципите на субсидиарност и пропорционалност държавите-членки следва да носят основната отговорност за изпълнението и контрола на интервенциите на Фонда.
- (35) Задълженията на държавите-членки по отношение на системите за управление и контрол, сертифициране на разходите и предотвратяване, откриване и отстраняване на нередности и нарушения на правото на Общността следва да бъдат уточнени, за да се гарантира ефикасното и правилно изпълнение на техните многогодишни и годишни програми. В частност, що се отнася до управлението и контрола, е необходимо да се определят условията, чието спазване от държавите-членки гарантира, че системите са въведени и функционират задоволително.
- (36) Без да се засягат правомощията на Комисията по отношение на финансовия контрол, сътрудничеството между държавите-членки и Комисията в тази област следва да бъде насърчавано.
- (37) Ефективността и влиянието на дейностите, подпомагани от Фонда, също зависят от тяхната оценка и от разпространението на резултатите. Отговорностите на държавите-членки и Комисията в това отношение и механизмите за гарантиране надеждността на оценката и качеството на свързаната информация, следва да бъдат формализирани.
- (38) Дейностите следва да бъдат оценявани с оглед междинния преглед и оценката на въздействието, а процесът на оценяване следва да бъде включен в механизмите за наблюдение на проекта.
- (39) Като се има предвид значението на прозрачността на финансирането по линия на Общността, Комисията следва да предостави указания, с които да улесни потвърждаването по надлежен начин на получената помощ от всички власти, неправителствени, международни или други организации, получаващи безвъзмездна помощ от Фонда, като се отчита практиката при други правни инструменти под съвместно управление, като например Структурните фондове.
- (40) Настоящото решение създава финансова рамка за целия срок на програмата, която съставлява основната отправна точка за бюджетния орган по време на годишната бюджетна процедура съгласно точка 37 от Междунституционалното споразумение от 17 май 2006 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията за бюджетната дисциплина и доброто финансово управление ⁽²⁾.
- (41) Тъй като целите на предлаганата дейност, а именно стимулиране връщането на незаконно пребиваващи граждани на трети страни в рамките на общите стандарти и принципа на интегрирано управление на връщането, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки, а поради мащаба и въздействието на дейността могат да бъдат постигнати от Общността, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, постановен в член 5 на Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, прогласен в същия член, настоящото решение не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (42) Мерките, необходими за прилагането на настоящото решение, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽³⁾.
- (43) Тъй като някои мерки от настоящото решение са свързани със стратегически основни насоки са от общ характер предназначени да изменят несъществени елементи от настоящото решение, *inter alia*, чрез заличаване на някои от тези елементи или чрез допълване на настоящото решение с нови несъществени елементи, те следва да се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение № 1999/468/ЕО. С цел повишаване на ефикасността, при приемането на стратегическите насоки сроковете, приложими при процедурата по регулиране с контрол, следва да бъдат скрътени.
- (44) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Дания не участва в приемането на настоящото решение, следователно нито е обвързана с него, нито е обект на неговото прилагане.
- (45) В съответствие с член 3 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора

⁽²⁾ ОВ С 139, 14.6.2006 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23. Решение, изменено с Решение 2006/512/ЕО (ОВ L 200, 22.7.2006 г., стр. 11).

⁽¹⁾ ОВ L 248, 16.9.2002 г., стр. 1. Регламент, изменен с Регламент (ЕО, Евратом) № 1995/2006 (ОВ L 390, 30.12.2006 г., стр. 1).

за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, с писмо от 6 септември 2005 г., Ирландия е уведомила за желанието си да вземе участие в приемането и прилагането на настоящото решение.

- (46) В съответствие с член 3 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, с писмо от 27 октомври 2005 г. Обединеното кралство е уведомило за желанието си да вземе участие в приемането и прилагането на настоящото решение.
- (47) В съответствие с второто тире от параграф 2 от член 67 от Договора, Решение 2004/927/ЕО на Съвета от 22 декември 2004 г., което предвижда определени области, обхванати от дял IV, трета част от Договора за създаване на Европейската общност, да се регулират съгласно процедурата по член 251 от този договор ⁽¹⁾, направи процедурата по член 251 от Договора приложима в областите, обхванати от член 62, параграф 1, параграф 2, буква а) и параграф 3 и член 63, параграф 2, буква б) и параграф 3, буква б) от Договора,

ПРИЕХА НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ЦЕЛИ И ДЕЙНОСТИ

Член 1

Предмет и обхват

Настоящото решение създава за периода от 1 януари 2008 г. до 31 декември 2013 г. Европейски фонд за връщане, (наричан по-нататък „Фонда“), като част от цялостна рамка, която включва също Решение № 573/2007/ЕО, Решение № 574/2007/ЕО и Решение № .../2007/ЕО, с цел укрепване на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, и прилагане на принципа на солидарност между държавите-членки.

Настоящото решение определя целите, които Фондът си поставя, неговата дейност, наличните финансови средства, както и критериите за разпределянето на тези средства.

Настоящото решение определя правила за управление на Фонда, включително финансови такива, както и механизми за наблюдение и контрол, основани на споделяне на отговорности между Комисията и държавите-членки.

Член 2

Основни цели на Фонда

1. Основната цел на Фонда е да подкрепя усилията на държавите-членки за подобряване управлението на връщането във всичките му измерения чрез използване на понятието интегрирано управление и чрез предвиждане на съвместни действия, изпълнявани от държавите-членки или национални действия, насочени към постигане целите на Общността съгласно принципа на солидарност, при спазване на законодателството на Общността в тази област и пълно зачитане на основните права.

⁽¹⁾ ОВ L 396, 31.12.2004 г., стр. 45.

2. Фондът участва във финансирането на техническата помощ по инициатива на държавите-членки или на Комисията.

Член 3

Конкретни цели

1. Фондът допринася за изпълнението на следните конкретни цели:
- а) въвеждане и подобрене на организацията и осъществяването на интегрираното управление на връщането от държавите-членки;
 - б) засилване на сътрудничеството между държавите-членки в рамките на интегрираното управление на връщането и неговото осъществяване;
 - в) насърчаване на ефективно и единно прилагане на общи стандарти относно връщането в съответствие с развитието на политиката в тази област.
2. Интегрираното управление на връщането включва по-специално разработване и прилагане от компетентните власти на държава-членка на интегрирани планове за връщане, които
- а) се основават на изчерпателна оценка на ситуацията в държавите-членки с оглед на целевото население или конкретен проблем относно връщането и предизвикателствата, свързани с предвидените операции (като например получаването на пътни документи и други практически препятствия при връщането), като се отчита, при целесъобразност, съответната натовареност. Изчерпателната оценка се извършва в сътрудничество с всички съответни власти и партньори;
 - б) се стремят към постигане на широк набор от мерки за насърчаване на схемите за доброволно връщане на граждани на трети страни, в частност тези, които по принцип или вече не отговарят на изискванията за влизане и престой на нейната територия и, при необходимост, за изпълнение на операции по принудително връщане спрямо тези лица при пълно спазване на хуманитарните принципи и зачитане на достойнството им;
 - в) включват планиране и/или график и, където е целесъобразно, предвиждат механизъм за периодично оценяване, който позволява промени в планирането и оценката на практическото въздействие на плана, както и
 - г) включват, когато държавите-членки считат за целесъобразно, мерки за улесняване на сътрудничеството между компетентните административни, правоприлагащи и съдебни органи, при целесъобразност, на различни равнища на управление.
3. Интегрираните планове за връщане са насочени предимно към постигане на ефективно и трайно връщане чрез дейности като

осигуряване на полезна информация преди заминаването, организиране на пътуването, превоз до държавата на връщане както при доброволното, така и при принудителното връщане. За насърчаване на доброволното връщане може да се предвидят, доколкото е възможно, стимули за доброволно връщани лица, като например помощ при връщане.

Ако държавите-членки сметат за целесъобразно, те може да предвидят оказване на подкрепа във връзка с приемането и реинтеграцията.

Член 4

Допустими дейности в държавите-членки

1. По отношение на целта, определена в член 3, параграф 1, буква а), Фондът подпомага следните дейности в държавите-членки:

- а) създаване или подобряване на ефективното, стабилно и продължително оперативно сътрудничество между властите на държавите-членки и консулските и имиграционните служби на трети страни с оглед получаване на пътни документи за връщане на граждани на трети страни и гарантиране на бързо и успешно извеждане;
- б) насърчаване намирането на начини и средства за осигуряване на информация относно връщането възможно най-рано в хода на процедурите за убежище и имиграция, и индивидуално насърчаване на гражданите на трети страни да се възползват от възможността за доброволно връщане;
- в) подпомагане на доброволното връщане на граждани на трети страни, по-специално чрез програми за подпомагане на доброволното връщане с оглед осигуряване на ефективно и трайно връщане;
- г) изграждане на механизми за сътрудничество между различни нива на националните, регионалните, местните, градските и други обществени власти, които позволяват на длъжностните лица бързо да получават информация за друг опит и практики и при възможност да обединят своите ресурси;
- д) опростяване и извършване на принудително връщане на граждани на трети страни, които по принцип или вече не отговарят на изискванията за влизане и престой, с оглед укрепване на надеждността на политиките в областта на имиграцията и намаляване на периода на задържане на лица, очакващи принудително извеждане.

2. По отношение на целта, определена в член 3, параграф 1, буква а), Фондът подпомага следните дейности в държавите-членки:

- а) сътрудничество при събирането и предоставянето на информация относно страната на произход, предишно пребиваване или транзит на потенциални лица, които ще бъдат връщани;
- б) сътрудничество при създаването на ефективни, стабилни и продължителни работни отношения между властите на

държавите-членки и консулските и имиграционни служби на трети страни с цел улесняване на консулската помощ при получаването на пътни документи за връщане на граждани на трети страни и гарантиране на бързо и успешно извеждане;

- в) създаване на съвместни интегрирани планове за връщане и тяхното прилагане, включително съвместни програми за доброволно връщане за конкретни страни или региони на произход, предишно пребиваване или транзит;
- г) проучване на текущата ситуация и възможностите за задълбочаване на административното сътрудничество между държавите-членки в областта на връщането, както и на ролята, която могат да изпълняват международните и неправителствените организации в този контекст;
- д) обмен на информация и най-добри практики, подкрепа и консултиране при връщане на особено чувствителни групи;
- е) организиране на семинари за практикуващи лица относно най-добрите практики, като се набляга на конкретни трети страни и/или региони;
- ж) съвместни мерки, позволяващи обратното приемане на лица в страни на произход, предишно пребиваване или транзит;
- з) съвместно разработване на действия за гарантиране трайното връщане на лица в страната на произход или предишно пребиваване.

3. По отношение на целта, определена в член 3, параграф 1, буква в), Фондът подпомага следните дейности в държавите-членки:

- а) подобряване на капацитета на компетентните власти за взимане на целесъобразни решения относно връщането във възможно най-кратък срок;
- б) подобряване на капацитета на компетентните административни власти за бързо изпълнение/прилагане на решения за връщане при пълно зачитане на човешкото достойнство и съответните европейски стандарти за сигурност при изпълнение на такива операции;
- в) повишаване на капацитета на съдебните органи за по-бързо обработване на обжалваните решения за връщане;
- г) организиране на семинари и съвместно обучение за персонала на компетентните национални, регионални, местни, градски и други компетентни административни правоприлагащи и съдебни органи относно правните и практическите аспекти на операциите в областта на връщането;
- д) подобряване на капацитета на компетентните административни власти за ефективно изпълнение на механизмите за взаимно признаване и съвместните операции в областта на връщането, включително препоръките, оперативните стандарти и най-добрите практики, определени от Агенцията в областта на връщането.

4. Предвидените в параграфи 1, 2 и 3 дейности в частност насърчават прилагането на разпоредбите от съответното законодателство на Общността в областта на общата европейска политика за имиграция и връщане.

Член 5

Допустими мерки в държавите-членки

Подкрепяните дейности може да включват следните мерки:

1. При всички случаи на връщане обща информация за връщането, предоставяна на граждани на трети страни, консултиране на физически лица относно възможностите за доброволно връщане, разходи за превод, набавяне на безусловно необходими пътни документи, разходи за необходимите медицински прегледи преди връщането, разходи за път и храна на връщаните лица и конвоя, включително медицински персонал и устни преводачи, настаняване на конвоя, включително медицински персонал и устни преводачи, разходи за транспортиране в държавата-членка и до страната на връщане, и сътрудничество с властите на страната на произход, предишно пребиваване или транзит;
2. При всички случаи на връщане, оказване на специфична помощ на уязвими лица като непълнолетни, непридружени непълнолетни, лица с увреждания, възрастни хора, бременни жени, самотни родители с непълнолетни деца, както и лица, които са били жертва на изтезание, изнасилване или други сериозни форми на психологическо, физическо или сексуално насилие;
3. Освен това, в случай на принудително връщане на граждани на трети страни, които по принцип или вече не отговарят на изискванията за влизане и престой, разходи за път, храна и временно настаняване на връщани лица и техния конвой от участващата държава-членка до организиращата държава-членка преди заминаването в случай на съвместни операции в областта на връщането;
4. Освен това, в случай на доброволно връщане на граждани на трети страни които по принцип или вече не отговарят на изискванията за влизане и престой, оказване на помощ на връщаните лица при подготовката на връщането, както и по отношение на съществените разходи преди връщането;
5. Освен това, в случай на доброволно връщане на граждани на трети страни, които не са задължени да напуснат територията на държавата-членка и в други случаи, когато държавите-членки считат за целесъобразно, ограничен финансов принос за първоначалните разходи след връщането, транспортиране на личните вещи на връщаното лице, подходящо временно настаняване за първите дни след пристигането в страната на връщане, в приемен център или в хотел, ако е необходимо, обучение и помощ за намиране на работа и ограничена подкрепа за стартиране на икономическа дейност, когато е целесъобразно;
6. Образование и обучение на персонала на компетентните административни, правоприлагащи и съдебни органи, командироване на персонал от същите категории от други държави-членки за осигуряване на ефективно и единно прилагане на общи стандарти относно връщането и

спазването на задълженията по международни правни инструменти относно третирането на връщани лица, и засилване на сътрудничеството, както и на мисиите за оценка на резултатите от политиките в областта на връщането в трети страни;

7. В случай на оперативно сътрудничество с консулски или имиграционни служби на трети страни с оглед получаването на пътни документи и гарантирането на бързи процедури по извеждане, разходи за път и настаняване в държавите-членки на персонала на властите и службите, отговарящи за идентификацията на гражданите на трети страни и проверката на пътните им документи;
8. В случай на мерки за реинтеграция на граждани на трети страни, които не са задължени да напуснат територията на държавата-членка, парични стимули и други краткосрочни мерки, необходими за стартирането на процеса на реинтеграция с цел постигане на личностно развитие на връщаното лице, като обучение, помощ при настаняване и намиране на работа, подкрепа за стартиране на икономическа дейност, и помощ и консултиране в периода след връщането;
9. В случай на мерки за реинтеграция на граждани на трети страни, които по принцип или вече не отговарят на изискванията за влизане и престой, когато държавите-членки считат за целесъобразно, парични стимули и други краткосрочни мерки, необходими за стартирането на процеса на реинтеграция с цел постигане на личностно развитие на връщаното лице, като обучение, помощ при настаняване и намиране на работа, подкрепа за стартиране на икономическа дейност, и помощ и консултиране в периода след връщането, както и мерки, позволяващи на държавите-членки да предложат подходящи механизми за посрещане на връщаните в трети страни лица.

Член 6

Дейности на Общността

1. По инициатива на Комисията до 7 % от наличните средства на Фонда могат да се използват за финансиране на транснационални дейности или дейности в интерес на Общността като цяло (наричани по-нататък „дейности на Общността“), отнасящи се до политиката за връщане и мерките, приложими за целевите групи по член 7.
2. За да бъдат допустими за финансиране, дейностите на Общността по-конкретно трябва:
 - а) да способстват за сътрудничеството в рамките на Общността относно прилагането на общностното право и добрите практики;
 - б) да способстват за създаването на транснационални мрежи за сътрудничество и пилотни проекти, основаващи се на транснационални партньорства между организации, намиращи се в две или повече държави-членки, които имат за цел да стимулират нововъведенията, да улесняват обмена на опит и добри практики, и да подобряват качеството на политиката за връщане;
 - в) да подпомагат транснационалните разяснителни кампании;

- г) да подпомагат проучванията, разпространението и обмена на информацията относно добрите практики и всички други аспекти на политиката за предоставяне на убежище, включително използването на най-съвременни технологии, по-специално да насърчават повече сравнителни изследвания относно въздействието на минали и настоящи програми за връщане;
- д) да подпомагат пилотни проекти и проучвания, изследващи възможността за нови форми на сътрудничество в рамките на Общността и за развитие на общностното право в тази област;
- е) да подпомагат разработването и прилагането от страна на държавите-членки на общи статистически инструменти, методи и показатели за измерване развитието на политиката в областта на връщането, в частност с оглед разпространение на статистики, съдържащи данни с разбивка за доброволното и принудителното връщане;
- ж) да подпомагат създаването и редовното актуализиране в сътрудничество с Агенцията на общо ръководство за най-добри практики в областта на връщането, включително относно конвоите;
- з) да предоставят помощни услуги на държавите-членки в случай на надлежно обосновани спешни ситуации, изискващи неотложни действия.

3. Годишната работна програма, определяща приоритетите в дейностите на Общността, се приема в съответствие с процедурата, посочена в член 52, параграф 2.

Член 7

Целеви групи

1. По смисъла на настоящото решение целевите групи включват:
- а) всички граждани на трети страни, които все още не са получили окончателно отрицателно решение във връзка с молбата си за международна закрила в определена държава-членка и които могат да решат да се възползват от доброволното връщане, при условие че не са получили ново гражданство и не са напуснали територията на тази държава-членка;
- б) всички граждани на трети страни, които се ползват от определен вид международна закрила по смисъла на Директива 2004/83/ЕО или временна закрила по смисъла на Директива 2001/55/ЕО в държава-членка и които могат да решат да се възползват от доброволното връщане, при условие че не са получили ново гражданство и не са напуснали територията на тази държава-членка;
- в) всички граждани на трети страни, които по принцип или вече не отговарят на изискванията за влизане и/или престой в държава-членка и които, задължени да напуснат

територията на държавата-членка, може да се възползват от доброволното връщане;

- г) всички други граждани на трети страни, които по принцип или вече не отговарят на изискванията за влизане и/или престой в държава-членка.

2. Гражданин на трета страна означава всяко лице, което не е гражданин на Съюза по смисъла на член 17, параграф 1 от Договора.

ГЛАВА II

ПРИНЦИПИ НА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ПОМОЩ

Член 8

Взаимно допълване, съответствие и съвместимост

1. Фондът предоставя помощ, която допълва националните, регионалните и местните дейности, като интегрира в тях приоритетите на Общността.
2. Комисията и държавите-членки гарантират, че предоставената от Фонда и държавите-членки помощ е в съответствие с дейностите, политиките и приоритетите на Общността. По-конкретно това съответствие се отбелязва в многогодишната програма, спомената в член 19.
3. Финансираните от Фонда операции са в съответствие с разпоредбите на Договора и приетите съгласно тях актове.

Член 9

Програмиране

1. Целите на Фонда се осъществяват в рамките на многогодишен програмнен период от 2008 до 2013 г., който подлежи на междинен преглед в съответствие с член 22. Многогодишната програмна система включва приоритетите и процес на управление, вземане на решения, одитиране и сертифициране.
2. Одобрените от Комисията многогодишни програми се осъществяват посредством годишни програми.

Член 10

Интервенция на принципите на субсидиарност и пропорционалност

1. За изпълнението на многогодишните и годишните програми, посочени в членове 19 и 21, са отговорни държавите-членки на съответното териториално ниво, в съответствие с институционалната система, която е специфична за всяка държава-членка. Тази отговорност се упражнява в съответствие с настоящото решение.
2. Във връзка с разпоредбите за одит средствата, използвани от Комисията и от държавите-членки, варират в зависимост от степента на участие на Комисията. Същият принцип се прилага и относно разпоредбите за оценяване, и докладите за многогодишните и годишните програми.

Член 11

Методи за изпълнение

1. Отпуснатият от Общността бюджет за Фонда се изпълнява в съответствие с член 53, параграф 1, буква б) от Финансовия регламент, с изключение на дейностите на Общността, споменати в член 6 и техническата помощ по член 16 на настоящото решение.
2. Комисията упражнява своята отговорност по изпълнението на общия бюджет на Европейските общности чрез:
 - а) проверка на наличието и правилното функциониране на системи за управление и контрол в държавите-членки в съответствие с описаните в член 32 процедури;
 - б) прекъсване или временно преустановяване на всички или част от плащанията в съответствие с членове 41 и 42, ако националните системи за управление и контрол не изпълняват функцията си, и чрез прилагане на каквато и да е друга необходима финансова корекция в съответствие с описаните в членове 45 и 46 процедури.

Член 12

Партньорство

1. Всяка държава-членка създава, в съответствие с текущите национални правила и практики, партньорство с органите и организациите, участващи в изпълнението на многогодишната програма, или способни да допринесат за нейното развитие според съответната държава-членка.

Такива органи и организации може да включват компетентните регионални, местни, градски и други административни органи, международни организации особено ВКБООН и органи, които представляват гражданското общество, като неправителствени организации или социални партньори.

2. Партньорството се осъществява при пълно зачитане на съответната институционална, правна и финансова компетентност на всяка категория партньори.

ГЛАВА III

ФИНАНСОВА РАМКА

Член 13

Общи ресурси

1. Финансовият пакет за изпълнение на настоящото решение от 1 януари 2008 г. до 31 декември 2013 г. се определя на 676 милиона EUR.
2. Годишните отпуснати средства за Фонда се одобряват от бюджетния орган според границите, определени във финансовата рамка.
3. Комисията прави примерно годишно разпределение по държави-членки в съответствие с определените в член 14 критерии.

Член 14

Годишно разпределение на средства за допустими дейности в държавите-членки

1. Всяка държава-членка получава фиксирана сума от 300 000 EUR от годишно отпусканата за Фонда сума.

Тази сума се определя на 500 000 EUR годишно за периода от 2008 до 2013 г. за държавите, които са се присъединили към Европейския съюз на 1 май 2004 г.

Тази сума се определя на 500 000 EUR годишно за държавите-членки, които се присъединяват към Европейския съюз в периода от 2007 до 2013 г., и покрива остатъка от периода от 2008 до 2013 г., считано от годината след тяхното присъединяване.

2. Остатъкът от наличните годишни ресурси се разпределя между държавите-членки, както следва:

- а) 50 % пропорционално на броя граждани на трети страни, които по принцип или вече не отговарят на изискванията за влизане и престой на територията на държавата-членка и по отношение на които през последните три години е издадено решение за връщане съгласно национално и/или общностното законодателство, т.е. административно или съдебно решение или акт, в което се посочва или декларира незаконният характер на престоя и се налага задължение да връщане;

- б) 50 % пропорционално на броя на гражданите на трети страни, които през последните три години са напуснали територията на държавата-членка вследствие на административна или съдебна заповед за напускане, независимо дали доброволно или принудително.

3. Гражданите на трети страни, посочени в параграф 2, не включват:

- а) граждани на трети страни които, намиращи се в транзитна зона на държава-членка, са получили отказ за влизане;

- б) граждани на трети страни, които трябва да бъдат върнати от една държава-членка в друга държава-членка, в частност съгласно Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета от 18 февруари 2003 г. за установяване на критерии и механизми за определяне на държава-членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета държава ⁽¹⁾.

4. За референтни стойности се приемат последните статистически данни, осигурени от Комисията (Евростат) въз основа на данни, предоставяни от държавите-членки в съответствие с Общностното право.

Когато държавите-членки не са предоставили на Комисията (Евростат) съответните статистики, те осигуряват предварителни данни във възможно най-кратък срок.

⁽¹⁾ ОВ L 50, 25.2.2003 г., стр. 1.

Преди да приеме тези данни за референтни стойности, Комисията (Евростат) оценява качеството, съпоставимостта и пълнотата на статистическата информация в съответствие с нормалните процедури на работа. По искане на Комисията (Евростат), държавите-членки ѝ предоставят цялата необходима информация за извършване на гореспоменатото.

Член 15

Структура на финансиране

1. Финансовото участие на Фонда се осъществява под формата на безвъзмездни помощи.
2. Подпомаганите от Фонда дейности са с нестопанска цел, съфинансират се от публични или частни източници, като финансирането им от други източници, обхванати от общия бюджет на Европейския съюз, не е допустимо.
3. Отпусканите от Фонда суми представляват допълнение към публични или еквивалентни разходи, отпуснати от държавите-членки за мерките, предмет на настоящото решение.
4. Участието на Общността в подпомагани проекти, що се отнася до дейности, изпълнявани в държавите-членки съгласно член 3, не надвишава 50 % от общите разходи за определена дейност.

Това участие може да се увеличи до 75 % за проекти, свързани с конкретни приоритети, които са набелязани в стратегическите насоки, определени в член 18.

Участието на Общността се увеличава до 75 % в държавите-членки, които се ползват от Кохезионния фонд.

5. В рамките на изпълнението на националното програмиране съгласно глава IV държавите-членки подбират проекти за финансиране въз основа на следните минимални критерии:

- a) състоянието и потребностите в държавата-членка;
- b) съотношението себестойност/ефективност на разходите, *inter alia* предвид броя лица, обхванати от проекта;
- b) опитът, експертните умения, надеждността и финансовото участие на организацията, кандидатстваща за финансиране, както и на всяка организация партньор;
- г) степента на допълване между проектите и други дейности, финансирани от общия бюджет на Европейския съюз, или включени в рамките на национални програми.

6. По правило финансовата помощ на Общността, отпускана за подпомагани от Фонда дейности, се предоставя за период, не по-дълъг от три години, при условие, че се изготвят периодични отчетни доклади.

Член 16

Техническа помощ по инициатива на Комисията

1. По инициатива на и/или от името на Комисията Фондът може да финансира до горна граница от 500 000 EUR от годишния си бюджет подготвителни мерки, мерки за наблюдение, за административно и техническо обслужване, както и мерки за оценка, одит и инспекции, необходими за прилагането на настоящото решение.
2. Тези дейности включват:
 - a) проучвания, оценки, експертни доклади и статистики, включително такива от общ характер, свързани с дейността на Фонда;
 - b) мерки за информиране на държавите-членки, крайните бенефициери и широката общественост, включително разяснителни кампании и изграждане на обща база данни за проекти, финансирани по линия на Фонда;
 - b) изграждането, функционирането и осъществяването на взаимовръзка между електронни системи за управление, наблюдение, инспекция и оценка;
 - г) разработването на обща рамка за оценка и наблюдение, както и на системи от показатели, които при целесъобразност отчитат националните показатели;
 - д) въвеждане на подобрения в методите за оценка, както и обмен на информация относно практики в тази област;
 - e) мерки с цел осигуряване на информация и обучение на органите, определени от държавите-членки в съответствие с член 25, в допълнение към усилията на държавите-членки за предоставяне на общи указания на същите органи съгласно член 31, параграф 2.

Член 17

Техническа помощ по инициатива на държави-членки

1. По инициатива на съответната държава-членка Фондът може да финансира за всяка годишна програма подготвителни мерки, мерки за управление, наблюдение, оценка, информация и контрол, както и мерки за повишаване на административния капацитет с оглед изпълнение на дейностите по Фонда.
2. Годишната сума, определена за техническа помощ, не може да надхвърли:
 - a) за периода 2008 до 2010 г. 7 % от общата годишна сума на съфинансирането, отпуснато на държавата-членка, плюс 30 000 EUR; и
 - b) периода от 2011 до 2013 г. 4 % от общата годишна сума на съфинансирането, отпуснато на държавата-членка, плюс 30 000 EUR.

ГЛАВА IV

Член 19

ПРОГРАМИРАНЕ

Подготовка и одобряване на националните многогодишни програми

Член 18

Приемане на стратегически насоки

1. Комисията приема стратегически насоки, определящи рамка за дейността на Фонда, като взема под внимание напредъка в развитието и прилагането на законодателството на Общността в областта на връщането и мерките, предприемани от Общността в областта на незаконната имиграция, както и примерното разпределение на финансовите средства на Фонда за периода на многогодишната програма.

2. Тези насоки по-специално привеждат в действие, за всяка от целите на Фонда, посочени в член 3, параграф 1, букви а) и б), приоритетите на Общността с оглед насърчаване на:

- а) връщането на граждани на трети страни, които не притежават паспорти или други документи за самоличност;
- б) връщането на граждани на трети страни, които не попадат в приложното поле на споразуменията за обратно приемане или националните двустранни споразумения за обратно приемане, с оглед утвърждаване на задължението на дадена държава за обратно приемане на собствени граждани съгласно международното право;
- в) връщането в определена страна на граждани на трети страни и лица без гражданство, които са дошли от тази страна или са пребивавали в нея не в качеството на нейни граждани;
- г) връщането на лица, които не са задължени да напуснат територията на държавите-членки, като търсещи убежище, които все още не са получили отрицателно решение, и лица, ползващи се от вид международна закрила по смисъла на Директива 2004/83/ЕО или временна закрила по смисъла на Директива 2001/55/ЕО;
- д) връщането на особено уязвима група.

Тези насоки по-специално привеждат в действие, за всяка от целите на Фонда, посочени в член 3, параграф 1, буква в), приоритетите на Общността с оглед насърчаване на познаването на общите стандарти в Европейския съюз и интегрирането на тези стандарти в ежедневните процеси на управление на връщането в административните власти на държавите-членки.

3. Комисията приема стратегическите насоки за многогодишния програмен период до 31 юли 2007 г. най-късно.

4. Стратегическите насоки се приемат в съответствие с регулаторната процедура с контрол, посочена в член 52, параграф 3. Веднъж приети, тези стратегически насоки се добавят като приложение към настоящото решение.

1. Всяка държава-членка предлага, въз основа на споменатите в член 18 стратегически насоки, проект за многогодишна програма, който се състои от следните елементи:

- а) описание на текущото състояние в държавата-членка с оглед принципа на интегрирано управление на връщането, сътрудничеството с консулските и имиграционните служби на трети страни, мерките и политиките за доброволно и принудително връщане, с разбивка на данните, доколкото са налични, за доброволното и принудителното връщане, подхода към мерките за реинтеграция и трайния характер на връщането, изграждането на капацитет на компетентните административни и съдебни органи и сътрудничество с други държави-членки във връзка с горепосоченото;
- б) анализ на потребностите във въпросната държава-членка във връзка със сътрудничеството с консулските и имиграционните служби на трети страни, мерките и политиките, свързани с доброволното и принудителното връщане, подхода към мерките за реинтеграция и трайния характер на връщането, изграждането на капацитет на компетентните административни и съдебни органи и сътрудничество с други държави-членки във връзка с горепосоченото с указване на оперативните цели за задоволяване на потребностите по време на периода, обхванат от многогодишната програма;
- в) представяне на подходяща стратегия за постигане на споменатите цели с указване на приоритетите при осъществяването им, както и описание на дейностите, предвидени за изпълнение на тези приоритети;
- г) данни за съвместимостта на тази стратегия с други регионални, национални и общностни инструменти;
- д) информация за приоритетите и конкретните им цели. Тези цели се изразяват количествено чрез ограничен брой показатели за изпълнение, постигнати резултати и въздействие, при отчитане на принципа на пропорционалност. Показателите трябва да позволяват да се определи постигнатият спрямо изходното състояние напредък, както и ефективността на поставените цели при осъществяване на приоритетите;
- е) описание на избрания подход при прилагане принципа на партньорство, определен в член 12;
- ж) проект за план за финансиране, в който се определя за всеки приоритет и за всяка година предлаганото финансово участие на Фонда, както и общият размер на общественото или частно съфинансиране;
- з) разпоредбите, установени, за да се гарантира публичност на многогодишната програма.

2. Държавите-членки внасят многогодишната си програма най-късно до четири месеца, след като Комисията предостави стратегическите насоки.

3. За да одобри проекта за многогодишна програма, Комисията разглежда:

- a) съвместимостта на многогодишните проектопрограми с целите на Фонда и стратегическите насоки, определени в член 18;
- б) основателността на дейностите, предвидени в проекта на многогодишната програма, от гледна точка на предлаганата стратегия;
- в) съответствието на многогодишните проектопрограми с механизмите за управление и контрол, определени от държавата-членка във връзка с осъществяването на интервенциите на Фонда, с разпоредбите на настоящото решение;
- г) съответствието на многогодишната проектопрограмата с правото на Общността, по-специално с правото на Общността, целящо да гарантира свободното движение на лица в съчетание с пряко свързаните съпътстващи мерки относно контрола на външните граници, убежището и имиграцията.

4. Когато Комисията прецени, че даден проект за многогодишна програма е несъвместим със стратегическите насоки и/или не съответства на разпоредбите на настоящото решение относно системите за управление и контрол, или на правото на Общността, тя приканва държавата-членка да предостави цялата необходима допълнителна информация и, ако е целесъобразно, да внесе съответните изменения в предложената многогодишната проектопрограма.

5. Комисията одобрява всяка многогодишна програма в тримесечен срок от нейното официално внасяне, по реда на процедурата, посочена в член 52, параграф 2.

Член 20

Преразглеждане на многогодишната програма

1. По инициатива на съответната държава-членка или на Комисията многогодишната програма се преразглежда и при необходимост в нея се внасят изменения за остатъка от програмния период с цел съобразяване в по-голяма степен или в по-различен аспект с приоритетите на Общността. Многогодишните програми могат да бъдат преразгледани и от гледна точка на извършено оценяване и/или вследствие на срещнати трудности при нейното изпълнение.

2. Комисията приема решение, с което се одобряват измененията в многогодишната програма, във възможно най-кратък срок след официалното подаване на искане от съответната държава-членка. Преразглеждането на многогодишната програма се извършват по реда на посочената в член 52, параграф 2 процедура.

Член 21

Годишни програми

1. Одобрената от Комисията многогодишна програма се осъществява посредством годишни работни програми.

2. Комисията предоставя на държавите-членки най-късно до 1 юли всяка година прогноза за сумите, които ще им бъдат

отпуснати за следващата година в рамките на общия размер на определените за Фонда средства според годишната бюджетна процедура, като тези суми се изчисляват по реда на член 14.

3. Най-късно до 1 ноември всяка година държавите-членки представят на Комисията проект за годишна програма за следващата година, изготвен в съответствие с многогодишната програма и състоящ се от следните елементи:

- a) общите правила за подбор на проекти за финансиране по годишната програма;
- б) описание на дейностите за подпомагане по годишната програма;
- в) предложеното финансово разпределение на средствата на Фонда между различните дейности по програмата; както и исканата сума за техническа помощ по член 17 за целите на изпълнението на годишната програма.

4. Чрез дерогация от параграф 3, държавите-членки представят годишните проектопрограми за 2008 г. на Комисията до 1 март 2008 г.

5. Когато разглежда проекта за годишна програма на държава-членка, Комисията взема под внимание окончателния размер на средствата, отпуснати на Фонда според бюджетната процедура.

В едномесечен срок от официалното внасяне на проекта Комисията информира държавата-членка дали може да го одобри, или не. В случай че проектът за годишна програма е несъвместим с многогодишната програма, Комисията приканва държавата-членка да предостави цялата необходима информация и, когато е целесъобразно, да внесе съответните изменения в предложената годишна проектопрограма.

Комисията приема решението за финансиране, одобряващо годишната програма, най-късно до 1 март на съответната година. Решението указва размера на сумата, отпусната на държавата-членка, и периода, за който разходите са допустими.

6. С цел преодоляване на надлежно обосновани спешни ситуации, които не е могло да бъдат предвидени към момента на одобряване на годишната програма и изискват неотложни действия, държава-членка може да преразпредели до 10 % от финансовото разпределение на отпуснатите от Фонда средства между посочените в годишната програма дейности, или да пренасочи до 10 % от разпределението към други дейности в съответствие с настоящото решение. Комисията бива уведомена за измененията в годишната програма.

Член 22

Междинен преглед на многогодишната програма

1. Комисията прави преглед на стратегическите насоки и при необходимост приема, най-късно на 31 март 2010 г., нови стратегически насоки за периода от 2011 до 2013 г.

2. В случай че такива стратегически насоки бъдат приети, всяка държава-членка преразглежда многогодишната си програма и ако е целесъобразно, внася изменения в нея.

3. Разпоредбите на член 19 относно подготовката и одобряването на многогодишните национални програми се прилагат *mutatis mutandis* относно подготовката и одобряването на изменените многогодишни програми.

4. Изменените стратегически насоки се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 52, параграф 3.

ГЛАВА V

СИСТЕМИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ И КОНТРОЛ

Член 23

Прилагане

Комисията отговаря за прилагането на настоящото решение и за целта приема необходимите правила.

Член 24

Общи принципи на системите за управление и контрол

Системите за управление и контрол на многогодишните програми, приети от държавите-членки, включват следното:

- а) определяне на функциите на организациите, свързани с управлението и контрола, и разпределение на функциите в рамките на всяка организация;
- б) спазване принципа на разделение на функциите между и в рамките на тези организации;
- в) достатъчни ресурси за всяка организация с оглед изпълнение на функциите, които са й били отредени за периода на осъществяване на съфинансираните от Фонда дейности;
- г) процедури за гарантиране на правилността и редовността на разходите, декларирани според многогодишните програми;
- д) надеждни счетоводни системи, системи за наблюдение и финансова отчетност в електронен вид;
- е) система за отчетност и наблюдение в случаите, когато отговорната организация делегира изпълнението на задачите си на друга;
- ж) процедурни ръководства относно функциите, които ще бъдат изпълнявани;
- з) механизми за извършване на одит на функционирането на системата;
- и) системи и процедури за осигуряване на надеждна одитна пътека;
- й) процедури за отчетност и наблюдение за нередности и възстановяване на неоснователно изплатени суми.

Член 25

Определяне на органите

1. С цел изпълнение на многогодишната и годишните си програми, държавата-членка определя, както следва:

- а) отговорен орган: функционална структура на държавата-членка, национален обществен орган или организация, определени от държавата-членка, или частноправен субект на държавата-членка, изпълняващ обществени функции, който отговаря за управлението на многогодишната и годишните програми, подпомагани от Фонда, и осигурява цялата комуникация с Комисията;
- б) сертифициращ орган: национален обществен орган или организация, или лице, действало в качеството на такава организация или орган, определени от държавата-членка да заверяват декларациите за разходите и заявленията за плащане, преди те да бъдат изпратени до Комисията;
- в) одитен орган: национален обществен орган или организация, при условие, че е функционално независим от отговорния орган и сертифициращия орган, определен от държавата-членка и отговарящ за проверката на ефективното функциониране на системата за управление и контрол;
- г) когато е целесъобразно, упълномощен орган.

2. Държавата-членка определя правила, уреждащи нейните отношения с органите, посочени в параграф 1, както и отношенията на тези органи с Комисията.

3. Съгласно член 24, буква б), някои или всички органи, посочени в параграф 1 от настоящия член, могат да представляват част от една и съща организация.

4. Редът за прилагане на членове 26–30 се приема от Комисията в съответствие с процедурата, посочена в член 52, параграф 2.

Член 26

Отговорен орган

1. Отговорният орган следва да отговаря на следните минимални условия. Той:

- а) е юридическо лице, освен ако е функционална структура на държавата-членка;
- б) разполага с необходимата инфраструктура за добра комуникация с широк обхват от потребители, както и с отговорните организации на останалите държави-членки и Комисията;
- в) работи в административна среда, която му предоставя възможност да изпълнява задачите си правилно, като избягва всякакви конфликти на интереси;
- г) е в състояние да прилага нормите за управление на фондовете на Общността;

- д) разполага с финансови и управленски ресурси, съответстващи на обема на средствата на Общността, които следва да управлява;
- е) разполага със служители, които имат необходимата професионална квалификация за извършване на административна дейност в международни условия.
2. Държавата-членка предоставя на отговорния орган достъпно финансиране, така че той да може да продължи да изпълнява задачите си правилно през периода от 2008 до 2013 г.
3. Комисията може да подпомага държавите-членки в обучението на служители, в частност предвид правилното прилагане на глави V–IX.

Член 27

Задачи на отговорния орган

1. Отговорният орган отговаря за управлението и изпълнението на многогодишната програма в съответствие с принципа за стабилно финансово управление.

В частност той:

- а) се допитва до партньорите съгласно член 12;
- б) внася в Комисията предложения за многогодишна и годишни програми, посочени в членове 19 и 21;
- в) организира и публикува покани за търгове и предложения, ако е целесъобразно;
- г) организира процедури за подбор и възлагане при дейности за съфинансиране от Фонда в съответствие с принципите, изложени в член 15, параграф 5;
- д) получава плащания, извършени от Комисията, и извършва плащания за крайните бенефициери;
- е) осигурява съгласуваност и взаимно допълване между съфинансиране от Фонда и от други национални и общностни финансови инструменти;
- ж) наблюдава предоставянето на съфинансирани продукти и услуги, проверява дали заявените за дейностите разходи са били действително извършени, и спазва общностните и националните разпоредби;
- з) следи за прилагането на система за въвеждане и съхранение в електронен вид на счетоводната документация за всяка дейност от годишните програми, както и за събирането на данни за изпълнението, необходими за финансовото управление, наблюдение, контрол и оценка;
- и) следи крайните бенефициери и другите организации, участващи в изпълнението на съфинансираните от Фонда

дейности, да поддържат отделна счетоводна система или отделна счетоводна сметка за всички трансакции, свързани с дейността, без да се засягат националните счетоводни норми;

- й) следи оценяването на многогодишните програми, посочено в член 49, да се извършва в сроковете, определени в член 50, параграф 2 и да отговаря на стандартите за качество, договорени между Комисията и държавата-членка;
- к) въвежда процедури, гарантиращи, че всички документи, свързани с разходите и одитите, необходими за осигуряване на съответната одитна пътека, се водят съгласно изискванията, посочени в член 43;
- л) следи одитният орган да получава за целите на извършване на одитите, посочени в член 30, параграф 1, цялата необходима информация за прилаганите управленски процедури и съфинансираните от Фонда проекти;
- м) следи сертифициращият орган да получава за целите на сертифицирането цялата необходима информация за процедурите и проверките, които се извършват във връзка с разходите;
- н) съставя и внася в Комисията междинни и окончателни доклади за изпълнението на годишните програми, декларации за разходите, заверени от сертифициращия орган, и когато е подходящо декларации за възстановяване на разходи;
- о) извършва информационна и консултантска дейност; и разпространява резултатите от подпомаганите дейности;
- п) сътрудничи на Комисията и отговорните органи в останалите държави-членки;
- р) проверява изпълнението на посочените в член 33, параграф 6 насоки от крайните бенефициери.

2. Управленските дейности на отговорния орган за проекти, изпълнявани в държавите-членки, могат да се финансират в рамките на договореностите за техническа помощ, посочени в член 16.

Член 28

Делегиране на задачи от отговорния орган

1. Когато всички или някои от задачите на отговорния орган се делегират на упълномощен орган, отговорният орган определя обхвата на делегираните задачи и установява подробни процедури за изпълнението на делегираните задачи, съгласно условията, посочени в член 26.

2. Тези процедури включват предоставяне на отговорния орган на редовна информация относно ефективното изпълнение на делегираните задачи и описание на използваните средства.

Член 29

Сертифициращ орган

1. Сертифициращият орган:

- a) удостоверява, че:
 - i) декларацията за разходите е точна и е съставена въз основа на надеждни счетоводни системи и подлежащи на проверка оправдателни документи,
 - ii) декларираните разходи съответстват на приложимите общностни и национални разпоредби и са извършени в рамките на дейности, подбрани в съответствие с критерии, приложими за програмата и съответстващи на общностните и националните разпоредби;
- б) за целите на сертифицирането следи дали е получил необходимата информация от отговорния орган относно процедурите и проверките, извършвани във връзка с разходите, включени в декларациите за разходи;
- в) за целите на сертифицирането отчита резултатите от всички одити, извършени от или под ръководството на одитния орган;
- г) води счетоводна документация в електронен вид за разходите, декларирани пред Комисията;
- д) следи за възстановяването на всички средства на Общността, за които е установено, че са били изплатени неоснователно вследствие на установени нередности, както и на лихвите, когато е целесъобразно, като води сметка за подлежащите на възстановяване суми и внася възстановените суми в общия бюджет на Европейските общности, приспадайки ги, когато е възможно, от следващата декларация за разходи.

2. Дейностите на сертифициращия орган по проекти, изпълнявани в държавите-членки, могат да се финансират в рамките на договореностите за техническа помощ, посочени в член 17, при условие, че се спазят прерогативите на този орган, описани в член 25.

Член 30

Одитен орган

1. Одитният орган:

- a) следи за извършването на одити за проверка на ефективното функциониране на системата за управление и контрол;
- б) следи за извършването на одити на дейности на основата на подходяща извадка за проверка на декларираните разходи; извадката представлява не по-малко от 10 % от общите допустими разходи за всяка годишна програма;

- в) внася в Комисията в срок до шест месеца след одобряването на многогодишната програма одитна стратегия, включваща организациите, които ще извършват посочените в букви а) и б) одити, като *гарантира*, че основните бенефициери, съфинансирани от Фонда, ще бъдат одитирани, и одитите ще бъдат разпределени равномерно през целия програмен период.

2. Когато определеният по силата на настоящото решение одитен орган е също така определен одитен орган по силата на Решения № 573/2007/ЕО, № 574/2007/ЕО и .../2007/ЕО, или когато за два или повече от тези фондове се прилагат общи системи, може да се предложи единна комбинирана стратегия за одитиране съгласно параграф 1, буква в).

3. За всяка годишна програма одитният орган съставя доклад, който включва:

- a) годишен одитен доклад, в който се излагат констатациите от одитите, извършени в съответствие с одитната стратегия в рамките на годишната програма, и се отчитат всички пропуски, открити в системите за управление и контрол на програмата;
 - б) становище, въз основа на проверките и одитите, които са извършени под ръководството на одитния орган, дали функционирането на системата за управление и контрол дава достатъчно гаранции, че подадените в Комисията декларации за разходи са точни и всички свързани с тях трансакции са законосъобразни и редовни;
 - в) декларация за оценка основателността на молбата за плащане на остатъка, както и на законосъобразността и редовността на съответните разходи.
4. Одитният орган следи за това, одитирането да отчита международно признатите одиторски стандарти.

5. Одитът, свързан с проекти, изпълнявани в държавите-членки, може да се финансира в рамките на договореностите за техническа помощ, посочени в член 17, при условие че се спазят прерогативите на този орган, описани в член 24.

ГЛАВА VI

ОТГОВОРНОСТИ И КОНТРОЛ

Член 31

Отговорности на държавите-членки

1. Държавите-членки отговарят за осигуряването на стабилно финансово управление на многогодишната и годишните програми, както и за законосъобразността и редовността на свързаните с тях трансакции.

2. Държавите-членки следят отговорните органи и всеки упълномощен орган, сертифициращи органи, одитни органи и всички други заинтересовани организации да получават необходимите указания относно въвеждане на системите за управление и контрол, посочени в членове 24–30, така че финансирането от Общността да се използва ефективно и правилно.

3. Държавите-членки предотвратяват, установяват и отстраняват нередностите. Те съобщават за тях на Комисията и уведомяват Комисията за напредъка в административните и правните процедури.

Когато неоснователно изплатени на краен бенефициер суми не могат да бъдат възстановени, държавата-членка отговаря за възстановяване на изразходваните суми в общия бюджет на Европейския съюз, когато се установи, че загубата е понесена по нейна вина или вследствие на проявена от нея небрежност.

4. Държавите-членки носят основната отговорност за финансовия контрол на дейностите и следят системите за управление и одитите да се изпълняват така, че да гарантират правилното и ефективно използване на средствата на Общността. Те предоставят на Комисията описание на тези системи.

5. Подробните правила за прилагане на параграфи 1–4 се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 52, параграф 2.

Член 32

Системи за управление и контрол

1. Преди одобряването на многогодишната програма от Комисията, в съответствие с процедурата, посочена в член 52, параграф 2, държавите-членки осигуряват въвеждането на системи за управление и контрол в съответствие с членове 24–30. Те отговарят за осигуряване на ефективното функциониране на системите през целия програмен период.

2. Държавите-членки предоставят на Комисията, заедно с техния проект за многогодишна програма, описание на организацията и процедурите на отговорните, упълномощените и сертифициращите органи, както и на системите за вътрешен одит, функциониращи в тези органи и организации, одитния орган и всички други органи, провеждащи одити под негово ръководство.

3. Комисията преразглежда прилагането на тази разпоредба в контекста на изготвянето на доклада за периода от 2008 до 2010 г., предвиден в член 50, параграф 3.

Член 33

Отговорности на Комисията

1. Комисията се уверява, в съответствие с процедурата, предвидена в член 31, че държавите-членки са въвели системи за

управление и контрол, които съответстват на членове 24–30, и въз основа на годишните одитни доклади и на нейните собствени одити, че системите функционират ефективно през програмния период.

2. Без да се засягат одитите, извършвани от държавите-членки, служители на Комисията или упълномощени представители на Комисията могат да провеждат одити на място, за да проверят ефективното функциониране на системите за управление и контрол, което може да включва одити на дейности, включени в годишните програми, с предизвестие не по-малко от три работни дни. В тези одити могат да участват служители или упълномощени представители на съответната държава-членка.

3. Комисията може да изиска от държава-членка да извърши проверки на място, за да провери правилното функциониране на системите или правилността на една или повече трансакции. В тези проверки могат да участват служители на Комисията или упълномощени от нея представители.

4. Комисията, в сътрудничество с държавите-членки, осигурява предоставянето на подходяща информация, публичност и последващ контрол за дейностите, подкрепяни от Фонда.

5. Комисията следи, в сътрудничество с държавите-членки, дейностите да съответстват и допълват други подобни политики, инструменти и инициативи на Общността.

6. Комисията определя насоки за осигуряване прозрачност на финансирането, отпуснато в съответствие с настоящото решение.

Член 34

Сътрудничество с одитните органи на държавите-членки

1. Комисията сътрудничи с одитните органи, за да координира съответните им планове за контрол и методи за одит, и незабавно споделя резултатите от проведените одити на системите за управление и контрол с цел да използва възможно най-добре ресурсите за контрол и да избегне неоснователно дублиране на работата.

Комисията предоставя своите коментари за одитната стратегия, представена според условията на член 30, в не повече от тримесечен срок след получаването ѝ.

2. Когато определя своята одитна стратегия, Комисията решава кои годишни програми счита за удовлетворителни въз основа на съществуващите познания за системите за управление и контрол.

За тези програми Комисията е възможно да заключи, че може да разчита основно на данните от одита, предоставени от държавите-членки, и че ще извършва свои проверки на място, само ако има данни за възможни пропуски в системите.

ГЛАВА VII

ФИНАНСОВО УПРАВЛЕНИЕ

Член 35

Допустимост – деклариране на разходите

1. Всички декларации за разходите включват сумата на разходите, направени от крайните бенефициери при извършване на дейностите, както и съответстващото участие на държавни или частни фондове.
2. Разходите съответстват на плащанията, извършени от крайните бенефициери. Те се доказват с получени фактури или счетоводни документи със същата доказателствена стойност.
3. Разходите могат да се считат за допустими за подпомагане от Фонда, само ако са действително платени не по-рано от 1 януари на годината, посочена в решението за финансиране, одобряващо годишната програма, посочена в член 21, параграф 5. Съфинансираните дейности не трябва да са завършени преди началната дата на допустимост.
4. Правилата, определящи допустимостта на разходите в рамките на извършените дейности, съфинансирани от Фонда в държавите-членки съгласно член 3, се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 52, параграф 2.

Член 36

Цялостно изплащане на крайните бенефициери

Държавите-членки се уверяват, че отговорният орган гарантира, че крайните бенефициери получават цялата сума на участието от държавни фондове възможно най-бързо. Не се удържат или приспадат никакви суми, нито се въвеждат допълнителни специфични такси или други такси с равностойно въздействие, които биха намалили тези суми за крайните бенефициери, при условие че крайните бенефициери отговарят на всички изисквания относно допустимостта на дейностите и разходите.

Член 37

Използване на еурото

1. Сумите, заложи в проекта за многогодишна и годишна програма на държавите-членки, посочени съответно в членове 19 и 21, заверените декларации за разходите, заявленията за плащане, посочени в член 27, параграф 1, буква н), както и разходите, споменати в междинния доклад за изпълнението на годишната програма, посочен в член 39, параграф 4, и крайния доклад за изпълнението на годишната програма, посочен в член 51, се изразяват в еуро.
2. Решенията на Комисията за финансиране, одобряващи годишните програми на държавите-членки, посочени в третата алинея на член 21, параграф 5, както и ангажиментите и плащанията, се изразяват и извършват в еуро.
3. Държавите-членки, които не са приели еурото като своя парична единица към датата на молбата за плащане, превръщат в еуро сумите по разходи, направени в националната парична единица. Тази сума се превръща в еуро, като се прилага месечният счетоводен обменен курс на Комисията за месеца, през който

разходът е вписан в сметките на отговорния орган на съответната програма. Този курс се публикува в електронен вид от Комисията всеки месец.

4. Когато еурото стане парична единица на някоя държава-членка, процедурата по превръщане, описана в предходния параграф, продължава да се прилага за всички разходи, вписани в сметките от сертифициращия орган преди датата на влизане в сила на фиксирания обменен курс между националната парична единица и еурото.

Член 38

Финансови ангажименти

Бюджетните ангажименти на Общността се поемат ежегодно на основа на решението на Комисията за финансиране, одобряващо годишната програма, посочено в член 21, параграф 5.

Член 39

Плащания – предварително финансиране

1. Комисията извършва плащанията на вноските от Фондовете в съответствие с бюджетните ангажименти.
2. Плащанията се извършват под формата на предварително финансиране и балансово плащане. Те се адресират до отговорния орган, определен от държавата-членка.
3. Държавата-членка получава първото авансово плащане, което представлява 50 % от сумата, отпусната в решението за финансиране, одобряващо годишната програма, в срок до шестдесет дни, считано от вземането на това решение.
4. Второ авансово плащане се прави не по-късно от три месеца, след като Комисията е утвърдила, в срок до два месеца след официалното внасяне, междинен доклад за изпълнението на годишната програма и заверена декларация за разходите, съставена в съответствие с член 29, параграф 1, буква а), и член 35, отчитаща не по-малко от 60 % от размера на първоначалното плащане.

Размерът на второто авансово плащане, извършено от Комисията, не бива да превишава 50 % от общата сума, отпусната с решението за финансиране, одобряващо годишната програма, и при всички случаи, когато държавата-членка е отделила на национално ниво сума, по-малка от тази в решението за финансиране, одобряващо годишната програма – остатъка от сумата от средствата на Общността, действително отпуснати от държавата-членка за избрани проекти по годишната програма, след приспадане на първото авансово плащане.

5. Всички лихви, натрупани от авансови плащания, се отнасят към съответната годишна програма, тъй като се смятат за ресурс за държавата-членка като национално публично участие, и се декларират пред Комисията при окончателното деклариране на разходите, свързани със заключителния доклад за изпълнението на съответната годишна програма.
6. Сумите, изплатени като авансови плащания, се заличават от сметките при приключване на годишната програма.

Член 40

Балансово плащане

1. Комисията изплаща остатъка при условие, че е получила следните документи не по-късно от девет месеца след срока за допустимост на разходите, определен в решението за финансиране, одобряващо годишната програма:

- a) заверена декларация за разходи, надлежно съставена в съответствие с член 29, параграф 1, буква а) и член 35 и молба за плащане на остатъка или декларация за възстановяване на разходи;
- b) окончателния доклад за изпълнението на годишната програма, определен в член 51;
- b) годишният одитен доклад, становище и декларация, предвидени в член 30, параграф 3.

Балансовото плащане се извършва след приемане на заключителния доклад за изпълнението на годишната програма, както и на декларацията за оценка на основателността на молбата за балансово плащане.

2. Ако отговорният орган не предостави документите, изисквани в параграф 1, в платежния срок и в приемлив формат, Комисията отменя всяка част от бюджетния ангажимент за съответната годишна програма, която не е била използвана за авансово плащане.

3. Процедурата за автоматично отменяне, посочена в параграф 2, се прекратява за сумата по съответните проекти, когато към момента на подаване на посочените в параграф 1 документи в държавата-членка са в ход съдебни производства или административно обжалване, водещи до временно преустановяване. Във внесената частичен заключителен доклад държавата-членка предоставя подробна информация за тези проекти и изпраща доклади за постигнатия по отношение на тези проекти напредък на всеки 6 месеца. В срок от 3 месеца след приключване на съдебните действия или на процедурата за административно обжалване държавата-членка представя изискваните в параграф 1 документи за съответните проекти.

4. Деветмесечният период, посочен в параграф 1, спира да тече, ако Комисията е приела решение за временно преустановяване на плащанията по съфинансирането за съответната годишна програма в съответствие с член 42. Срокът започва да тече от датата, на която решението на Комисията, посочено в член 40, параграф 3, е нотифицирано на държавата-членка.

5. Без да се засягат член 41, Комисията, в срок от шест месеца след получаване на документите, посочени в параграф 1 от настоящия член, уведомява държавата-членка за размера на разходите, признати от Комисията като разходи за сметка на Фонда, и за всички финансови корекции, произтичащи от разликата между декларираните разходи и признатите разходи. Държавата-членка разполага с три месеца за внасяне на съображения.

6. В срок от три месеца след получаване на съображенията на държавата-членка, Комисията решава какъв е размерът на разходите, признати като разходи за сметка на Фонда, и възстановява салдото, произтичащо от разликата между

окончателно признати разходи и сумите, които вече са изплатени на тези държави-членки.

7. При условие, че разполага със средства, Комисията изплаща салдото в срок, не по-дълъг от шестдесет дни, считано от датата, на която приема посочените в параграф 1 документи. Салдото на бюджетния ангажимент се освобождава в срок от шест месеца след плащането.

Член 41

Задържане на плащанията

1. Плащането се задържа от упълномощавания служител по смисъла на Финансовия регламент за максимален срок от шест месеца, ако:

- a) в доклад на национален или общностен одитен орган се съдържат данни, сочещи значителен недостатък във функционирането на системите за управление и контрол,
- b) този служител трябва да извърши допълнителни проверки след получаване на сведения, които го предупреждават, че разходите в заверена декларация за разходи са свързани със сериозна нередност, която не е отстранена.

2. Държавата-членка и отговорният орган се уведомяват незабавно за причините за задържането на плащането. Плащането се задържа, докато държавата-членка не вземе необходимите мерки.

Член 42

Временно преустановяване на плащания

1. Комисията може да преустанови изцяло или частично авансовите и балансните плащания в случаите, когато:

- a) е налице сериозен недостатък в системата за управление и контрол на програмата, който се отразява върху надеждността на процедурата за заверка на плащанията и за чието отстраняване не са били предприети мерки; или
- b) разход, съдържащ се в заверена декларация за разходи, е свързан със сериозна нередност, която не е била отстранена; или
- b) дадена държава-членка не е изпълнила задълженията си по членове 31 и 32.

2. Комисията може да реши временно да преустанови авансовите и балансните плащания, след като даде на държавата-членка възможност да представи своите съображения в срок от три месеца.

3. Комисията преустановява временно авансовите и балансните плащания тогава, когато прецени, че държавата-членка е взела необходимите мерки, позволяващи да бъде прекратено временното преустановяване.

4. Ако държавата-членка не предприеме необходимите мерки, Комисията може да вземе решение да отмени изцяло или частично финансовото участие на Общността в годишната програма в съответствие с член 46.

Член 43

Съхраняване на документи

Без да се засягат правилата за държавните помощи по член 87 от Договора, отговорният орган гарантира, че цялата поддържаща документация за разходите и одитите по съответните програми се съхранява така, че Комисията и Сметната палата да имат достъп до нея за срок от пет години след приключването на програмите, както е определено в член 40, параграф 1.

Този срок се прекъсва в случай на съдебно производство или при надлежно мотивирана молба от Комисията.

Документите се съхраняват на общоприетите информационни носители в оригинал или като заверени копия на оригиналите.

ГЛАВА VIII

ФИНАНСОВИ КОРЕКЦИИ

Член 44

Финансови корекции от държавите-членки

1. Държавите-членки носят на първо място отговорността за разследване на нередностите, като действат при наличие на данни за значителна промяна, която влияе върху характера и условията за изпълнение или контрол на програмите, и за извършване на необходимите финансови корекции.

2. Държавите-членки правят финансовите корекции, които са необходими във връзка с отделни или системни нередности, установени в дейностите или годишните програми.

Корекциите, извършвани от държавите-членки, се състоят от отменяне или възстановяване, изцяло или отчасти, на финансовото участие на Общността. Когато сумата не е възстановена във времето, което е определено от съответната държава-членка, се дължи лихва за неизпълнение в размер, определен в член 47, параграф 2. Държавите-членки вземат предвид характера и тежестта на нередностите и финансовата загуба за Фонда.

3. В случай на системни нередности съответната държава-членка разширява обхвата на проучванията, като включва всички операции, които биха могли да бъдат засегнати.

4. Държавите-членки включват в заключителния доклад по изпълнение на годишната програма, посочена в член 51 списък на процедурите за отмяна, които са започнали за съответната годишна програма.

Член 45

Одит на сметки и финансови корекции, извършвани от Комисията

1. Без да се засягат правомощията на Сметната палата или проверките, извършвани от държавите-членки в съответствие с националните законови, подзаконовни и административни разпоредби, служителите на Комисията или упълномощените представители на Комисията могат да извършват проверки на

място, включително проверка на извадки, по финансираните от Фонда дейности, и на системите за управление и контрол, като дават предизвестие от поне три работни дни. Комисията дава предизвестие на съответната държава-членка с оглед на това, да получи необходимото съдействие. Служители или упълномощени представители на съответната държава-членка могат да участват в тези проверки.

Комисията може да поиска от съответната държава-членка да извърши проверка на място, за да потвърди точността на една или повече транзакции. В тези проверки могат да участват служители на Комисията или упълномощени представители на Комисията.

2. Ако, след като извърши необходимите проверки, Комисията установи, че дадена държава-членка не спазва своите задължения по член 31, тя временно преустановява авансовото или окончателното плащане съгласно член 42.

Член 46

Критерии за корекциите

1. Комисията може да извършва финансови корекции, като отменя изцяло или частично финансовото участие на Общността в дадена годишна програма, когато, след провеждане на необходимото разглеждане, установи, че:

- а) е налице сериозен недостатък в системата за управление и контрол на програмата, който излага на риск вече внесеното финансово участие на Общността в програмата;
- б) разход, съдържащ се в заверена декларация за разходи, е нередовен и не е бил коригиран от държавата-членка преди започването на процедурата за корекция по настоящия параграф;
- в) дадена държава-членка не е изпълнила задълженията си по член 31 преди започването на процедурата за корекция по настоящия параграф.

Комисията приема решение, след като вземе предвид съображенията, изложени от държавата-членка.

2. Комисията основава своите финансови корекции на констатираните конкретни случаи на нередности, като отчита доколко съответната нередност е системна, за да определи дали да се приложи фиксирана или екстраполирана корекция. В случаите, когато нередността е свързана с декларация за разходи, за които преди това са дадени разумни гаранции от одитния орган в съответствие с член 30, параграф 3, буква б), ще се предположи, че съществува системен проблем, водещ до прилагането на фиксирана или екстраполирана корекция, освен ако в рамките на три месеца държавата-членка не предостави доказателства, опровергаващи тази презумпция.

3. Когато решава какъв да бъде размерът на корекцията, Комисията взема предвид значимостта на нередността, както и степента и финансовите последици от недостатъците, констатирани в съответната годишна програма.

4. Когато Комисията основава позицията си на факти, установени от одитори, които не са нейни служители, тя прави свои изводи относно финансовите последици след преглед на мерките, взети от съответната държава-членка по член 32, докладите, уведомяващи за нередности, и всички отговори от държавата-членка.

Член 47

Възстановяване на суми

1. Възстановяването на суми в общия бюджет на Европейския съюз се извършва преди крайната дата, която е посочена в нареждането за възстановяване, изготвено в съответствие с член 72 от Финансовия регламент. Тази крайна дата е последният ден от втория месец след издаването на нареждането.

2. Всяко закъснение на плащането води до натрупване на лихва за забавено плащане, считано от крайната дата до датата, на която е извършено плащането. Размерът на тази лихва е три и половина процентни пункта над лихвата, прилагана от Европейската централна банка по основните ѝ операции за рефинансиране, която е публикувана в серия С на *Официален вестник на Европейския съюз* и влиза в сила на първия календарен ден от месеца, в който се пада крайната дата.

Член 48

Задължения на държавите-членки

Финансовата корекция, извършена от Комисията, не засяга задължението на държавите-членки да осъществят възстановяване на сумите по член 44.

ГЛАВА IX

НАБЛЮДЕНИЕ, ОЦЕНКА И ДОКЛАДИ

Член 49

Наблюдение и оценка

1. Комисията извършва редовно наблюдение на Фонда в сътрудничество с държавите-членки.

2. Комисията, съвместно с държавите-членки, оценява Фонда, за да прецени уместността, ефективността и влиянието на дейностите в светлината на общата цел, упомената в член 2, в контекста на изготвянето на доклада по член 50, параграф 3.

3. Комисията взема предвид също допълняемостта между дейностите, изпълнявани по линия на Фонда, и дейностите по други свързани политики, инструменти и инициативи на Общността.

Член 50

Задължения за докладване

1. Отговорният орган във всяка държава-членка взема необходимите мерки за осигуряване на наблюдение и оценка на проектите.

За тази цел споразуменията и договорите, които този орган сключва с организациите, отговарящи за изпълнението на дейностите, включват клаузи, предвиждащи задължение за представяне на редовни и подробни доклади за напредъка в изпълнението и постигането на заложените цели, които формират основата на междинния и заключителния доклад за изпълнението на годишната програма.

2. Държавите-членки изпращат на Комисията:

- a) до 30 юни 2010 г. доклад за оценка на изпълнението на дейностите, съфинансирани от Фонда;
- b) до 30 юни 2012 г. за периода от 2008 до 2010 г. и до 30 юни 2015 г. за периода от 2011 до 2013 г. съответно, оценъчен доклад за резултатите и влиянието на дейностите, съфинансирани от Фонда.

3. Комисията предоставя на Европейския парламент, на Съвета, на Европейския икономически и социален комитет и на Комитета за регионите:

- a) до 30 юни 2010 г. – доклад за прилагането на критериите, определени в член 15 относно годишното разпределение на средства между държави-членки; заедно с предложения за изменения, ако счита това за необходимо;
- b) до 31 декември 2010 г. – междинен доклад за постигнатите резултати и за количествените и качествените аспекти на работата на Фонда, както и предложение за бъдещото развитие на Фонда;
- в) до 31 декември 2012 г. за периода от 2008 до 2010 г. и до 31 декември 2015 г. за периода от 2011 до 2013 г. съответно – последващ оценителен доклад.

Член 51

Заклучителен доклад за изпълнението на годишната програма

1. Окончателният доклад за изпълнението на годишната програма включва следната информация с цел придобиване на ясна представа за изпълнението на програмата:

- a) финансовото и оперативното изпълнение на годишната програма;
- b) постигнатия напредък при изпълнението на многогодишната програма и нейните приоритети във връзка с техните конкретни, проверими цели, заедно с количествен израз на показателите във всички случаи, когато те могат да бъдат изразени количествено;
- в) мерките, предприети от отговорния орган за осигуряване на качеството и ефективността на изпълнението, и по-специално:
 - i) мерки за наблюдение и оценка, включително схеми за събиране на данни;

- ii) резюме на значимите проблеми, срещнати при изпълнението на оперативната програма, и взетите мерки;
 - iii) използваната техническа помощ.
- г) мерките, взети за предоставяне на информация и за уведомяване на обществеността за годишните и много-годишните програми.

2. Счита се, че докладът може да бъде приет, ако съдържа цялата информация, посочена в параграф 1. Комисията взема решение за съдържанието на доклада, внесен от отговорния орган, в срок от два месеца след получаването на цялата информация по параграф 1, за което се уведомяват държавите-членки. Ако Комисията не отговори в предвидения срок, докладът се счита за приет.

ГЛАВА X

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 52

Комитет

1. Комисията се подпомага от общия комитет „Солидарност и управление на миграционните потоци“, създаден с Решение № 574/2007/ЕО
2. При позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 4 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, при спазване на разпоредбите на член 8 от него.
3. При позоваване на настоящия параграф, се прилага процедурата на регулиране с контрол, определена в член 5а, параграфи 1-4, член 5, буква б), както и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, при спазване на разпоредбите на член 8 от него.

Крайните срокове, постановени в член 5а, параграф 3, буква в) и параграф 4, букви б) и д) от Решение 1999/468/ЕО на Съвета, се определят на шест седмици.

Член 53

Преразглеждане

Европейският парламент и Съветът преразглеждат настоящото решение на базата на предложението от Комисията в срок до 30 юни 2013 г.

Член 54

Влизане в сила и прилагане

Настоящото решение влиза в сила от деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящото решение се прилага от 1 януари 2008 г., с изключение на членове 14, 18, 19, 21, 22, 25, на член 31, параграф 2, на член 31, параграф 5, на член 32, на член 35, параграф 4 и на член 52, които се прилагат от 7 юни 2007 г.

Член 55

Адресати

Адресати на настоящото решение са държавите-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

Съставено в Брюксел на 23 май 2007 година.

За Европейския парламент

Председател

H.-G. PÖTTERING

За Съвета

Председател

G. GLOSER